Ellen G. White Estate

ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗವು

ELLEN G. WHITE

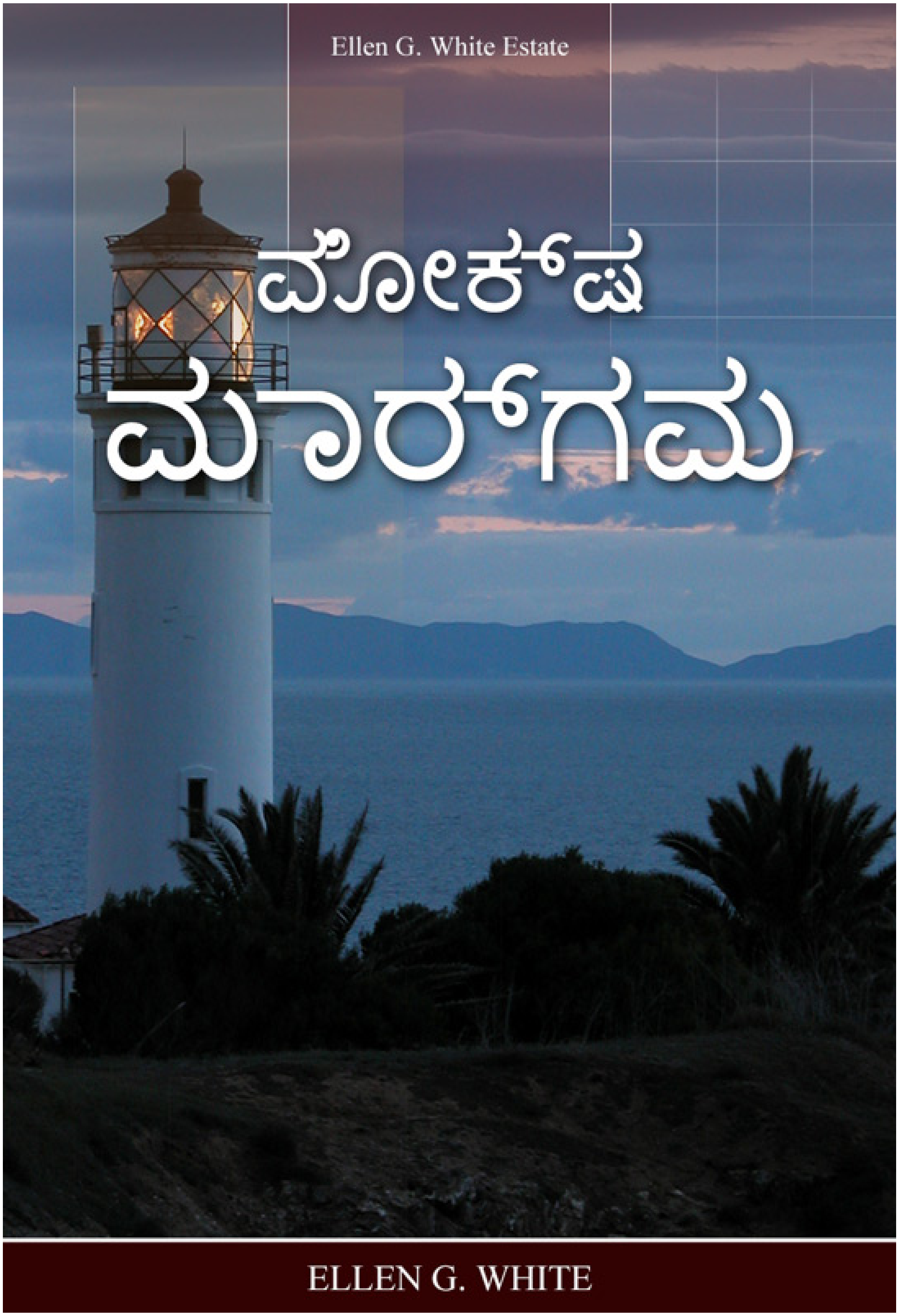
Ellen G. White Estate
ಮೋಕ್ಷ
ಮಾರ್ಗವು
ELLEN G. WHITE

ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗವು

Ellen G. White

Copyright © 2012, Ellen G. White Estate, Inc.

ಪರಿವಿಡಿಯನ್ನು

Information about this Book

ಪೀಠಿಕೆ.

ಮಾನವನ ಮೇಲೆ ದೇವರಿಗಿರುವ ಪ್ರೀತಿ

ಪಾಪಾತ್ಮನಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಗತ್ಯ..

ಮಾನಸಾಂತರ.

ಪಾಪದ ಅರಿಕೆ

ಪ್ರ ತಿÉ ಯು

ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಪುತ್ರ ಸ್ವೀಕಾರ

ಶಿÀ್ಯ ತ್ವದ ಪರೀಕ್ಷೆ

[ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಾರೂಪ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುವಿಕೆ]

[ಜೀವಮಾನವೂ ಅದರ ಕರ್ತವ್ಯವೂ]

[ಮನುÀ◌್ಯ ನಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ದೈವಜ್ಞಾನ]

[ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಹಕ್ಕು]

[ಸಂಶಯ ನಿವಾರಣೋಪಾಯ]

[ಕರ್ತನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸಿಸಿರಿ]

Information about this Book

Overview

This eBook is provided by the Ellen G. White Estate. It is included in the larger free Online Books collection on the Ellen G. White Estate Web site.

About the Author

Ellen G. White (1827-1915) is considered the most widely translated American author, her works having

been published in more than 160 languages. She wrote more than 100,000 pages on a wide variety of spiritual and practical topics. Guided by the Holy Spirit, she exalted Jesus and pointed to the Scriptures as the basis of one's faith.

Further Links

A Brief Biography of Ellen G. White
About the Ellen G. White Estate

End User License Agreement

The viewing, printing or downloading of this book grants you only a

limited, nonexclusive and nontransferable license for use solely by you for your own personal use. This license does not permit republication, distribution, assignment, sublicense, sale, preparation of derivative works, or other use. Any unauthorized use of this book terminates the license granted hereby.

Further Information

For more information about the author, publishers, or how you can support this service, please contact the Ellen G. White Estate at

mail@whiteestate.org. We are thankful for your interest and feedback and wish you God’s blessing as you read.

ಪೀಠಿಕೆ.

“ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬನ್ನಿರಿ ‘” ಎಂಬ ದಯಾರ್ಥ ಶಬ್ದವು ಬಹುಜನರ ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಕರುಣಾಪೂರಿತನಾದ ರಕ್ಷಕನಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಈ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಆಶೀರ್ವಾದವು ನಮ್ಮನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಅಧೀನ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೂ ಆತನ ಕೃಪಾರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲೂ. ಪಾಪಾತ್ಮರ ಮಿತ್ರನಾದ ಆತನ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲೂ ಸ್ಥಿರವಾದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಡುವುದರಿಂದಲೂ

ನಮಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಬೋಧನೆಯು ನೊಂದ ಆತ್ಮಗಳಾದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಮನಶ್ಶಾಂತಿಯನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಆತನ ಹಿಂಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಹೆಚ್ಚು ಭರವಸೆಯಿಂದಲೂ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದಲೂ ಆತನ ದೈವಿಕವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಇದೇ ತರವಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವರಿಗೆ ಈ ಶುಭ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಸಾರುತ್ತದೆ. “ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ನಡಿಸುವ ಸೋಪಾನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹಾದಿಯು ಕಂಡು ಬರಲಿ.” ಪಾಪವು ನನ್ನನ್ನು ದೇವರಿಂದ ದೂರ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವದಿಂದ

ಕೂಡಿದ ಯಾಕೋಬನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹೀಗೆಯೇ ಇದ್ದಿತು. ಆಯಾಸ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಲಗಿದಾಗ ಆತನು ಕನಸು ಕಂಡನು. "ಅಗೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಏಣಿ, ಅದರ ಮೇಲ್ಭಾಗವು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೂ ಕೆಳಭಾಗವು ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು." ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೂ ಭೂಮಿಗೂ ಇದ್ದ ಸಂಬಂಧವು ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು; ಮತ್ತು ಏಣಿಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ದೇವರು ಅಲೆದಾಡುವ ಈತನಿಗೆ ಮನಶ್ಯಾಂತಿಯನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದನು. ಆಗ ಈತನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಯಿತು. ಜೀವದ ದಾರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಓದುವ

ಅನೇಕರಿಗೆ ಇಂತಹ ಸ್ವರ್ಗದ ದರ್ಶನವು ಪದೇ ಪದೇ ಉಂಟಾಗಲಿ. [5]

ಮಾನವನ ಮೇಲೆ ದೇವರಿಗಿರುವ ಪ್ರೀತಿ

ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ದೈವಕಟ್ಟಳೆಗಳೆರಡೂ ಏಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ದೈವಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿವೆ. ಜ್ಞಾನಾನಂದಗಳಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ತಂದೆಯು ಆದಿಮೂಲನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸು. ಮಾನವನಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಮಸ್ತ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂತೋ೯Àಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧಗೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು

ಈಕ್ಷಿಸು. ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಹರ್Àಗೊಳಿಸಿ ನೂತನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಭೆಯೂ, ಮಳೆ, ಸಮುದ್ರ, ಪರ್ವತಗಳೂ ಸಹ ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಸಾರುತ್ತಿರುವವು. ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಮಸ್ತ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ದೇವರು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕೀರ್ತನೆಗಾರನು ಮನೋಹರವಾದ ತನ್ನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

“ಯೆಹೋವನೇ
ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ
ಕಣ್ಣುಗಳು ನಿನ್ನನ್ನೇ
ನೋಡುತ್ತವೆ.
ನೀನು ಅವುಗಳಿಗೆ
ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ

ಆಹಾರ ಕೊಡುತ್ತೀ.
ನೀನು ಕೈದೆರೆಹು
ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ
ಇÀ್ಟವನ್ನು
ನೆರವೇರಿಸುತ್ತೀ.”

ಮಾನವನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಶುದ್ಧನಾಗಿಯೂ, ಹರ್Àವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ ಇರುವಂತೆ ದೇವರು ಇವನನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದನು. ಭೂಮಿಯು ಸೃಷ್ಟಿಯಾದಾಗ ಅದರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಶಾಪವೂ ನಾಶವೂ ಎಳ್ಳÁ್ಟದರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದೈವಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನೂ, ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿದ್ದೇ ಶಾಪಕ್ಕೂ ಮರಣಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಪಾಪದ

ಫಲರೂಪವಾದ ಶ್ರಮೆಯ ಮೂಲಕವೂ ದೈವಪ್ರೀತಿಯು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಮಾನವನ ನಿಮಿತ್ತ ಭೂಮಿಗೆ ಶಾಪ ಬಂತು. ಮುಳ್ಳು ಮತ್ತು ದತ್ತೂರಿ ಅಂದರೆ ಮನುÀ್ಯನ ಜೀವವನ್ನು ಶ್ರಮಕ್ಕೂ, ಚಿಂತೆಗೂ [6] ಗುರಿಮಾಡುವ ತೊಂದರೆ, ಪರಿಶೋಧನೆಗಳು ಮನುÀ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ಪಾಪದ ಫಲದಿಂದ ಬಿದ್ದ ಆತನನ್ನು ಅಧೋಗತಿಯಿಂದ ಉನ್ನತಪದವಿಗೆ ಏರಿಸುವ ಸಾಧನಗಳಾಗಲೆಂಬುದು ದೇವರ ಸಂಕಲ್ಪವಾಯಿತು. ಪ್ರಪಂಚದವರೆಲ್ಲರೂ ಪಾಪಿÀ್ಟರಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಸನ ಮತ್ತು ವಿಪತ್ತುಗಳೇ ತುಂಬಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುÀ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದಲೂ ಆಧಾರ ಮತ್ತು

ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿವೆ. ಹೂವುಗಳ ಮೇಲೆ ಮುಳ್ಳುಗಳಿರುವುದು ನಿಜವಾದರೂ ಗುಲಾಬಿ ಹೂವುಗಳಂತೆ ಮನುÀ್ಯನಿಗೆ ಸಂತೋÀಕ್ಕೆ ದಾರಿಯುಂಟು. ವಿಕಸಿತವಾಗುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದ ಹೂವೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದ ಹುಲ್ಲುಗರಿಯೂ ‘ ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆÉ’ ಎಂದು ಸಾರುತ್ತದೆ. ಮಧುರಗಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಮನಸ್ಸಂತೋÀವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ, ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಬೀರಿ ಮನೋಲ್ಲಾಸವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಪುÀ್ಪಗಳೂ, ತಮ್ಮ ಹಸುರೆಲೆಗಳಿಂದ ರಮ್ಯವಾದ ನೋಟವನ್ನು ಬೀರುವ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸಸ್ಯ ಸಮೃದ್ಧಿಯೂ ಸಹ

ತಂದೆಯಾದ ದೇವರ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ವಿÀಯ ನಮಗೆ ಹರ್Àವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ಆತನನ್ನು ಸಾರುತ್ತಿರುವವು.

ದೇವರ ಗುಣವನ್ನು ಸತ್ಯವೇದವು ನಮಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ. ಅಪಾರವಾದ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ದೇವರು ನಮಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ‘ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ನನಗೆ ತೋರಿಸು’ ಎಂದು ಮೋಶೆಯು ದೇವರನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, “ನನ್ನ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನು ನಿನ್ನ ಎದುರಾಗಿ ದಾಟಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಇದೇ ಆತನ ಮಹಿಮೆ. ದೇವರು ಮೋಶೆಯ ಎದುರಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:-

“ಯೆಹೋ(ವನು ಕನಿಕರವೂ ದಯೆಯೂ ಉಳ್ಳ ದೇವರು; ದೀರ್ಘಶಾಂತನೂ ಪ್ರೀತಿಯೂ ನಂಬಿಕೆಯೂ ಉಳ್ಳವನು; ಸಾವಿರಾರು ತಲೆಗಳವರೆಗೂ ದಯೆ ತೋರಿಸುವವನು; ದ್ರೋÁಪರಾಧ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವವನು” “ನೀನು ಕರುಣೆಯೂ ಕನಿಕರವೂ ದೀರ್ಘಶಾಂತನೂ ಬಹಳ ಕೃಪೆಯುಳ್ಳವನು” “ಯಾಕಂದರೆ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋÀ ಪಡುತ್ತಾನೆ”

ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳ ಮೂಲಕ ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ತನಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅಗಾಧವಾದ [7] ವಿಚಾರಗಳ ಮೂಲಕವೂ

ಮನುÀ್ಯರು ತಿಳಿಯಬಹುದಾದ ಭೂಸಂಬಂಧವಾದ ವಿಚಾರಗಳ ಮೂಲಕವೂ ತನ್ನನ್ನು ಮಾನವರಿಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇವುಗಳೂ ಸಹ ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಾಕ್ಷೀಭೂತವಾಗಿದ್ದರೂ ಸದ್ಗುಣಕ್ಕೆ ಶತ್ರುವಾದ ಸೈತಾನನು ಜನರ ಮನೋನೇತ್ರಗಳನ್ನು ಕುರುಡು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಜನರು ದೇವರಿಗೆ ಭಯಪಡುವವರಾದರು; ಮತ್ತು ದೇವರು ಕ್ರೂರಾತ್ಮನೆಂದೂ, ಕ್ಷಮಾರಹಿತ ನೆಂದೂ ಪರಿಗಣಿಸಿದರು. ಆತನು ಕಠಿಣಾತ್ಮನಾದ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನೆಂದೂ ಪೀಡಿಸುವ ಸಾಲಗಾರ ನಾಗಿರುವನೆಂದೂ,

ಮನುÀ್ಯರ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು
ಹುಡುಕಿ ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಅವರಿಗೆ
ನ್ಯಾಯ ತೀರಿಸುವನೆಂದೂ,
ಸೈತಾನನು ಜನರನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿ ತನ್ನ
ಕಡೆಗೆ ಸಳೆದನು. ಇಂಥಾ ತಪ್ಪು
ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ದೇವರ
ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವ
ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಯೇಸುಸ್ವಾಮಿಯು
ಮಾನವನಾಗಿ ಬಂದನು. ದೇವರನ್ನು
ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡುವ
ಸಲುವಾಗಿಯೇ ದೇವ ಕುಮಾರನು
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದನು. "ದೇವರನ್ನು
ಯಾರೂ ಎಂದೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ
'ಯಾವನು ಏಕಪುತ್ರನಾಗಿಯೂ,
ಸ್ವತ: ದೇವರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದು
ತಂದೆಯ ಎದೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೋ
ಆತನೇ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದನು" "ಮಗನೇ
ಹೊರತು ಇನ್ನಾವನೂ ತಂದೆಯನ್ನು

ತಿಳಿದವನಲ್ಲ” ತಂದೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ತೋರಿಸೆಂದು ಒಬ್ಬಾನೊಬ್ಬನು ಕೇಳಿದಾಗ ಆತನು ಹೀಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು. “ಫಿಲಿಪ್ಪನೇ ನಾನು ಇÀ್ಟ ದಿವಸ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ನೀನು ಇನ್ನೂ ನನ್ನನ್ನು ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೇ? ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದವನು ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾನೆ. ನಮಗೆ ತಂದೆಯನ್ನು ತೋರಿಸೆಂದು ನೀನು ಹೇಳುವುದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ಬೋಧಕೋದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು “ಕರ್ತನ ಆತ್ಮವು ನನ್ನ ಮೇಲಿದೆ; ಆತನ ನನ್ನನ್ನು ಬಡವರಿಗೆ ಶುಭವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಸಾರುವುದಕ್ಕೆ ಅಭಿÉೀಕಿಸಿದನು; ಸೆರೆಯವರಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವುದನ್ನೂ ಮತ್ತು

ಕುರುಡರಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಬರುವುದನ್ನು ಸಾರುವುದಕ್ಕೂ, ಕುಗ್ಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಕರ್ತನು ನೇಮಿಸಿರುವ ಶುಭವರುÀವನ್ನು ಸಾರುವುದಕ್ಕೂ ಆತನು ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ" ಇದು ಆತನ ಕೆಲಸ ವಾಗಿತ್ತು. ಆತನು ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು; ಸೈತಾನನಿಂದ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದವರನ್ನು [8] ವಾಸಿಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದನು. ತಾನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರೂ ಖಾಯಿಲೆಯ ಗೋಳಾಟದಿಂದ ತುಂಬಿರದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ; ಆತನು ಆ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿನ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಖಾಯಿಲೆಗಳಿಂದ ವಾಸಿ ಮಾಡಿದನು.

ಆತನು ದೇವರಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನಾದುದಕ್ಕೆ ಆತನ ಕೆಲಸಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿದ್ದುವು. ಪ್ರೀತಿ ಕರುಣೆ, ದಯಾಗುಣಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಲಿದ್ದವು; ಆತನು ಮನುÀ್ಟರ ಮೇಲೆ ಬಹು ದಯಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು. ಮನುÀ್ಯರ ಕÀ್ಟ ಸುಖಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಲು ನರಾವತಾರಿಯಾಗಿ ಬಂದನು. ಕಡು ಬಡವನೂ, ದೀನಾವಸ್ಥೆ ಯಲ್ಲಿರುವವನೂ ಸಹ ಆತನ ಸಾಮಿಪ್ಯವನ್ನು ಸೇರ ಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆತನು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಸೆಳೆದನು. ಅವರು ಆತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಆತನ ಮುಖಾವಲೋಕನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸತ್ಯಾಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನಾದರೂ ಬಚ್ಚಿಡದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯ ವಚನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಆತನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಜನರ ಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಅಧಿಕವಾದ ವಿವೇಕದ ಯೋಚನೆಯನ್ನೂ ಗಮನವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು ಎಂದಾದರೂ ಒರಟಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ನಿÁ್ಕರಣವಾಗಿ ಒಂದು ಕಠಿನೋಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಆಡಲಿಲ್ಲ; ಆತನು ಮನುÀ್ಯನ ಬಲಹೀನತೆಯನ್ನು ಸತ್ಯಾಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನಾದರೂ ಬಚ್ಚಿಡದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯ ವಚನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಆತನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಜನರ ಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಅಧಿಕವಾದ ವಿವೇಕದ ಯೋಚನೆಯನ್ನೂ

ಗಮನವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು.
ಆತನು ಎಂದಾದರೂ
ಒರಟಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ನಿÁ್ಕರಣವಾಗಿ
ಒಂದು ಕಠಿನೋಕ್ತಿಯನ್ನೂ
ಆಡಲಿಲ್ಲ; ಆತನು ಮನುÀ್ಯನ
ಬಲಹೀನತೆಯನ್ನು ದೂರಲಿಲ್ಲ,
ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ಸತ್ಯವನ್ನೇ ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದನು; ಆದರೆ
ಕಠಿನವಾಗಿ ಖಂಡ್ರಿಸುವ
ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆತನು ಭಾÀ್ಪ
ಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ತಾನು
ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಆ ಯೆರೂಸಲೇಮಿನ
ವಿಚಾರ ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟನು.
ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಮಾರ್ಗವೂ
ಸತ್ಯವೂ ಜೀವವೂ ಆದ ತನ್ನನ್ನು ಅದು
ಧಿಕ್ಕಾರ ಮಾಡಿತು. ರಕ್ಷಕನಾದ
ಆತನನ್ನು ಆ ಪಟ್ಟಣವು ಧಿಕ್ಕಾರ

ಮಾಡಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನು ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟನು.

ಆತನ ಜೀವಮಾನವು ಸ್ವಾರ್ಥರಹಿತವಾದದ್ದು; ಅಲ್ಲದೆ ಅದು ಸದಾ ಇತರ ಜೀವಮಾನದ ವಿÀಯ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು; ಆತನ ದೃಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆತ್ಮವೂ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದ್ದಿತು. ಆತನು ದೇವರಾಗಿ ದೈವ ಮಹಿಮೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗಿದ್ದರೂ, ದೈವಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೆಲ್ಲರ ಮೇಲ ಅಧಿಕವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಿರಿಸಿದ್ದನು. ಮಾನವರೆಲ್ಲಾ ಪಾಪಾತ್ಮರೆಂದೂ ಇವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದೇ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಆತನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಕ್ರಿಸ್ತನ

ಜೀವಮಾನದಿಂದ ನಮಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಗುಣವು ಇಂಥಾದ್ದೇ ಆಗಿದೆ.ಈ ಗುಣವು ದೇವ [9] ರರೊಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಗುಣವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ಎದೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೀತಿಯು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ನದಿಯಾಗಿ ಹರಿದು ಮನುÀ್ಯನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ; ಮೃದುವಾದ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯ ಹೃದಯದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಕ್ರಿಸ್ತನು ‘ಶರೀರಧಾರಿಯಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ ದೇವರಾಗಿದ್ದನು’

ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿ, ಬಾಧೆಪಟ್ಟು ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನಾವು ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಆತನು

“ವ್ಯಸನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ”
ಮನುÀ್ಯನಾದನು. ಕೃಪೆಯಿಂದಲೂ
ಸತ್ಯದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ ತನ್ನ
ಮಗನನ್ನು ವಿವರಿಸಲಸದಳವಾದ
ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ ಲೋಕವನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ಪಾಪದಿಂದಲೂ
ಶಾಪದಿಂದಲೂ ಮತ್ತು
ಮರಣದಿಂದಲೂ ಭರಿತವಾದ ಈ
ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ
ಮಾಡಿದನು. ಆತನಿಗೆ ತಂದೆಯ
ಪ್ರೀತಿಯ ಎದೆಯೂ, ದೇವದೂತರ
ಹೊಗಳಿಕೆಯೂ ತಪ್ಪಿ, ಶ್ರಮ,
ನಾಚಿಕೆ, ದೀನತ್ವ, ಅಪಮಾನ,
ತಿರಸ್ಕಾರ, ದ್ವೇÀ ಮತ್ತು ಮರಣ
ಪ್ರಾಪ್ತವಾದವು. “ನಮ್ಮ ದ್ರೋಹಗಳ
ದೆಸೆಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ
ಗಾಯವಾಯಿತು, ನಮ್ಮ
ಅಪರಾಧಗಳ ನಿಮಿತ್ತ

ಜಜ್ಜಲ್ಪಟ್ಟನು; ನಮಗೆ ಸುಕ್ಷೇಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ದಂಡನೆ ಯನ್ನು ಅವನು ಅನುಭವಿಸಿದನು” ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನೂ, ಗೆತ್ಸೇಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲಿರುವುದನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿ ನೋಡಿರಿ. ಪರಿಶುದ್ಧನಾದ ದೇವಕುಮಾರನು ಮನುÀ್ಯರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡನು. ದೇವರೂ ತಾನು ಒಂದಾಗಿದ್ದ ದೈವಪುತ್ರನು ತನ್ನನ್ನೂ ತಂದೆಯನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವ ಪಾಪದ ಕರಾಳಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕಂಡನು. ಈ ಅಗಲುವಿಕೆಯೇ “ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ದೇವರೇ, ಯಾಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀ” ಎಂದು ಕ್ರಿಸ್ತನು

ಹೇಳುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಪಾಪದ ಹೊರೆ, ಮತ್ತು ತನಗೂ ದೇವರಿಗೂ ಉಂಟಾದ ಅಗಲುವಿಕೆ ಇವೇ ಆತನ ಹೃದಯವು ಒಡೆದು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದವು. ಮಾನವರ ಮೇಲೆ ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಉಂಟಾಗಲೆಂದಾಗಲಿ, ದೇವರು ಮನುÀ್ಯರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನನ್ನು ಬಲಿಯಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. “ದೇವರು ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಎÉಶ್ಟೀ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು” [10] ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಲಿಯ ಮೂಲಕ ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವನಲ್ಲ; ಮೊದಲು ತಾನು ನಮ್ಮನ್ನು

ಪ್ರೀತಿಸಿದುದರಿಂದಲೇ ಆ ಬಲಿಯನ್ನು ತಾನೇ ನಮಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಪಾಪಭರಿತವಾದ ಪ್ರಪಂಚದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ತನ್ನ ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. “ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮನ್ನು ತನಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು” ತನ್ನ ಕುಮಾರನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ದೇವರು ಶ್ರಮವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದನು. ಗೆತ್ಸೇಮನೆಯ ಪ್ರಾಣಸಂಕಟದ ಹೋರಾಟದ ಮೂಲಕವೂ, ಶಿಲುಬೆಯ ಮರಣದ ಮೂಲಕವೂ ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ತಕ್ಕ ಬೆಲೆಯು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

“ನಾನು ತಿರುಗಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಕ್ರಿಸ್ತನು ತಾನೇ ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದರ ಅರ್ಥವು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ “ತಂದೆಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ನನ್ನನ್ನು ಬಲಿಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿಮ್ಮ ಹೊಣೆಗಾರನಾಗಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವಾಪರಾಧಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನಾದೆನು; ಯಾಕಂದರೆ ದೇವರು ನ್ಯಾಯಪರನು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ನಂಬುವವರನ್ನು ನಿರಪರಾಧಿಗಳೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವವನು ಆಗಿದ್ದಾನೆ.”

ದೇವಕುಮಾರನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೊರತು ಮತ್ತ್ಯಾರೂ ಈ ರಕ್ಷಣಾಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲಾರಲು. ಯಾಕಂದರೆ ತಂದೆಯ ಎದೆಯಲ್ಲಿರುವಾತನೇ ನಮಗೆ ತಂದೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಉದ್ದ ಅಗಲ ಮತ್ತು ಆಳವನ್ನು ತಿಳಿದವನೇ ಅದನ್ನು ನಮಗೆ ತೋರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಲಿಯ ಹೊರತು ಮತ್ತ್ಯಾವನೂ ಪಾಪಾತ್ಮರ ಮೇಲೆ ದೇವರು ಇಟ್ಟಿರುವ ಅಗಾಧ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡಲಾರನು.

"ದೇವರು ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಎÉ಼ಶ್ಟೇ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು."

ಆತನು ಮನುÀ್ಯರ ನಡುವೆ ವಾಸಿಸಲು ಅವರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಹೊರಲು ಮತ್ತು ಅವರಿಗಾಗಿ ಬಲಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಮಾತ್ರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ; ಆತನನ್ನೇ ಪಾಪಾತ್ಮರಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಆತನು ಅವರ ಸಂಗಣ ಇದ್ದು ಅವರ ಕÀ್ಟ ಸುಖಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದುತು. ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗಿ [11] ದ್ದವನು ಮನುÀ್ಯ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗಿದ್ದಾನೆ; ಈ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಯಾರೂ ತಪ್ಪಿಸಲಾರರು ಮತ್ತು ಈ ಸಂಬಂಧವು ತಪ್ಪಿ ಹೋಗಲಾರದು. ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮ್ಮನ್ನು “ಸಹೋದರರರೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಾಚಿಕೆ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ” ಆತನೇ ನಮ್ಮ ಬಲಿಯೂ, ನಮ್ಮ ವಕೀಲನೂ,

ನಮ್ಮ ಸಹೋದರನೂ ಆಗಿ ನಮ್ಮ ಮನುÀ್ಯತ್ವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಸಮ್ಮುಖದ ಸಿಂಹಾಸನದ ಎದುರಿಗೆ ನಿಲ್ಲುವವನೂ, ಯುಗಯುಗಾಂತರಗಳಲ್ಲೂ ತಾನು ಮಾನವರೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗಿರುವವನೂ ಆಗದ್ದು ಮನುÀ್ಯ ಕುಮಾರ ನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಪಾಪದ ಹೀನಾವಸ್ಥೆಯಿಂದ ನಾವು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಲ್ಪಟ್ಟು ನಾಶನದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವದ ಸಂತೋÀದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗಲು ಸಹಾಯವಾಯಿತು.

ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಕೊಟ್ಟ ಬೆಲೆ ಮತ್ತು ತಂದೆಯಾದ ದೇವರು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು

ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಲ್ಲಿ ತಾನು ತೋರಿಸಿರುವ ಬಲಿ, ಎಂಬಿವುಗಳು ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಬಹುದೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಗಂಬೀರವಾದ ಭಾವನೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಏರಿಸುತ್ತವೆ. ದೈವಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಯೋಹಾನನು ತಂದೆಯಾದ ದೇವರು ಪಾಪಾತ್ಮರ ಮೇಲಿಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರೀತಿಯ ಉದ್ದ, ಅಗಲ, ಆಳಗನ್ನು ತಿಳಿದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮತ್ತು ಮರ್ಯಾದೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಜನರಿಗೆ “ದೇವರ ಮಕ್ಕಳೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ಎಂಥಾ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ನೋಡಿರಿ” ಎಂದು

ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಮನುÀ್ಯನ ಬೆಲೆಯು ಎÀ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿದೆ! ಮನುÀ್ಯರು ಅಪರಾಧಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದ ಸೈತಾನನ ಪ್ರಜೆಗಳಾದರು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮರಣದಿಂದ ಅವರು ಮರಳಿ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಬಹುದು. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮನುÀ್ಯತ್ವವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಮನುÀ್ಯತ್ವವು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೇರಿತು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ಪಾಪಾತ್ಮರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ “ದೇವರ ಮಕ್ಕಳು” ಎಂಬ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಏರಬಹುದು. ಈ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಸರಿಹೋಗುವುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಅಸಮಾನವಾದುದು. ನಾವು ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜನ ಮಕ್ಕಳು! ಇದು ಎಂಥಾ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ವಾಗ್ದಾನ! ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಆಳವಾದ ಸಂಗತಿ!

ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಪ್ರಪಂಚದ ಮೇಲೆ ದೇವರು ಇರಿಸಿರುವ ಅಪ್ರಮೇಯವಾದ ಪ್ರೀತಿ! [12]

ಈ ಘನವಾದ ಯೋಚನೆಯು ಆತ್ಮವನ್ನು ತನ್ನ ಅಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಅಧೀನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ದೈವಗುಣವನ್ನು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೂಲಕ ಧ್ಯಾನಿಸುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಾವು ದೇವರ ಕರುಣೆ, ದಯೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಒಬ್ಬ ತಾಯಿತು ತಪ್ಪಿ ಹೋದ ತನ್ನ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿರುವ ಅಧಿಕವಾದ ಪ್ರೀತಿಗಿಂತಲೂ, ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ನಾನಾ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ

ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆಂಬುದಕ್ಕೆ
ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದÀ◌್ಟ
ನಿದರ್ಶನಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಮನುÀ◌್ಯರ
ಪ್ರೀತಿಯು
ನಾಶವಾಗಬಹುದು,
ಸ್ನೇಹಿತನು
ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ
ಮಿತ್ರದ್ರೋಹಿಯಾಗ
ಬಹುದು,
ಮಕ್ಕಳು
ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು
ದ್ವೇಷಿಸಿ
ದೂಡಬಹುದು,
ಆಕಾಶ ಭೂಮಿಗಳ
ಅಳಿದು
ಹೋಗಬಹುಚು,

ಆದರೆ ಯೆಹೋವನ
ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ವ್ಯತ್ಯಾಸ
ಎಂದೆಂದಿಗಾದರೂ
ಆಗಲಾರದು.

ಪಾಪಾತ್ಮನಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಗತ್ಯ..

ಆದಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಮನುÀ್ಯನಿಗೆ ಘನತರವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾದ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಆದಿಮಾನವನು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಾಗಿದ್ದು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನ ಯೋಚನೆ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳು ಶುದ್ಧವಾಗಿದ್ದವು. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ಅವು ತಾರುಮಾರಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯು ನೆಲೆಗೊಂಡಿತು. ಆತನ ಸ್ವಭಾವವು ಅಪರಾಧಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದ ಪಾಪದ

ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾರದÀ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಲಹೀನವಾಯಿತು. ಈ ನಿರ್ಬಲಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಕೈ ಮಾನವನಿಗೆ ನೆರವಾಗದಿದ್ದರೆ ಮಾನವನು ನಿತ್ಯವೂ ಸೈತಾನನ ಶೆರೆಯಾಳಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಮನುÀ್ಯನನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದ ದೇವರ ಸದುದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಡೆತಡೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲು ಸೈತಾನನು ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಬಂದು, ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಗೋಳಾಟದಿಂದಲೂ ನಾಶನದಿಂ [13] ದಲೂ ತುಂಬಿಸುವುದು ಆತನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದ್ದಿತು. ದೇವರು ಮನುÀ್ಯನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದೇ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಡಕುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದೇ ಸೈತಾನನ ಕೃತ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು.

ಪಾಪರಹಿತವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮನುÀ್ಯನು “ತನ್ನಲ್ಲೇ ಜ್ಞಾನವಿದ್ಯಾ ಸಂಬಂಧವಾದ ನಿಕ್ಷೇಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಡಿಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ” ದೇವರೊಡನೆ ಸಂತೋÀದ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಪಾಪದಿಂದ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ತೊಲಗಿ ದೇವರ ಸಮ್ಮುಖದಿಂದ ಅಡಿಗಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾದನು. ಇದರಂತೆಯೇ ಮಾರ್ಪಾಟಾದ ಜೀವನನ್ನು ಹೊಂದದವರು ಈಗಲೂ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಮನುÀ್ಯನು ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ದಿರುವುದರಿಂದ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಭಾಷಿಸಲು ಮನುÀ್ಯನಿಗೆ ಇÀ್ಟವಿಲ್ಲ. ದೇವರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ

ಪಾಪಿಗೆ ಸಂತೋÀ ದೊರೆಯದು; ಪರಿಶುದ್ಧ ದೂತರೊಡನೆ ದೊರೆಯುವ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಅಂಜಿ ಆತನು ದೂರ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಮನುÀ್ಯನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ ಪ್ರವೇಶವು ದೊರೆಯುವುದಾದರೂ ಅದೂ ಈತನಿಗೆ ಸಂತೋÀಕರವಾಗಿರದು. ಅಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾರ್ಥ ತ್ಯಾಗದ ಪ್ರೀತಿಯ ಲಕ್ಷಣವೂ ಅಲ್ಲಿರುವ ಆ ಜನರ ಸುಗುಣವೂ ಸಹ ಪಾಪಿಯ ಮನವನ್ನು ತಾಗಲಾರದು. ಸ್ವರ್ಗದ ಶುದ್ಧಾತ್ಮರ ಇÀ್ಟ, ಆಶೆ ಮತ್ತು ಧ್ಯೇಯಗಳಿಗೆ ಮಾನವನ ಆಶೆಗಳು ತೀರಾ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇಂಪಾದ ಗಾನದಲ್ಲಿ ಅಪಸ್ವರವು ಎÀ್ಟು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾನವನ ಇರುವಿಕೆಯು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ

ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುವುದು; ಸ್ವರ್ಗವು
ಈತನಿಗೆ ನರಕವಾಗುವುದು.
ಬೆಳಕಿಗೂ ಸಂತೋÀಕ್ಕೂ
ಮೂಲನಾದ ದೇವರಿಂದ
ದೂರವಾಗಿರಲು ಈತನು
ಇÀ್ಟಪಡುವನು. ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ
ದುÀ್ಟರನ್ನು ದೂಡ ಬೇಕೆಂದು
ದೇವರು ತಾನೇ ಸ್ವತ: ಆಜ್ಞೆ
ಮಾಡಿಲ್ಲ;ಆದರೆ ದುÀ್ಟರು ತಮ್ಮ
ದುÀ್ಟತ್ವದ ದೆಸೆಯಿಂದ ದೇವರ
ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಗೆ ದೂರವಾಗಿದ್ದಾರೆ.
ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯು ದುÀ್ಟರನ್ನು
ದಹಿಸುವ ಆಜ್ಞೆಯೋ ಅಥವಾ
ಅಗ್ನಿಯೋ ಆಗಿದೆ. ತಮ್ಮನ್ನು
ರಕ್ಷಿಸಲು ಸತ್ತಾತನ ಸಮ್ಮುಖದಿಂದ
ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇವರು ತಮ್ಮ
ಮೇಲೆ ನಾಶನ ಬಂದರೆ
ಉತ್ತಮವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ತಾವು ಬಿದ್ದಿರುವ ಪಾಪದ ಕೆಸರಿನಿಂದ ತಾವೇ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತರಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳು ಅಪವಿತ್ರವಾದವುಗಳು; ಅವುಗಳನ್ನು ನಾವೇ [14] ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರವು. "ಅಶುದ್ಧದಿಂದ ಶುದ್ಧ ವುಂಟಾದೀತೇ ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ" "ಪ್ರಪಂಚದ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸಿಡುವುದು ದೇವರಿಗೆ ವಿರೋಧವು; ಇಂಥಾ ಮನಸ್ಸು ದೇವರ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಒಳಪಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ." ವಿದ್ಯೆ, ಮಾನಸಿಕ ಪರಿಪಕ್ವ, ಅಭ್ಯಾಸ, ಮನುÀ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸರಿಯೆ; ಆದರೆ ಇವು ಹೃದಯ ಪರಿವರ್ತನವನ್ನು iÁಡಲಾರವು; ಹೃದಯವನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಲಾರವು; ಇವುಗಳಿಗೆ ಆ

ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಈ ವಿಚಾರ ಸೋತು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಪಾಪದಿಂದ ಮನುÀ್ಯನು ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುವ ವೊದಲು ಆತನ ಹೃದಯದೊಳಕ್ಕೆ ಮೇಲಿನಿಂದ ಬರುವ ಹೊಸ ಜೀವನವು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಹೊಸ ಶಕ್ತಿಯು ಕ್ರಿಸ್ತನೇ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕರುಣೆಯು ಮಾತ್ರ ಆತ್ಮನನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಿ ದೇವರ ಶುದ್ಧತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆಯುವುದು. “ಒಬ್ಬನು ಮೇಲಣಿಂದ ಹುಟ್ಟದಿದ್ದರೆ ಆತನು ನೂತನ ಹೃದಯ, ಆಶೆ, ಉದ್ದೇಶ, ಹೊಸ ಜೀವನದ ಹಾದಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೆ ಅವನು ದೇವರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಾಣಲಾರನು” ಎಂದು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹೇಳಿದನು. ಮನುÀ್ಯನಲ್ಲಿ

ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿರುವ ಒಳ್ಳೆಯತನವನ್ನು ವಿಕಸಿತ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುವರು. ಆದರೆ ಈ ಬೋಧನೆಯಿಂದ ಅಪಾಯಗಳುಂಟಾಗುವವು.

‘ಪ್ರಾಕೃತ ಮನುÀ್ಯನು ದೇವರಾತ್ಮನ ವಿÀಯಗಳನ್ನು ಬೇಡವೆನ್ನುತ್ತಾನೆ; ಅವು ಅವನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಮಾತಾಗಿ ತೋರುತ್ತವೆ; ಅವು ಆತ್ಮವಿಚಾರದಿಂದ ತಿಳಿಯ ತಕ್ಕವುಗಳಾಗಿರಲಾಗಿ ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಲಾರನು’ “ನೀವು ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಡ.” ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಿಚಾರ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿದೆ “ಆತನಲ್ಲಿ ಜೀವವಿತ್ತು,

ಆ ಜೀವವು ಮನುÀ್ಯರಿಗೆ ಬೆಳಕಾಗಿತ್ತು” ಮತ್ತು “ಆ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ಹೊರತು ಆಕಾಶದ ಕೆಳಗೆ ಮನುÀ್ಯರೊಳಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಬೇರೆ ಯಾವ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೂ ನಮಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.”

ದೇವರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೀತಿ, ಔದಾರ್ಯ, ಕರಣಾ ಹೃದಯ, ಆತನ ಜ್ಞಾನ, ಆತನ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ನ್ಯಾಯ, ಆತನ ದಯಾದ್ರ್ರ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ [15] ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಸಾಲದು. ಆತ್ಮ ಪ್ರೇರಿತನಾದ ಪೌಲನು ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಆತನು “ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು”

ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.
“ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದದ್ದು, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವಾದದ್ದು” ಆದರೆ ಆತ್ಮವೇದನೆಯಿಂದಲೂ ನಿರಾಶೆಯಿಂದಲೂ ನರಳಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ - “ನಾನು ದೇಹಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವನೂ ಪಾಪದ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಮಾರಲ್ಪಟ್ಟವನೂ ಆಗಿದ್ದೇನೆ” ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಲು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಆಶಿಸಿದನು, ಆದರೆ ತಾನೇ ಸ್ವತ: ಆ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಶಕ್ತನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು: “ಅಯ್ಯೋ ನಾನು ಎಂಥಾ ದುರವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಮನುÀ್ಯನು! ಈ ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಈ ದೇಹದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿಸುವವರು ಯಾರು?” ಇದೇ

ತೆರನಾದ ಆರ್ತಧ್ವನಿಯು ಸಕಲ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪತ್ಮರ ಹೃದಯದಿಂದಲೂ ಹೊರಟಿದೆ. ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಉತ್ತರ ಉಂಟು. ಆ ಉತ್ತರವು ಏನಂದರೆ -- “ಲೋಕದ ಪಾಪವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ದೇವರ ಕುರಿಮರಿಯನ್ನು ನೋಡಿರಿ.”

ಯಾರು ಪಾಪದ ಹೊರೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಲು ಇÀ್ಟಪಡುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ದೇವರಾತ್ಮನು ನಾನಾ ದೃÀ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಏಸಾವನನ್ನು ವಂಚಿಸಿದ ಯಾಕೋಬನು ತಂದೆಯ ಮನೆಯಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಅಪರಾಧದ ತೂಕವು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಒಂಟಿಯಾಗಿಯೂ, ಮನೆಗೆ ದೂರವಾಗಿಯೂ, ತನ್ನ ಸುಖಗಳು ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾಗಲೂ, ತಾನು ಪಾಪಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆಂಬ ಈ ಯೋಚನೆಯು ಆತನನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸಿ, ತಾನು ದೇವರಿಂದ ದೂರವಾದವನೆಂದೂ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಗೆ ವಿರೋಧಿಯಾದವನೆಂದೂ ಆತನನ್ನು ಹಂಗಿಸಿತು. ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದ ಆತನು ಒಂಟಿಗನಾಗಿ ಗುಡ್ಡಗಳ ನಡುವೆ ಒಣನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡನು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತಾರಾಗಣಗಳು ಮಿರುಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆತನು ಹಾಗೆಯೇ ಮಲಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಬೆಳಕು ಬಂದು ಒಂದು ದರ್ಶನವಾಯಿತು, ಒಂದು ನಿಚ್ಚಣಿಯ ತುದಿಯು

ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಮತ್ತೊಂದು ತುದಿಯು ಸ್ವರ್ಗದ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲನ್ನೂ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿವೆ; ದೇವದೂತರು ಆ ನಿಚ್ಚಣಿಯ ಮೇಲೆ ಏರುತ್ತಾ ಇಳಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೈವಮಹಿಮೆಯಿಂದಲೂ, ಸಮಾಧಾನದಿಂದಲೂ, ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ ವಾಣಿಯೊಂದು [16] ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಈತನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದು ಏನು? ಆತನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ರಕ್ಷಕನು ಬೇಕು ಎಂಬ ಜ್ಞಾನೋದಯ ಉಂಟಾಯಿತು. ಹೇಗೆ ಪಾಪಾತ್ಮನು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಐಕ್ಯವಾಗುವನೆಂಬ ಅಂಶವು ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಆತನಲ್ಲಿ ಸಂತೋÀವೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲುಂಟಾದವು. ಈ

ಗೂಢಾರ್ಥದ ನಿಚ್ಚಣಿಯು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೂ ಭೂಮಿಗೂ ಮಧ್ಯಸ್ಥನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಾಮಿಯು ನತಾನಿಯೇಲನನ್ನು ಕಂಡಾಗ, ಈ ಉಪಮಾನನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು: “ಪರಲೋಕವು ತೆರೆದಿರುವುದನ್ನೂ ಮನುÀ್ಯ ಕುಮಾರನ ಮೇಲೆ ದೇವದೂತರು ಏರಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇಳಿದು ಬರುತ್ತಾ, ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣುವಿರಿ” ಮತಭ್ರÀ್ಟತೆಯಿಂದ ಮನುÀ್ಯನು ದೇವರಿಗೆ ಶತ್ರುವಾಗಿ ಆತನಿಂದ ದೂರನಾದದು; ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೂ ಭೂಮಿಗೂ ಸಂಬಂಧವು ತಪ್ಪಿತು; ಮಧ್ಯೆ ಆಳವಾದ ಡೊಂಗರವುಂಟಾಯಿತು;

ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಗೆ
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾಯಿತು. ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ಈ
ಡೊಂಗರವು ತೊಲಗಿ ಭೂಮಿಗೂ
ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೂ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ
ಸಂಬಂಧವುಂಟಾಯಿತು.
ಪಾಪದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಡೊಂಗರವು
ಕ್ರಿಸ್ತನ ತ್ಯಾಗಬಲಿಯಿಂದ ನಾಶ
ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಕ್ರಿಸ್ತನೆಂಬ ಸೇತುವೆಯ
ಮೂಲಕ ದೇವದೂತರು
ಮಾನವರೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನಿಟ್ಟು
ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿತು.
ಬಲಹೀನನೂ ಪಾಪಿಯೂ ಆದ
ಮನುÀ್ಯನನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನು
ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ದೇವರೊಡನೆ ಒಟ್ಟು
ಗೂಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬಿದ್ದು ಹೋದವರಿಗೆ
ಕ್ರಿಸ್ತನು ತೋರಿಸುವ ಈ ಸಹಾಯ
ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮನುÀ್ಯರು
ಉನ್ನತೆಗೆ ಬರುವರೆಂಬ ಕನಸೂ

ವ್ಯರ್ಥ, ತಾವು ಮಾನವರನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಲು ಮಾಡುವ ಇತರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ವ್ಯರ್ಥ. “ಎಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೇ ದಾನಗಳೂ, ಕುಂದಿಲ್ಲದ ಎಲ್ಲಾ ವರಗಳೂ ದೇವರಿಂದ ಬರುತ್ತವೆ.” ಎಂದು ಕ್ರಿಸ್ತನು ನುಡಿದಿರುತ್ತಾನೆ. ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯು ಮರಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬಲವಾಗಿದ್ದು ಭೂಲೋಕದ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರನ್ನೂ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಅತ್ಯಾಶೆಯಿಂದ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ನಮಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದುದರಿಂದ ಸ್ವರ್ಗನಿಧಿಯನ್ನೇ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು. ರಕ್ಷಕನ ಭೂಲೋಕದ ಜೀವಮಾನ, ಆತನ ಮರಣ, [17] ಆತನು ನಮಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು, ದೇವದೂತರ ಸೇವೆ, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಕೆಲಸ

ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಮಗಾಗಿ ಬಿಡದೇ ಸೇವೆ ಮಾಡುವವು. ಇಡೀ ಸ್ವರ್ಗವೇ ನಮಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು. ಮನುÀ್ಯನಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲು ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗ್ರಹಿಸೋಣ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ನಾವು ಧ್ಯಾನಿಸೋಣ. ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ತರಲು ಸ್ವರ್ಗವೇ ನಮಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಿ ಶ್ಲಾಘಿಸುವ. ಮನುÀ್ಯರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಇವುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಬಲವಾದ ಉದ್ದೇಶ, ಕಾರಣ ಕರ್ತೃಗಳಾಗಲಿ ಬೇಕೇ? ಉತ್ತಮವಾದುದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ದೊರಕುವ ಘನತರವಾದ ಬಹುಮಾನ, ಸ್ವರ್ಗದ

ಸುಖಸಂತೋÀ, ದೇವರ
ಸಿಂಹಾನದೊಡನೆ ದೊರಕುವ
ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಗಳು ಯುಗ
ಯುಗಾಂತರಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು
ಹೆಚ್ಚಿಸುವವು. ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಗೂ
ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನಿಗೂ ನಾವು
ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸುವ
ಪ್ರೀತಿಯ ಸೇವೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿ
ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ
ಧೈರ್ಯೋತ್ಸಾಹದ
ಸಾಧನಗಳಾಗಿರುವುದಲ್ಲವೇ?

ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ
ಗಮನಿಸುವುದಾದರೆ, ಪಾಪಕ್ಕೆ
ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ದೇವರು ಕೊಡುವ
ತೀರ್ಮಾನ, ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ
ಶಿಕ್ಷೆ, ದುರ್ಗಣದ
ಪ್ರತಿಫಲರೂಪವಾದ ಅವಮಾನ,

ಅಂತ್ಯದ ನಾಶನ ಇವುಗಳು ಸೈತಾನನ ಸೇವಕರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಸತ್ಯವೇದವು ನಮ್ಮನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತದಲ್ಲವೇ?

ದೇವರ ಕರುಣೆಯ ವಿಚಾರ ನಾವು ಗಮನ ಕೊಡಬಾರದೇ? ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೇವರು ಇನ್ನೇನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮನ್ನು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರೊಡನೆ ನಾವು ಸರಿಯಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳೋಣ. ಕ್ರಿಸ್ತಸಾರೂಪ್ಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಮುಟ್ಟುವಂತೆಯೂ, ಊಳಿಗ ನಡಿಸುತ್ತಲಿರುವ ದೇವದೂತ ರೊಡನೆ ಆತನ ಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಬರುವಂತೆಯೂ ತಂದೆ

ಯೊಡನೆಯೂ, ಮಗನೊಡನೆಯೂ ಐಕ್ಯವಾಗುವಂತೆಯೂ, ದೇವರು ದಯೆಯಿಟ್ಟು ನಮಗೆ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಕಲ ಸಹಾಯಗಳನ್ನೂ ನಾವು ನಮ್ಮ ಹಿತಾರ್ಥವಾಗಿ ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆತನ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಡೋಣ. [18]

ಮಾನಸಾಂತರ.

ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮನುÀ್ಯನು ನೀತಿವಂತನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ? ಪಾಪಾತ್ಮನು ನೀತಿವಂನಾಗುವುದು ಹೇಗೆ? ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ನಾವು ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿ ದೇವರ ಸಂಗಡ ಒಂದಾಗಿಬಹುದು; ಆದರೆ ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವುದು ಹೇಗೆ? ಪಂಚಾಶತ್ತಮ ಹಬ್ಬದ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಆ ಜನರು ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯ ಒತ್ತಯದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ "ನಾವೇನು ಮಾಡೋಣ" ಎಂದು ಪೇತ್ರನು ಕೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯ ಉತ್ತರವು

“ಮಾನಸಾಂತರ ಪಡಿರಿ” ಎಂಬದಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಪೇತ್ರನು ಮತ್ತೆ “ದೇವರು ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಬಿಡುವ ಹಾಗೆ ನೀವು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟು ಆತನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳಿರಿ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಮಾನಸಾಂತರವೆಂದರೆ ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಸನ ಪಡುವುದೇ ಅಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ವಿಮುಖವಾಗುವುದೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾಪದ ಕರಾಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ಬಿಡಲಾರೆವು. ಮನ:ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಾವು ಪಾಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ವಿಮುಖರಾಗದ ಹೊರತ್ತು ನಮ್ಮ

ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ
ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗದು.
ಮಾನಸಾಂತರದ ನೈಜರೂಪವನ್ನು
ಅರಿಯಲಾರದ ಜನರು ಅನೇಕ
ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ
ಜನರು ತಾವು ಮಾಡಿದ
ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ವ್ಯಸನ ಪಡುತ್ತಾರೆ.
ತಾವು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ
ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಬಾಹ್ಯ
ಪ್ರದರ್ಶನದಿಂದ
ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಪಾಪಗಳಿಂದ
ತಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು
ಅವರು ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ಅವರು
ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
ಪಾಪಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ
ತಮಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ತೊಂದರೆಗಳ
ಕಡೆಗೆ ಇಂಥವರು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾರೆ.
ಚೊಚ್ಚಲುತನದ ಹಕ್ಕು

ಹೋದುದರಿಂದ ಏಸಾವನು ಪಟ್ಟ ಚಿಂತೆಯು ಇಂತಹ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಸಮವಾಗಿದೆ. ಹಿರಿದ ಕತಿಯನ್ನು [19] ಹಿಡಿದ ದೇವದೂತನು ತನ್ನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಬಿಳಾಮನು ನಡುಗಿ ಹೋದನು; ತಾನು ಸಾಯುವೆನೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು; ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಪ ಪಡಲಿಲ್ಲ; ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ; ಪಾಪದ ವಿÀಯ ಅಸಹ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಯೂದನು ತನ್ನ ಕರ್ತನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದನು: "ತಪ್ಪಿಲ್ಲದವನನ್ನು ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಪಾಪ ಮಾಡಿದೆನು." ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯ ವೇದನೆಯಿಂದಲೂ

ಮುಂದಣ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಪಿನ
ಭಯದಿಂದಲೂ ತಾನು ಮಾಡಿದ್ದು
ತಪ್ಪೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ
ಆತನ ಅಪರಾಧದ ಮನಸ್ಸು
ಆತನನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರ ಪಡಿಸಿತು.
ತಾನೆಸಗಿದ ದುÁ್ಕರ್ಯದ
ದೆಸೆಯಿಂದ ಮುಂದೆ ತನಗೆ
ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯ
ಭಯವು ಆತನನ್ನು ತತ್ತರಿಸುವಂತೆ
ಮಾಡಿತು. ಆದರೆ ಇಸ್ರಯೇಲ್ಯರ
ಪರಿಶುದ್ಧನನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರ
ಮಾಡಿದನೆಂಬ ಮತ್ತು
ಪಾಪರಹಿತನಾದ ದೇವ
ಕುಮಾರನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು
ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನೆಂಬ
ನಿಜವಾದ ಮಾನಸಾಂತರವು
ಆತನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಫರೋನನೂ ಸಹ
ದೇವರಿಂದ ಬಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ

ಮುಂದಣ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾನಸಾಂತರ ಪಟ್ಟನು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಪಾಪದ ಫಲಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಭಯ ಪಟ್ಟು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟರೇ ವಿನ: ಪಾಪದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಯೇ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಾನವನ ಹೃದಯವು ದೇವಾತ್ಮನ ನಡೆಯಿಸುವಿಕೆಗೆ ಒಪ್ಪಿದಾಗ ಆತನ ಮನೋಸಾಕ್ಷಿಯು ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಗಳಿಗೆ ಆಸ್ತಿವಾರವಾಗಿರುವ ದೈವಾಜ್ಞೆಗಳ ಆಳವನ್ನು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಆತನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವನು. “ಆ ಬೆಳಕೇ ಪ್ರತಿ ಮನುÀ್ಯನಿಗೂ ಬೆಳಕನ್ನು ಕೂಡುವಂಥಾದ್ದಾಗಿತ್ತು.” ನಿಜವಾದ

ಬೆಳಕು ಮಾನವನ ಅಂತರಾತ್ಮವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ವಸ್ತುಗಳು ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಮನುÀ್ಯನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ಪಾಪಗಳೂ ಅಪರಾಧಗಳೂ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಯೆಹೋವನ ನೀತಿಯು ಪಾಪಾತ್ಮನಿಗೆ ಮನದಟ್ಟಾದಾಗ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸುವ ಆತನ ಎದುರಿಗೆ ಪಾಪಿಸು ತನ್ನ ಪಾಪಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲು ಹೆದರುವನು. ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ ಅದರಿಂದ ಲಭಿಸುವ ಆನಂದವನ್ನೂ ಈತನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಆಗ ಆತನು ತನ್ನ ಪಾಪಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸ್ವರ್ಗದೊಡನೆ ಅನ್ಯೋನ್ಯ

ಸಂಬಂ [20] ಧವನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ಪಾಪ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ದಾವೀದನು ತಾನು ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಮಾನಸಾಂತರದ ನೈಜ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ದಾವೀದನ ಮಾನಸಾಂತರವು ಯಾಥಾರ್ಥವಾದದ್ದೂ, ಆಳವಾದದ್ದೂ ಆಗಿತ್ತು. ಆತನು ತನ್ನ ಅಪರಾಧದ ವಿಚಾರ ಯಾವ ನೆಪವನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ; ದೈವಕೋಪದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆತನು ಆವೇಶದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ದಾವೀದನು ತನ್ನ ಪಾಪದ ಭೀಕರ ರೂಪವನ್ನು ತಾನೇ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡನು; ತನ್ನ ಆತ್ಮವು ಮಲಿನವಾದುದನ್ನು ತಾನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು, ಪಾಪವನ್ನು ಅದರ

ನೈಜರೂಪದಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಕಡೆಗೆ ಪಾಪವನ್ನು ಅಸಹಿಸಿದನು. ದಾವೀದನು ತನ್ನ ಅಪರಾಧದ ಕ್ಷಮೆಗೋಽಸ್ಕರ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಶುದ್ಧವಾದ ಹೃದಯಕ್ಕೋಽಸ್ಕರವೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವದ ಸಂತೋಽÀವು ಲಭಿಸಲೆಂದೂ, ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಮರಳಿ ತಾನು ಅನ್ಯೋಽನ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಯೋಽಗ್ಯನಾದನೆಂದೂ, ಆತನು ಆಶಿಸಿ ಗ್ರಹಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಆತನ ಅಂತರಾತ್ಮನ ನುಡಿಯು ಹೀಽಗಿದ್ವಿತು: “ಯಾವನ ದ್ರೋಽಹವು ಪರಿಹಾರವಾಗಿದೆಯೋಽ, ಯಾವನ ಪಾಪವು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೋಽ, ... ಯಾವನ

ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕಪಟವಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವನು ಧನ್ಯನು” ಮತ್ತು “ಪ್ರೀತಿಸ್ವರೂಪನಾದ ದೇವರೇ ನನ್ನನ್ನು ಕರುಣಿಸು, ಕರುಣಾನಿಧಿಯೇ ನನ್ನ ದ್ರೋಹಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಳಿಸಿಬಿಡು. ನನ್ನ ಪಾಪವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊಳೆದುಬಿಡು; ನನ್ನ ದೋÀವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸು .... ಆಗ ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವುದು.”

ಈ ವಿಧವಾದ ಮಾನಸಾಂತರವು ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೀರಿದ್ದು; ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನೇರಿ ಮನುÀ್ಯರಿಗೆ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಕ್ರಿಸ್ತನ

ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಇದು ನಮಗೆ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾದ ಮಾನಸಾಂತರಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಸ್ತನೇ ಮೂಲ.

ಮನುÀ್ಯರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ 'ಆದುದರಿಂದಲೇ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಕೊಡಲು ಇÀ್ಟ ಪಡುವ ಸಹಾಯವು ಅವರಿಗೆ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವ ಮೊದಲು ಮಾನಸಾಂತರ ಪಡಬೇಕಂದೂ, ಮತ್ತು ಮಾನಸಾಂತರವು ಪಾಪ ಪರಿಹಾರದ ದಾರಿಯೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪಾಪಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮಾನಸಾಂತರವು ಅವಶ್ಯಕವೆಂಬುದು [21] ನಿಜವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ; ಯಾಕಂದರೆ

ಮುರಿದು ಹೋದ ಮತ್ತು ಜಜ್ಜಿದಂತಹ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೇ ತಮಗೆ ಒಬ್ಬ ರಕ್ಷಕನು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪಾಪಿಯಾದರೋ, ತಾನು ಇನ್ನೂ ಮಾನಸಾಂತರ ಪಟ್ಟಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂದೂ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿ ತಡಮಾಡಬಹುದೇ? ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಸಮೀಪಿಸಲು ಮಾನಸಾಂತರವೂ ಒಂದು ಅತಂಕವಾಗಿರಬಹುದೇ? 'ಎಲ್ಲೈ ಕÀ್ಟಪಡುವವರೇ ಹೊರ: ಹೊತ್ತವರೇ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬನ್ನಿರಿ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕೊಡುವೆನು' ಎಂಬ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕರೆಯುವಿಕೆಗೆ ವೊದಲು ಪಾಪಿಯು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು

ಸತ್ಯವೇದವು ಬೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ಹೊರಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯೇ ಮನುÀ್ಯರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಪಶ್ಚಾತ್ತಪವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. “ದೇವರು ಆತನನ್ನೇ ಇಸ್ರಯೇಲ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಮಾನಸಾಂತರವನ್ನೂ ಪಾಪಪರಿಹಾರವನ್ನೂ ದಯ ಪಾಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾಯಕನೆಂತಲೂ ರಕ್ಷಕನೆಂತಲೂ ತನ್ನ ಬಲಗೈಯಿಂದ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದ್ದಾನೆ.” ಎಂದು ಪೇತ್ರನು ಹೇಳಿದ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಪರಿÁ್ಕರ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನಿಲ್ಲದೆ ಮಾನಸಾಂತರವಿಲ್ಲ; ಕ್ರಿಸ್ತನಿಲ್ಲದೆ ಪಾಪಕ್ಷಮೆಯಿಲ್ಲ; ಕ್ರಿಸ್ತನಿಲ್ಲದೆ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯ ಎಚ್ಚರವಿಲ್ಲ; ಇವುಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕ್ರಿಸ್ತನೇ ಮೂಲನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲಾ

ವಿಧವಾದ ಸತ್ಪ್ರೇರಣೆಗಳಿಗೂ ಕ್ರಿಸ್ತನೇ ಮೂಲ. ಆತನು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪಾಪದ ಮೇಲೆ ದ್ವೇÀವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವನು. ಸತ್ಯಸಂಧರಾಗಿಯೂ ಪರಿಶುದ್ಧ ರಾಗಿಯೂ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ಮತ್ತು ಪಾಪದ ಮನವರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮನುÀ್ಯರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವಾಗ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಆತ್ಮವು ಆ ಮನುÀ್ಯನ ಅಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಚೇತನಗೊಳಿಸುತ್ತದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. “ನಾನು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಎತ್ತಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನು” ಎಂದು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹೇಳಿದನು. ಕ್ರಿಸ್ತನು ತಾನು ಪಾಪಾತ್ಮರ ಸಲುವಾಗಿ

ಸಾಯುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು. ಕಲ್ವಾರಿಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ದೇವರ ಕುರಿಮರಿಯನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವಾಗ ರಕ್ಷಣೆಯ ಗುಟ್ಟು ನಮಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ದೇವರ ಒಳ್ಳೇತನವು ನಮ್ಮನ್ನು ಮಾನಸಾಂತರಕ್ಕೆ ನಡೆಸುತ್ತದೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಲಿಯರ್ಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಪ್ರೀತಿಯು ತಿಳಿಯಲಸದಳವಾಗಿದೆ. ಪಾಪಿಯು ಇದನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಆತನ ಹೃದಯವನ್ನು ಕರಗಿಸಿ [22] ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಈ ಭಾವಚಿತ್ರವು ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತು ಮಾನಸಾಂತರವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ

ಎಳೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಪರಿಜ್ಞಾನವು ಉಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಪಾಪದ ವಿಚಾರ ನಾಚಿಕೆ ಪಟ್ಟು ತಮ್ಮ ದಾರಿಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬಹುದು. ಒಳ್ಳೆಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಆಶೆಪಟ್ಟು ಪುನ: ತನ್ನ ನಡೆತೆಯನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಮನುÀ್ಯನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಕ್ತಿಯು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದೆಯೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಯಾವುದೋ ಶಕ್ತಿಯು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಾತ್ಮಗಳನ್ನು ಉದ್ರೇಕಿಸಿ ಅವರ ಬಾಹ್ಯ ಜೀವಮಾನವನ್ನು

ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಬರುವುದು. ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಘಾಯಪಡಿಸಿ ಆತನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಏರಿಸಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಎಳೆದಾಗ ಅವರ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯು ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಪಾಪಜೀವನದ ಹೊಲಸೂ, ಪಾಪಜೀವನದ ಕೊಳಚೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಅವರ ಆತ್ಮನ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಗುವುದು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶುದ್ಧತೆಯು ಮಂದಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಪಿಯು ಅಶುದ್ಧತ್ವದಿಂದ ಕೂಡಿ ಪಾಪವು ಎÀ◌್ಟ ಭಯಂಕರವಾದರೂ ಅದರ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಇಂಥಾ ದೊಡ್ಡ ಬಲಿಯನ್ನು ಅದು ಕೇಳುತ್ತದೆಯೇ? ನಾವು ನಾಶವಾಗದೆ ನಿತ್ಯ ಜೀವವನ್ನು

ಪಡೆಯಲು ಇಂಥಾ ಪ್ರೀತಿ, ಇಂಥಾ ಶ್ರಮೆ, ಇಂಥಾ ದೈನ್ಯತೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಯಿತೇ?

ಈ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಪಾಪಿಯು ಧಿಕ್ಕರಿಸಬಹುದು, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಎಳೆಯಲ್ಪಡಲು ಇÀ್ಟಪಡದಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ಅವನು ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರೆ ಮನುÀ್ಯರ ರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವ ಸಂಕಲ್ಪವು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದೊಡನೆ ಶಿಲುಬೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ದೈವಕುಮಾರನು ಪಾಪಿಗಳ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಈ ಶ್ರಮೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದನೆಂದು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡುವುದು. ಇದೇ ಬಗೆಯಾದ

ಸಂಕಲ್ಪವು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲೂ ಮಾನವನಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗಿ, ವಿವರಿಸಲಸದಳವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಹೊಂದದೇ ಇರುವುದನ್ನು ಆ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಹೊಂದುವ ಆಶೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಭೂಲೋಕದ ಯಾವು ವಿಚಾರಗಳಾಗಲಿ ಮನುÀ್ಯನನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಲಾರವು. ದೈವಾತ್ಮವು ಅವರೊಂದಿಗೆ ವಾದಿಸಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರವೇ ದೊರಕುವ ರಕ್ಷಣೆ, ಸಂತೋÀ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಹುಡುಕುವಂತೆ ಮಾಡು [23] ವನು. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ಅಥವಾ ಪರೋಕ್ಷವಾದ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಗಳಿಂದ ಮಾನಸಿಕ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಲೌಕೀಕವಾದ ಆಶೆಗಳಿಂದ

ಮನುÀ್ಯನನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ತನ್ನಿಂದ
ಸಿಕ್ಕುವ ಅಗಣಿತಾಶೀರ್ವಾದಗಳ
ಕಡೆಗೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ.
ಭೂಲೋಕದವುಗಳಿಂದ
ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲು
ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿ ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ
ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಈ ದೈವಸಂದೇಶವನ್ನು
ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ: “ದಾಹವುಳ್ಳವನು
ಬರಲಿ ಇÀ್ಟವುಳ್ಳವುನು
ಜೀವಜಲವನ್ನು ಕ್ರಯವಿಲ್ಲದೇ
ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿ” ಪ್ರಿಯ ವಾಚಕನೇ
ಭೂಲೋಕವು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ
ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು ನಿನಗೆ ಬೇಕೆಂದು
ನೀನು ಇÀ್ಟಪಡುವಿಯಾದರೆ,
ನೀನು ಇದನ್ನು ದೈವವಾಣಿಯೆಂದು
ಗ್ರಹಿಸಕೊಳ್ಳು”. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ
ಹುಟ್ಟುವಂತೆಯೂ, ಕ್ರಿಸ್ತನ
ಉದಾರವಾದ ಪ್ರೀತಿಯೂ ಆತನ

ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯೂ ಪ್ರಕಟವಾಗುವಂತೆ ನೀನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು. ಮನುÀ್ಯರನ್ನೂ ದೇವರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೈವನಿಯಮವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಜೀವಮಾನದಿಂದ ಉದಾಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಪರಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಔದರ್ಯಗಳು ಆತನ ಆತ್ಮದ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿದ್ದವು. ನಾವು ಆತನನ್ನು ನೋಡಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಆತನ ಆತ್ಮದ ಬೆಳಕು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದು ನಮ್ಮ ಹೃದಯದ ಪಾಪಸ್ಥಿತಿಯು ಬಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಜೀವಮಾನವು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೆಂದೂ, ನಮ್ಮ ನಡತೆಯು ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದೂ, ಸಾಧಾರಣ ಪಾಪಿಗಳಂತೆ ನಾವು ದೇವರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ತಗ್ಗಿಸಿ

ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ನಿಕೋದೇಮನಂತೆ ನಾವೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ಬೆಳಕು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ನಂತರ ನಾವು ಎÀ್ಟ ಅಶುದ್ಧರೆಂದೂ, ಎÀ್ಟ ಸ್ವಾರ್ಥಪರರೆಂದೂ, ನಮಗೂ ದೇವರಿಗೂ ಇರುವ ಶತೃತ್ವದಿಂದ ಜೀವಮಾನವು ಎÀ್ಟ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ನಾವೇ ಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆಗ ನಮ್ಮ ನೀತಿಯು ಹರಿದ ಚಿಂದಿ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಸಮನಾಗಿದೆಯೆಂದೂ, ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ರಕ್ತವು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ದುÀ್ಕøತ್ಯಗಳನ್ನು ತೊಳಿದು ಆತನ ಸಾರೂಪ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ನವೀಕರಿಸುವುದೆಂದೂ ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುವುದು.

ದೈವಮಹಿಮೆಯ ಒಂದು
ಕಿರಣವಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಕ್ರಿಸ್ತನ
ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವದ ಬೆಳಕಾಗಲಿ ನಮ್ಮ
ಹೃದಯವನ್ನು ಹೊಕ್ಕರೆ,
ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲ
ಅಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು
ನೋಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ
ವಿÀದಪಡಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಗುಣನಡತೆ
ಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ
ನ್ಯೂನಾತಿರೇಕಗಳನ್ನೂ
ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ
ಹೃದಯಗಳ ದುರಾಶೆಗಳನ್ನೂ,
ಅವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನೂ, ನಮ್ಮ ತುಟಿಗಳ
ಹೊಲಸುತನವನ್ನೂ ಅದು ಬಯಲು
ಮಾಡು [24] ತ್ತದೆ. ಪಾಪಾತ್ಮನು
ದೇವರಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತಿಯನ್ನು
ಸಲ್ಲಿಸದೆ ಇರೋಣವ್ರೂ,
ದೈವಾಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ನಿರರ್ಥಕ

ಮಾಡೋಣವು, ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದು ಹೃದಯವನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸುವ ದೇವರಾತ್ಮನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಆತನ ಹೃದಯವು ನಾನಾ ರೀತಿ ಪರಿತಪಿಸುವುದು. ಆಗ ಅವನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ನಡತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ನಡತೆಯ ವಿಚಾರ ಅಸಹ್ಯಪಡುವನು. ಪ್ರವಾದಿಯಾದ ದಾನಿಯೇಲನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವದೂತನ ಪ್ರಭೆಯನ್ನು ಕಂಡು ತನ್ನ ಬಲಹೀನತೆಯನ್ನು ಅಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನೂ ತಿಳಿದು ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾದನು. ತಾನು ಕಂಡ ಅದ್ಭುತ ರೂಪವನ್ನು ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾನೆ.

“ನಾನು ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಉಳಿದು ಆ ಅದ್ಭುತ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕಂಡು ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಂಡೆನು. ನನ್ನ ಗಾಂಭೀರ್ಯವು ಹಾಳಾಯಿತು, ನಿತ್ರಾಣನಾದೆನು.” ದಾನಿಯೇಲನಂತೆ ಯಾರು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವವರು ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ, ಸ್ವಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಾರೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವದ ಮೂಲಕ ಹೃದಯ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ದೈವಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಐಕ್ಯವಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಡತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ.

“ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ನೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾನು ನಿರ್ದೋಷಿ” ಎಂಬದಾಗಿ ಪೌಲನು

ತಿಳಿಸುವವ ನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಬಾಹ್ಯಾಡಂಬರ ಪ್ರಕಾರ ಆತನು ನಿರಪರಾಧಿಯೆಂದು ಕಂಡರೂ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಆತ್ಮೀಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆತನು ಅಪರಾಧಿಯಾಗೆಯೇ ಇದ್ದು. ಜನರು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಅರ್ಥಮಾಡುವ ಬಾಹ್ಯ ತೋರಿಕೆಯಂತೆ ಆತನು ಪಾಪಕ್ಕೆ ದೂರವಾಗಿದ್ದನು; ಆದರೆ ಆತನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಗೂಢಾರ್ಥವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಅದರೊಡನೆ ತನ್ನನ್ನು ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ

"ನಾನು ಮೊದಲು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲದವನಾಗಿದು ಜೀವದಿಂದಿದ್ದನೆ; ಆಜ್ಞೆಯು

ಬಂದಾಗ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಜೀವ ಬಂತು,
ನಾನು ಸತ್ತೆನು" ದೈವಕಟ್ಟಳೆಗಳ
ಆತ್ಮೀಯ ತತ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಆತನು
ತಿಳಿದಾಗ ಪಾಪದ ಕರಾಳ
ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ತನ್ನ
ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದನು.
ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳು ಒಂದೇ ತರಗತಿಗೆ
ಸೇರಿದವುಗಳೆಂದು ದೇವರು
ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆತನ
ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಪದ [25]
ಅಂತಸ್ತುಗಳುಂಟು. ಇದರಂತೆಯೇ
ಮನುÀ್ಯರೂ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.
ಆದರೆ ಒಂದು ಅಪರಾಧವು
ಮನುÀ್ಯನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ
ಅಲ್ಪವೆಂದು ಅಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ
ಕಾಣಲಾರನು. ಮಾನವರ
ತೀರ್ಮಾನವು
ಅಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದೂ, ಏಕಪಕ್ಷಕ್ಕೆ

ನಿಲ್ಲುವಂಥಾದ್ದೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ;
ಆದರೆ ದೇವರು ಸಮಸ್ತ ವಿಧವಾದ
ಪಾಪಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ನೈಜವಾದ
ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತೂಕಮಾಡಿ
ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಕುಡುಕನು
ತನ್ನಪರಾಧದಿಂದ ನಿರಾಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು
ಸ್ವರ್ಗಬಾಹಿರ ನೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ
ತನ್ನ ಪಾಪದ ಫಲದಿಂದ
ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ಅಹಂಕಾರವೂ,
ಸ್ವಾರ್ಥಪರತೆಯೂ, ಮತ್ತು
ದುರಾಶೆಯೂ ದೇವರಿಂದ
ಗದರಿಸಲ್ಪಡದೇ ಹೋಗಲಾರವು. ಈ
ಪಾಪಗಳು ದೇವರಿಗೆ ಬಹಳ
ಹಗೆಯಾದವು; ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ
ನೆಲಸಿರುವ ಆತನ
ಸ್ವಾರ್ಥರಹಿತವಾದ ದೈವೀಕ
ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಇವು ತೀರಾ
ವಿರುದ್ಧವಾದವು. ಅಂತರಂಗವಾದ

ಕೆಲವು ದೊಡ್ಡ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ನರಳುವವರು ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆ ಪಟ್ಟು, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯು ತಮಗೆ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು; ಆದರೆ ಅಹಂಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇದು ಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ತೆರೆಯದೆ ಆತನಿಂದ ದೊರೆಯಬಹುದಾದ ಸಕಲ ಉತ್ತಮ ವರಗಳಿಗೂ ಬಾಹಿರರಾಗುತ್ತಾರೆ.

"ದೇವರೇ, ಪಾಪಿಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ಕರುಣಿಸು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ಆ

ಸುಂಕದವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಬಹು ಕೆಟ್ಟವನೆಂದೇ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ತನ್ನ ಪಾಪದ ಹೊರೆಯನ್ನು ದು:ಖದಿಂದಲೂ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದಲೂ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ತಂದು ಆ ಹೊರೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಲು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ದೇವರಾತ್ಮನು ಬಂದು ತನ್ನ ಕೃಪೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ಪಾಪದಿಂದ ಬಿಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಈತನು ಆಶಿಸಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಜಂಭದಿಂದಲೂ, ಅಹಂಕಾರ-ಸ್ವನೀತಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ ಫರಿಸಾಯನು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದೇವಾತ್ಮನು ಬಂದು ಕೆಲಸ ನಡಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಪಾಪದ ಸ್ಥಿತಿಯು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು

ನೀನೇ ಉತ್ತಮ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿಲ್ಲಬೇಡ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವÀ್ಟ ಯೋಗ್ಯರು ನಾವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಎÉ್ಶ್ಟೇ ಜನರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೇ ನೀನು ಉತ್ತಮನಾಗಬಹುದೋ? [26] “ಕೂÀ್ಯನು ತನ್ನ ಚರ್ಮವನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಬಲ್ಲನೇ, ಚಿರತೆಯು ತನ್ನ ಚುಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸೀತೇ? ಹೀಗಾದರೆ ದುÀ್ಟತನದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಿತರಾದ ನೀವು ಶಿÀ್ಟತನದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಬಹುದು.” ದೇವರೊಬ್ಬನಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಬಲಾತ್ಕಾರದ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕಾಗಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಘಳಿಗೆಗಾಗಲಿ, ಕಾಯ ಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ನಾವೇ ನಮಗಾಗಿ

ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆವು, ನಾವು ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ದೇವರು ದಯಾಮಯನು, ಕರುಣಾಸಾಗರನೂ ಆಗಿರುವ ಕಾರಣ ಆತನು ನೇಮಿಸಿರುವ ರಕ್ಷಣಾ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವವರನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುವನೆಂಬ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಯಾರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಪಾಪದ ಭೀಕರತೆಯು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ದೇವರು ಒಳ್ಳೆಯವನೆಂದು ಹೇಳುವವರು ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕಲ್ವಾರಿ ಗುಡ್ಡದ ಕಡೆಗೆ ಎತ್ತಲಿ. ಮಾನವಜಾತಿ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದುವ ಸಲುವಾಗಿ

ಬೇರೊಂದು
ದಾರಿಯಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದಲೂ,
ಮಾನವರನ್ನು ಹೊಲಸು ಮಾಡುವ
ಪಾಪಶಕ್ತಿಗೆ ತ್ಯಾಗಬಲಿಯು
ಅಗತ್ಯವಾದುದರಿಂದಲೂ,
ಮಾನವನು ಸ್ವರ್ಗೀಯ
ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಈ
ತ್ಯಾಗಬಲಿಯು ಅಗತ್ಯವಾದು
ದರಿಂದಲೂ, ಈ ತ್ಯಾಗವಿಲ್ಲದೆ
ಮನುÀ್ಯನು ಆತ್ಮೀಯ
ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಲು
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದಲೂ, ಕ್ರಿಸ್ತನು
ನರಾವತಾರ ಎತ್ತಿ ಮಾನವರ
ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ
ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ
ತಾನೇ ಶ್ರಮೆ, ಮರಣಗಳನ್ನು
ಅನುಭವಿಸಿ ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನು.
ದೇವಕುಮಾರನ ಪ್ರೀತಿ, ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು

ಶ್ರಮೆಗಳು ಪಾಪದ ಭಯಂಕರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಪ್ರಮಾಣ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ನಾವು ಪಾಪದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಹೊರತು ಬೇರೆ ದಾರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ.

ಮಾನಸಾಂತರ ಪಡದ ಕೆಲವರು ಕ್ರೈಸ್ತರೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡವರನ್ನು ನೋಡಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:-- “ನಾವೂ ಅವರÉ್ಟಿ ಒಳ್ಳೆಯವರು; ಅವರು ನಮಗಿಂತಲೂ ನಿಸ್ವಾರ್ಥವರರಾಗಿಯೂ, ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತವುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ತಮ್ಮ ನಡಾವಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ

ಜಾಗರೂಕರಾಗಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಅವರೂ ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಭೋಗಾಪೇಕ್ಷೆ [27] ಗಳಿಗೂ, ಸ್ವೇಚ್ಛೆಗಳಿಗೂ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ." ಅವರು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇತರರ ಅಪರಾಧಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಅಪರಾಧ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯದಿಂದ ಬಾಹಿರಾರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇತರರ ಅಪರಾಧಗಳು ನಮ್ಮ ತಪ್ಪುದೋÀಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಚುವ ನೆವಗಳಾಗಿರಬಾರದು. ಯಾಕಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮಾದರಿಯು ಅಪರಾಧ ರಹಿತವಾದುದು. ಇಂಥಾ ಸುಮಾದರಿಯು ಇರುವುದರಿಂದ ಕ್ರೈಸ್ತರ ನಡಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುದೋÀಗಳನ್ನು ಆರೋಪಿಸಿ ದೂರವವರು ತಮ್ಮ

ನಡಾವಳಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮ
ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಾವೇ
ಸುಮಾದರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು.
ಕ್ರೈಸ್ತರ ನಡಾವಳಿಗಳು
ಘನತರವಾದವುಗಳಾಗಿರಬೇಕಂದು
ಹೇಳುವವರು ತಮ್ಮಲ್ಲೇ
ಅಪರಾಧಗಳು
ದೊಡ್ಡವುಗಳಾಗಿವೆಯೆಂದು
ಯೋಚಿಸಬಾರದೇ?
ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದೂ, ಸರಿಯಾದದ್ದೂ
ಯಾವುದೆಂದು ಅವರಿಗೆ
ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ತಾವೇ ಹಾಗೆ
ನಡೆಯಲು ತಿರಸ್ಕಾರ
ಮಾಡುವುದೇತಕ್ಕೆ? ನಾಳೆಯೆಂದು
ಹೇಳುತ್ತಾ ನೀನು ಸಾವಕಾಶ
ಮಾಡಬಾರದು, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ
ದೊರೆಯುವ ನೀತಿಯನ್ನು
ತಡೆಯಬೇಡ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ

ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿ ನಿರಂತರವಾದ ನÀ◌್ಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅತ್ಯಲ್ಪವಾದ ಮತ್ತು ಅಸ್ಥಿರವಾದ ಈ ಜೀವಮಾನಕಾಲದ ವಿಚಾರ ನಾನು ಮಾತಾಡಲಾರೆನು; ಆದರೆ ಯಾರು ಇನ್ನೂ ಪಾಪದಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವಿಸುತ್ತಾ ದೇವರ ಆತ್ಮನ ನುಡಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗದೆ ನಡೆಯುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವವರು ಭಯಂಕರವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಭಯಂಕರ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅನೇಕರಿಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ತಡಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮನ್ನು ಭಯಂಕರವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬೀಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಪಾಪವನ್ನು ನಾವು ಎÀು್ಟ ಅಲ್ಪವಾದುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೂ ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಸದಳವಾದ ನÀ್ಟಕ್ಕೇ ಗುರಿಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ಯಾವ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಸೋತು ಹೋಗುತ್ತೇವೋ ಆ ಪಾಪವು ನಮ್ಮನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ತನ್ನ ನಾಶನದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಡಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಶೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಅಲ್ಪಕಾರ್ಯದಿಂದ ದೇವರು ಮುಂತಿಳಿಸಿದ ದೊಡ್ಡ ಶಿಕ್ಷೆಯು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬರಲಾರದೆಂದು ಅದಮನೂ ಹವ್ವಳೂ ಯೋಚಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಸಣ್ಣ ಆಜ್ಞೆಯೇ ನಿರಂತರ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಮೀರುವುದಾಗಿದ್ದಿತು; ಈ ಅವಿಧೇಯತೆಯೇ ಮನುÀ್ಯನನ್ನು

ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಂದ ಬೇರೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಲಸದಳವಾದ ಗೋಳಾಟವನ್ನೂ ಮರಣವನ್ನೂ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ತಂದಿತು. ಯುಗಯುಗಗಳಲ್ಲೂ ಈ ಗೋಳಾಟವು ಏರುತ್ತಿದೆ; ಆದಿ ಮಾನವನ [28] ಅವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲವೂ ಗೋಳಾಡುತ್ತಲೂ ನರಳಾಡುತ್ತಲೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ಈ ಅವಿಧೇಯತೆಯು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೂ ಸಹ ತೊಂದರೆ ಪಡಿಸದೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ದೈವಾಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ಮನುÀ್ಯನ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಅಮೂಲ್ಯ ತ್ಯಾಗಬಲಿಯು ಭೂವರಲೋಕಗಳ

ನಡುವೆ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ಮಾರಕ ಸ್ಥಂಭದಂತಿದೆ. ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಪಾಪವನ್ನು ಅಲ್ಪವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು.

ಒಂದೊಂದು ಪಾಪವೂ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಬೇಡವೆನ್ನುವ ಒಂದೊಂದು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಭಾವನೆಯೂ ನಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಕಠಿನಮಾಡುತ್ತದೆ; ಮನಸ್ಸಿನ ಭ್ರÀ◌್ಟತೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ; ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ತಬ್ಧ ಮಾಡುತ್ತದೆ; ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಗೆ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಧಾನಿಸುವಂತೆಯೂ, ಮತ್ತು ಮನವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯು

ಕಡಿಮೆಯಾಗುವಂತೆಯೂ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ತಮಗೆ ಯಾವಾಗ ಮನಸ್ಸು ಬರುತ್ತದೋ ಆಗ ತಮ್ಮ ದುÀ್ಟ ಹಾದಿಯನ್ನು ಬಿಡಲು ಶಕ್ತರಾಗಿರುವೆನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ದೇವರ ಕೃಪಾಕರೆಯುವಿಕೆಯನ್ನು ಲಘುವಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ ಉದಾಸೀನತೆಯಿಂದಿದ್ದು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನೇಕರುಂಟು. ಇಂಥವರು ದೇವರ ಕೃಪಾವರವನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ, ಸೈತಾನನ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಡೆಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹಾದಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸುವುದುಂಟು. ಆದರೆ

ಅವರು ಯೋಚಿಸುವÀ್ಟ ಇದು
ಸುಲಭವಾದ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಪೂರ್ಣ
ಜೀವಮಾನದ ಅವರ ಅನುಭವ,
ವಿದ್ಯೆ ಇವು ಅವರ ಗುಣವನ್ನು
ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು
ರೂಪಕ್ಕೆ ವೊದಲೇ
ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ
ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು
ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಇÀ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ.
ಅಪರಾಧದ ಗುಣವನ್ನು ನಾಬು
ಬಿಡದಿರುವುದದಾರೆ ಅದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ
ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದ ಸುವಾರ್ತೆಯ
ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತದೆ.
ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ
ಪ್ರತಿಯೊಂದ ಆಶೆಯೂ ದೇವರ
ಆತ್ಮವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವಂತೆ
ಮಾಡುತ್ತದೆ. ದೇವರನ್ನು ನಂಬದ
ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ದೈವಸತ್ಯಾಂಶಗಳ

ವಿಚಾರ ಉದಾಸೀನರಾಗಿ ತಾವು ಬಿತ್ತಿದುದನ್ನು ಕೊಯ್ಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದುÀ್ಟತ್ವವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುವ ವಿಚಾರ ಸತ್ಯವೇದವು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಖಂಡಿಸುತ್ತದೆ. [29]

"ದುÀ್ಟನ ದುÀ್ಕøತ್ಯಗಳೇ ಅವನನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುವವು" ಎಂಬುದಾಗಿ ಜ್ಞಾನಿಯು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಪಾಪಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಲು ಇÀ್ಟ ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಆತನು ಯಾರನ್ನೂ ಬಲಾತ್ಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುÀ್ಯನು ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇÀ್ಟ ಪಟ್ಟರೆ, ಪಾಪದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಆತನು ಇನ್ನೇನನ್ನು ತಾನೇ

ಮಾಡಬಲ್ಲನು. ನಾವು ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮನ:ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ ಮೋಸಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. “ಈಗಲೇ ಆ ಸುಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ಕಾಲ; ಇದೇ ಆ ರಕ್ಷಣೆಯ ದಿನ” “ನೀವು ಈ ಹೊತ್ತು ದೇವರ ವಾಣಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ .... ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಕಠಿನಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ”

“ಯೆಹೋವನು ಮನುÀ್ಯರಂತೆ ಹೊರಗಿನ ತೋರಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡದೆ ಹೃದಯವನ್ನೇ ನೋಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ” ಮನುÀ್ಯರ ಹೃದಯಗಲ ಆಶೆಯನ್ನೂ, ಸಂತೋÀ ವ್ಯಸನಗಳನ್ನೂ, ಮೋಸ

ಕಪಟತನಗಳನ್ನೂ ದೇವರು ಬಲ್ಲವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಮಾನವನ ಹೃದಯ ಮತ್ತು ಬಯಕೆಗಳನ್ನು “ಯೆಹೋವನು ಮನುÀ್ಯರಂತೆ ಹೊರಗಿನ ತೋರಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡದೆ ಹೃದಯವನ್ನೇ ನೋಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ” ಮನುÀ್ಯರ ಹೃದಯಗಲ ಆಶೆಯನ್ನೂ, ಸಂತೋÀ ವ್ಯಸನಗಳನ್ನೂ, ವೋಸ ಕಪಟತನಗಳನ್ನೂ ದೇವರು ಬಲ್ಲವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಮಾನವನ ಹೃದಯ ಮತ್ತು ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಆತನು ಬಲ್ಲನು. ನಿನ್ನ ಆತ್ಮ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆಯೋ ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗು. ಕೀರ್ತನೆಗಾರನು “ದೇವಾ ನನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು

ತಿಳಿದುಕೋ; ನನ್ನನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ನನ್ನ ಅಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡು, ನಾನು ನಾಶವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುತ್ತೇನೋ ನೋಡಿ ಸನಾತನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ನಡಿಸು" ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ನಿನ್ನ ಹೃದಯದ್ವಾರಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಹೇಳು. ಅನೇಕರು ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದ ಮತವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ; ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯಾದ ಭಕ್ತಿಯಿದೆ; ಆದರೆ ಹೃದಯವು ಅದರಿಂದ ಶುದ್ಧವಾಗಲಾರದು. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗಿರಲಿ. "ದೇವರೇ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧ ಹೃದಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸು, ನನಗೆ ಸ್ಥಿರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ನೂತನಪಡಿಸು" ನಿನ್ನ ಆತ್ಮನ ವಿಚಾರ ಸತ್ಯಪರನಾಗಿರು.

ಹೀಗೆ ನೀನು ದೇವರ ಸಂಗಡ ಮಾತ್ರ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಿತ್ಯ ಜೀವಕ್ಕಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿ [30] ಸಿಕೊ. ಈ ವಿಚಾರ ನೀನು ಬರೀ ಊಹೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲದು, ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗದೆ ನಿತ್ಯನಾಶನವಾದೀತು.

ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಿಸು. ಇದರಿಂದ ನೀನು ದೇವರ ನಿಯಮಗಳನ್ನೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಜೀವಮಾನವನ್ನೂ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವದ ಮಾಹಾ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳು". ಹೀಗಲ್ಲದೆ ದೇವರನ್ನು ಯಾರೂ ಕಾಣಲಾರರು.

ಮನುÀ್ಯನು ಪಾಪಿÀ್ಟನೆಂದು
ಮನಗಾಣಿಸಿ ರಕ್ಷಣಾ ಮಾರ್ಗವನ್ನು
ದೇವರ ಆಜ್ಞೆಗಳು ಸ್ಪÀ್ಟವಾಗಿ
ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ದೇವರ
ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು
ಪ್ರಾರ್ಥನಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
ಅಭ್ಯಾಸಿಸು. ಇದರಿಂದ ನೀನು
ದೇವರ ನಿಯಮಗಳನ್ನೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ
ಜೀವಮಾನವನ್ನೂ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವದ
ಮಾಹಾ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನೂ
ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳು". ಹೀಗಲ್ಲದೆ
ದೇವರನ್ನು ಯಾರೂ ಕಾಣಲಾರರು.
ಮನುÀ್ಯನು ಪಾಪಿÀ್ಟನೆಂದು
ಮನಗಾಣಿಸಿ ರಕ್ಷಣಾ ಮಾರ್ಗವನ್ನು
ದೇವರ ಆಜ್ಞೆಗಳು ಸ್ಪÀ್ಟವಾಗಿ
ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ದೇವರ
ಧ್ವನಿಯೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಯ
ಕೊಡು. ಪಾಪದ ಭೀಕರತೆಯನ್ನು

ನೀನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡರೆ ಆಗ ನಿನ್ನ
ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು.
ಅದರೆÀ ನೀನು ನಿರಾಶನಾಗಬೇಡ.
ಯಾಕಂದರೆ ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು
ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನು ಬಂದನು. ದೇವರು
ಸ್ವತ: ತಾನೇ "ಲೋಕವನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ
ತನಗೆ ಸಮಾಧಾನ
ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ" ಇದೆಂತರ
ಅದ್ಭುತವಾದ ಪ್ರೀತಿ. ದೇವರು ತನ್ನ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತನ್ನ
ಬಳಿಗೆ ಕರೆಯುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.
ಅಪರಾಧಿಗಳ ವಿಚಾರ ದೇವರು
ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ತಾಳ್ಮೆಗಳನ್ನು
ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ತನ್ನ
ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎÀ್ಟ
ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆಂದರೆ, ಭೂಲೋಕದ
ತಂದೆತಾಯಿಗಳೂ ಸಹ ತಮ್ಮ
ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅÀ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ

ಪ್ರೀತಿಸಲಾರರು. ಅಪರಾಧಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ವಾದಿಸುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ದೇವರ ವಾಗ್ದಾನಗಳೂ, ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳೂ ಆತನ ಅಪ್ರಮೇಯವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಸಾರುತ್ತಿರುವವು. ಸೈತಾನನು ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಪಾಪಾತ್ಮನೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಆಗ ನೀನು ಆತನಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿನಗಾಗಿ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಹೇಳು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬೆಳಕೇ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು. ನಿನ್ನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡು ಮತ್ತು “ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದನು” ಎಂಬುದನ್ನು ನೀನು ಸೈತಾನನಿಗೆ ತಿಳಿಸು. ಇಬ್ಬರು ಸಾಲಗಾರರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು

ಸೀಮೋನನನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದನು. ಒಬ್ಬನು ಬಹಳ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸಾಹುಕಾರನಾದರೋ ಅವರಿಬ್ಬರಿಂದಲೂ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಋಣಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ [31] ದನು. ಈ ಸಾಲಗಾರರ ಪೈಕಿ ಯಾರು ಧಣಿಯನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ? “ಯಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿತೋ ಅವನೇ” ಎಂದು ಸೀಮೋನನು ಹೇಳಿದನು. ನಾವು ಘೋರ ಪಾಪಿಗಳು, ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮಗಾಗಿ ಸತ್ತನು; ಆತನ ತ್ಯಾಗದ ಪುಣ್ಯವು ನಮಗೆ ಸಾಕು. ಆ ಯಜ್ಞವು ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಯಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅವರು

ದೇವರನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಆತನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತು ಆತನ ಪ್ರೀತಿಗೋಸ್ಕರವೂ, ಆತನ ಯಜ್ಞಕ್ಕೋಸ್ಕರವೂ ಆತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವರು. ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಪಾಪದ ಭೀಕರತೆಯೂ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ತಿಳಿಯಬರುವುದು. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅಗಮ್ಯವಾದ ಲೋಕವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಮಗಾಗಿ ಎÀು್ಟ ದೂರ ಬಂದಿರುವನೆಂದೂ, ಆತನ ತ್ಯಾಗದ ಮಹಿಮೆಯು ಎಂಥಾದ್ದೆಂದೂ, ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗ ನಮ್ಮ ಹೃದಯವು ಕರಗಿ ನೀರಾಗಿ ಮಾನಸಾಂತರವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅವಿರ್ಭವಿಸುವುದು.

ಪಾಪದ ಅರಿಕೆ

“ದೋÀಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವವನಿಗೆ ಶುಭವಾಗದು; ಅವುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವವರನಿಗೆ ಕರುಣೆ ದೊರೆಯುವುದು.”

ದೇವರ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಶರತ್ತುಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಅವು ನ್ಯಾಯವಾದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಪಾಪಪರಿಹಾರವನ್ನು ಹೊಂದಲು ನಾವು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ನಮಗೆ

ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ದೂರವೂ ಮತ್ತು ಬಹು ಪ್ರಯಾಕರವೂ ಆದ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಇಲ್ಲವೇ ಘೋರ ತಪಸ್ಸನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾರು ತಮ್ಮ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವರೋ ಅವರಿಗೆ ದೈವಕೃಪೆಯು ದೊರಕುವುದು. [32]

"ನೀವು ಸ್ವಸ್ಥವಾಗುವಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರಿಗೋಸ್ಕರ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ" ಎಂದು ಪೌಲನ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ದೇವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿರಿ. ಆತನೊಬ್ಬನೇ

ಕ್ಷಮಿಸಬಲ್ಲನು; ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿರಿ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ನೆರೆಯವನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಮತ್ತು ನೆರೆಯವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ಆತನ ಕರ್ತವ್ಯ ತರುವಾಯ ನೀನು ದೇವರ ಎದುರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಸಹೋದರನನ್ನು ನೋಯಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಆತನ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನನ್ನೂ ರಕ್ಷಕನನ್ನೂ ನೋಯಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯಸ್ಥನೂ, ಮಹಾಯಾಕನೂ ಆದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರಣೆಯ ಬರಬೇಕು. ಯಾಕಂದರೆ ಆತನು ‘ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಶೋಧನೆಗೆ ಗುರಿಯಾದನು ಆದರೆ ಪಾಪ ಮಾತ್ರ

ಮಾಡಲಿಲ್ಲ’ “ಮತ್ತು ನಮ್ಮ
ನಿರ್ಬಲಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಂಡು
ಅನತಾಪಪಡದವನಲ್ಲ” ಆತನು
ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು
ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ದೇವರಿಗೆ
ತೊಳೆಯುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯಾರು
ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು
ದೇವರಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು
ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ
ಅಂಥವರು ಆತನ ಸ್ವೀಕಾರದ
ವೊದಲನೆಯ Àರತ್ತನ್ನು
ಪಾಲಿಸಿಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಪಟ್ಟ
ಮಾನಸಾಂತರವು ಸರಿಯೆಂದು
ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರದಿದ್ದರೆ, ಪಾಪವನ್ನು
ದ್ವೇಷಿಸಿ ದೈನ್ಯತೆಯಿಂದಲೂ ಜಜ್ಜಿದ
ಹೃದಯದಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ
ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿ
ಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ನಾವು

ಪಾಪಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟವರಲ್ಲ; ನಾವು ಹಾಗೆ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡದಿದ್ದರೆ, ದೈವಶಾಂತಿಯು ನಮಗೆ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರ ಎದುರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ ಆತನ ಶರತ್ತುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸದಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳ ಕ್ಷಮೆಯು ನಮಗೆ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವೇದ ಬೋಧನೆಯು ನಮಗೆ ಬಹು ಪರಿÁ್ಕರವಾವಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಾಗಿಲಿ ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಾಗಲಿ ನಾವು ಮಾಡುವ ಅರಿಕೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮನ:ಪೂರ್ವಕವಾಗಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬಲತ್ಕಾರವಿರ ಬಾರದು.

ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಭಾವನೆಯಿಂದಾಗಲಿ
ವಾಚಾಳತನ ದಿಂದಲಾಗಲಿ ಪಾಪದ
ಅರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು.
ಪಾಪದ [33] ನಿಜಲಕ್ಷಣವನ್ನು
ಅನುಭವಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದವರಿಂದ
ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಪಾಪದ
ಅರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಬಾರದು.
ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ವಾಗಿಯೂ
ಅಂತರಾತ್ಮನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೂ
ಮಾಡುವ ಅರಿಕೆಗೆ ದೇವರ ಕೃಪೆಯು
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. “ಮುರಿದ
ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಿಗೆ ಯೆಹೋವನು
ನೆರವಾಗುತ್ತಾನೆ ಕುಗ್ಗಿ
ಹೋದವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ
ಮಾಡುತ್ತಾನೆ” ಎಂದು
ಕೀರ್ತನೆಗಾರನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ನಿಜವಾದ ಪಾಪದ ಅರಿಕೆಯು ವಿಶೇÀವಾದ ಒಂದು ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಪಾಪವನ್ನು ಬಯಲಿಗೆ ತರುತ್ತದೆ. ಅಂಥವುಗಳು ಮಾತ್ರ ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪತಕ್ಕವುಗಳಾಗಿರಬಹುದು; ನಮ್ಮಿಂದ ಇತರರು ನೊಂದವರುಗಳಾಗಿರ ಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೇ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ನೋಯಿಸಿರಬಹುದು; ಸರ್ವರನ್ನೂ ನೋಯಿಸಿರುವ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಸರ್ವರ ಎದುರಿನಲ್ಲೇ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಅರಿಕೆಗಳೂ ಸೂಕ್ತವಾಗಿಯೂ ಸ್ವÀ್ಟವಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಮಾಡಿರುವ ಸರ್ವ ಅಪರಾಧಗಳೂ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಬಯಲಿಗೆ

ಬರುವಂತವುಗಳಾಗಿರಬೇಕು.
ಸಮುವೇಲನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರು ದೇವರಿಗೆ ದೂರವಾದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಪರಾಧಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾಕಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ದೈವನಂಬಿಕೆಯು ಮಾಯವಾಯಿತು. ಆತನು ತನ್ನ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಅಳಲು ಶಕ್ತನೂ ಜ್ಞಾನಿಯೂ ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಅವರನ್ನು ಶತೃಗಳಿಂದ ಕಾಯ್ದು ಅವರ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ತೀರಿಸುವನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಆಳುವ ತಮ್ಮ ರಾಜನಾದ ದೇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಸುತ್ತಮುತ್ತಣ ಜನಾಂಗದವರ ಹಾಗೆ ಅವರು ಭೂರಾಜರಿಂದ

ಆಳಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ಇÀ್ಟಪಟ್ಟು. “ನಮಗೊಬ್ಬ ಅರಸನು ಬೇಕೆಂದು ನವು ಬೇಡಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪಾಪವು ಕೂಡಿತು” ತಾವು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳನ್ನೇ ಅವರು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅವರ ಕೃತಘ್ನತೆಯು ಅವರ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ನೋಯಿಸಿತು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ದೇವರಿಂದ ದೂರ ಮಾಡಿತು.

ನಿಜವಾದ ಮಾನಸಾಂತರ ಮತ್ತು ಹೃದಯ ಪರಿವರ್ತನೆಯಿಲ್ಲದ ಅರಿಕೆಯನ್ನು ದೇವರು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮನ:ಪೂರ್ವಕವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು. ದೇವರಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು.

ಇದೇ ನಿಜವಾದ ಮಾನಸಾಂತರದ ಫಲ. ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಪರಿÁ್ಕರವಾಗಿಯೂ ತೋರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. [34]

“ನಿಮ್ಮನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣೆದುರಿನ ನಿಮ್ಮ ದುÀ್ಕøತ್ಯಗಳನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿರಿ, ದುರಾಚಾರವನ್ನು ಬಿಡಿರಿ; ಸದಾಚಾರವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಿ, ನ್ಯಾಯನಿರತವಾಗಿರಿ, ಹಿಂಸಕನನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಸರಿಪಡಿಸಿರಿ, ಅನಾಥರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ತೀರಿಸಿರಿ, ವಿಧವೆಯ ಪಕ್ಷವಾಗಿ ವಾದಿಸಿರಿ.” “ದುÀ್ಟನು ಒತ್ತೆಯನ್ನು ಬಿಗಿಹಿಡಿಯದೆ ದೋಚಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಜೀವಾಧಾನವಾದ

ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸಕಲ ದುÀ್ಕøತ್ಯಗಳಿಗೂ ದೂರವಾಗಿರುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಾಯನು, ಬಾಳೇಬಾಳುವವನು.”

ಪೌಲನು ಮಾನಸಾಂತರದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, “ನೀವು ದೇವರ ಚಿತ್ತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಪಟ್ಟ ದು:ಖವು ನಿಮಗೆ ಎಂಥಾ ಜಾಗರೂಕತೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ನೋಡಿರಿ, ನೀವು ನಿರ್ದೋಷಿಗಳೆಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎÉ್ಟೀ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟಿರಿ, ಎÉ್ಟೀ ಮನೋವ್ಯಥೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದಿರಿ, ಎಂಥಾ ಭಯವನ್ನೂ ಹಂಬಲವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದಿರಿ, ಮಾಹಾನಿಗಾಗಿ

ಎÉ◌ಶ್ಟೀ ರೋÀಪಟ್ಟು ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದಿರಿ, ನೀವು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ತೋರಿಸಿದಿರಿ."

ಪಾಪಾತ್ಮನಲ್ಲಿರುವ ಧರ್ಮಜ್ಞಾನದ ಅರುಹು ಸತ್ತುಹೋದರೆ ಆತನು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ನ್ಯೂನಾತಿರಿಕ್ತಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರನು. ತಾನು ಎಂತಹ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿರುವನೆಂಬ ಗ್ರಹಿಕೆಯಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುವ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಪಾಪದ ಅರುಹನ್ನಾಗಲಿ ಪಡೆಯಲಾದರ ಅಂಧಕಾರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವನು. ಇಂತವನ ಅರಿಕೆಗಳು ಸತ್ಯವಾದವುಗಳೂ

ಮನ:ಪೂರ್ವಕವಾದವುಗಳೂ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ಅರಿಕೆ ಮಾಡುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಅರಿಕೆಗೆ ಒಂದು ನೆಪವನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತಾನೆ; ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆತನನ್ನು ಅಪರಾಧಗಳಿಗಾಗಿ ಗದರಿಸುವಾಗ ತಾನು ಹೀಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದನೆಂಬದಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ದೇವರಿಂದ ನಿÉೀಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿಂದ ಅದಮನೂ ಹವ್ವಳೂ ಭೀತಿಯಿಂದಲೂ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವರಾದರು. ತಮ್ಮ ಪಾಪಕ್ಕೆ ನೆವವನ್ನು ಹೇಳಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಮರಣದಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ವೊದಲು

ಯೋಚಿಸಿದರು. ದೇವರು ಅದಮನನ್ನು ಆತನ ಪಾಪಗಳ [35] ವಿಚಾರ ಕೇಳಿದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪನ್ನು ದೇವರ ಮೇಲೂ, ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪನ್ನು ತನ್ನ ಜೊತೆಯ ಸ್ತ್ರೀ ಮೇಲೂ ಹೇಳಿದನು. “ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ಸ್ತ್ರೀಯು ಆ ಮರದ ಹಣ್ಣನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು; ನಾನೂ ತಿಂದೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಯೆಹೋವ ದೇವರು ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು - ಇದೇನು ನೀನು ಮಾಡಿದ್ದು ಎಂದು ಕೇಳಲು ಸ್ತ್ರೀಯು ಸರ್ಪವು ನನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿತು, ನಾನು ತಿಂದೆನು” ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಳು. ಸರ್ಪವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದೆ? ಅದು ಏಡ ತೋಟದೊಳಕ್ಕೆ ಏತಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು? ಎಂಬೀ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಹವ್ವಳ ಉತ್ತದಲ್ಲಿ

ಕಂಡು ಬರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುವುದು. ಹವ್ವಳು ತನ್ನ ಪಾಪಕ್ಕೆ ದೇವರನ್ನು ಜವಾಬ್ದಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸಿದಳು. ನಾನು ನಿರ್ದೋಷಿಯೆಂದು ಹೇಳುವ ಆತ್ಮಗೌರವದ ಜಂಭವು ಸುಳ್ಳಿನ ತಂದೆಯಾದವನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಅದಮನ ಮಕ್ಕಳ ಸಂತಾನದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಈ ವಿಧವಾದ ಅರಿಕೆಗಳು ದೇವಾತ್ಮನ ನಡೆಯಿಸುವಿಕೆಯಿಂದುಂಟಾದುವ ಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಇವು ದೈವಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದವುಗಳೂ ಅಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ಅರಿಕೆಯು ಯಾವುದೆಂದರೆ - ಮನುÀ್ಯನು ತಾನು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಯಾವ ಕಪಟ ಮತ್ತು ವೋಸವಿಲ್ಲದೆ

ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಆರೋಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ನಿಜವಾದ ಅರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಮುಖವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಲು ಧೈರ್ಯಗೊಳ್ಳದ ಸುಂಕದವನು "ದೇವರೇ ಪಾಪಿಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ಕರುಣಿಸು" ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಯಾರು ನಿಜವಾದ ಅರಿಕೆ ಮಾಡುವರೋ ಅವರು ನಿರಪರಾಧಿಗಳೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲ್ಪಡುವರು; ಯಾಕಂದರೆ ತನ್ನ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ಮಾನಸಾಂತರದಿಂದ ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದಿದುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಸ್ವನೀತಿಯನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿರುವುದೂ, ನೆವಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದೂ ಆ ನಿದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಪೌಲನು ಸಹ ತನ್ನ

ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡದೆ ಅವುಗಳ ನೈಜರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. "ದೇವಜನರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಡಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಮರಣದ ತೀರ್ಪಾದಾಗ ನನ್ನ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದೆನು. ಎಲ್ಲಾ ಸಭಾಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಅವರನ್ನು ದಂಡಿಸಿ ಅವರಿಂದ ದೂÀಣೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆನು" "ಕ್ರಿಸ್ತ [36] ಯೇಸು ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದನು ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವು ನಂಬತಕ್ಕದ್ದಾಗಿಯೂ ಸರ್ವ ಅಂಗೀಕಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದಾಗಿಯೂ ಅದ; ಆ ಪಾಪಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಮುಖ್ಯನು."

ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು ದೈನ್ಯತೆಯಿಂದ ಮುರಿದಂಥಾ ಹೃದಯವು ದೇವರ ನೈಜಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ, ಕಲ್ವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಲಿಯಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಗ್ರಹಿಸುವುದು. ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಜವಾದ ಮಾನಸಾಂತರದಿಂದ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಮಾನಸಾಂತರ ಪಡುವವರೆಲ್ಲರೂ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಮತ್ತು ಸತ್ಯವೇದವು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ - “ಆತನು ನಂಬಿಗಸ್ತನೂ ನೀತಿವಂತನೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ

ನಮ್ಮನ್ನು ಸಕಲ ಪಾಪಗಳಿಂದ
ಬಿಡಿಸಿ ನೀತಿವಂತರನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡುವನು.”

ಪ್ರ ತಿÉ◌ ಯು

“ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕುವಿರಿ, ಮನ:ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹುಡುಕಿದಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ” ಎಂಬುದಾಗಿ ದೇವರು ನಮಗೆ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಆತನ ಸಾರೂಪ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಲಾರವು, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೂ ನಾವು ದೇವರಿಗೆ ದೂರವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾನೆ - “ಪಾಪಗಳ

ದೆಸೆಯಿಂದ ಸತ್ತವರು” “ತಲೆತುಂಬಾ ಘಾಯಗಳು, ಹೃದಯವೆಲ್ಲಾ ದುರ್ಬಲ” “ಏನೂ ಸೌಖ್ಯವಿಲ್ಲ” ಸೈತಾನನು ನಮ್ಮನ್ನು ತನ್ನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿ [37] ದಿರುತ್ತಾನೆ. “ಸೈತಾನನ ಉರ್ಲಿಗೆ ಬಿದ್ದವರು” ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ವಾಸಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲು ಇÀ್ಟಪಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಆತನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾದ ಪರಿವರ್ತನೆಯುಂಟಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಹಿಂದಣ ಸ್ವಭಾವಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಪಾಡನ್ನು ಹೊಂದಿ, ನಾವು ಆತನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ನಾವು ಮಾಡುವ ಆತ್ಮೀಯ ಯುದ್ಧವು ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧ. ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ತ್ಯಾಗ

ಮಾಡುವುದೂ, ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಡುವುದೂ ಜೀವನದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೋರಾಟವೇ ಸರಿ; ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಹೃದಯ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಲು ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ದೇವರ ನಡೆಯಿಸುವಿಕೆಯು ಸೈತಾನನು ನಮಗೆ ಕಾಣಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ದೇವರ ನಡೆಯಿಸುವಿಕೆಯು ಅವಿವೇಕದ ಅಧೀನತೆಯೆಂದೂ, ಸರ್ಕಾರ ಹಣವಿಲ್ಲದ ಅಧಿಕಾರವೆಂದೂ ಸೈತಾನನು ನಮಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಸೈತಾನನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದು ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗೂ, ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಗೂ ಸರಿಯಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ಕಂಡು

ಬರುವುದು. ಆದರೆ
ಜಗನ್ನಿರ್ಮಾಣಕರ್ತನು ತನ್ನ
ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೀಗೆ
ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ. “ಬನ್ನಿರಿ
ವಾದಿಸುವ” ದೇವರು ತನ್ನ
ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಬಲಾತ್ಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.
ಮನುÀ್ಯನು ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕ
ವಾಗಿಯೂ ಮನಸ್ಪೂರವೂ
ಅರ್ಪಿಸುವ ಅರಾಧನೆಯನ್ನು
ದೇವರು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ.
ಬಲಾತ್ಕಾರವ ಒಪ್ಪಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ
ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಾಗಲಿ ಅಥವಾ
ಗುಣವಾಗಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ
ಸಂಪೂರ್ಣ ವಾಗಲಾರದು; ಇದು
ಮನುÀ್ಯನನ್ನು ಸೂತ್ರದಿಂದಾಡುವ
ಗೊಂಬೆಯಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.
ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಸದುದ್ದೇಶವೂ ಇದಲ್ಲ;
ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ

ಕಿರೀಟಪ್ರಾಯನಾದ ಮನುÀ್ಯನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಸಂಪೂರ್ಣಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಇÀ್ಟ ಪಡುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಅಪಾರ ಕರುಣೆಯಿಂದ ದೇವರು ನಮಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ವರಗಳನ್ನು ಆತನು ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗಿರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ತನ್ನ ಇÁ್ಟನುಸಾರ ನಮ್ಮನ್ನು ನಡಿಸಲು ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ಅದು ಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಬಿಡುವುದೂ ನಮಗೆ ಸೇರಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವಾಗ ಆತನಿಗೂ ನಮಗೂ ಅಂತರವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ದುರ್ಗುಣಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವು [38] ದಾದರೆ ನಾವು

ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ--- “ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವನೇ ಆಗಲಿ ಅವನು ತನಗಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದೇ ಹೋದರೆ ನನ್ನ ಶಿÀ್ಯನಾಗಲಾರನು.” ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಬಿಡುವ ಯಾವುದಾದರೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ನಾವು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು. ಐಶ್ವರ್ಯವು ಕೆಲವರ ವಿಗ್ರಹವಾಗಿದೆ; ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಹಣದಾಸೆಯು ಅವರನ್ನೂ ಸೈತಾನನನ್ನೂ ಬಂಧಿಸುವ ಚಿನ್ನದ ಸರಪಳಿಯಾಗಿದೆ. ಕೀರ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚ ಗೌರವ ಇದು ಕೆಲವರ ಆರಾಧ್ಯ ದೇವತೆಯಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ದಾಸತ್ವಕ್ಕೆ ಮನ ಒಲಿಸುವ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಈ ಬಂಧನಗಳು

ತೊಲಗಬೇಕು. ಸ್ವಾರ್ಥದ ಭೋಗಾಶೆಯಿಂದ ಯಾವು ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆಯನ್ನೂ ಹೊತ್ತು ಕೊಳ್ಳದೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿರುವುದೇ ಕೆಲವರ ಆರಾಧ್ಯ ದೇವತೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬಂಧನದ ಈ ದಾಸ್ಯ ಬುದ್ಧಿಯು ತೊಲಗಬೇಕು. ನಾವು ಅರ್ಧಭಾಗ ದೇವರ ಕಡೆಯೂ, ಅರ್ಧಭಾಗ ಲೋಕದ ಕಡೆಯೂ ಇರಲಾರೆವು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ನಾವು ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಹೊಂದದ ಹೊರತು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಾರೆವು. ತಾವು ದೇವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಇಂಥವರು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೂ, ದೈವಾಜ್ಞೆಗಳಂತೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೂ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ

ಆತುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು, ದೇವರ ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರೀತಿಯ ಆಳದ ಪರಿಜ್ಞಾನವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಸ್ವರ್ಗ ಪ್ರವೇಶಾರ್ಥವಾಗಿ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರು ನಿಯಮಿಸಿರುವುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಪೂರೈಸಬೇಕೆಂದು ಇವರು ಆಶೆಪಡುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಇಂಥವರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ನೆಲಸುತ್ತಾನೋ ಅಂಥವರ ಆತ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಆತನ ಪ್ರೀತಿ, ಆತನ ಸಹವಾಸದಿಂದುಂಟಾಗುವ ಸಂತೋÁನುಭವ ಇವು ತುಂಬಿ ಅವರು ಆತನಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿ

ತಮ್ಮನ್ನು ಮರೆತು ಧ್ಯಾನಮಗ್ನ
ರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರೀತಿಯು ಅವರ
ಸಕಲ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ
ಮೂಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವರು ದೇವರ
ಪ್ರೀತಿಯ ಒತ್ತಾಯವನ್ನು
ಅರಿತವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರಿಗೆ
ದೇವರು ಪೂರ್ಣ
ಪ್ರಸನ್ನನಾಗದಿದ್ದರೂ ಇವರು ಅಲ್ಪ
ದರ್ಜೆಯ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು
ಅದುಕೊಳ್ಳದೆ, ತಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನ
ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ನಡಿಯಲು
ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಆತನಿಗೆ
ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಸಿ,
ತಾವು ದೇವರಿಂದ ಇಚ್ಛಿಸುವ
ಪ್ರಯಾಣಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಆತನು
ನಿಯಮಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು
ಮಾಡಲು ಇÀ್ಟ ಪಡುತ್ತಾರೆ.
ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಂದರೆ

ಇದು ಬಾಹ್ಯಾಡಂಭರದಂತಿರದೆ ನೈಜವಾಗಿರುವುದಾಗಿದೆ. [39]

ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವುದು ದೊಡ್ಡ ತ್ಯಾಗವೆಂದು ನೀನು ಭಾವಿಸುವಿಯಾ? "ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮಗಾಗಿ ಏನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ?" ಎಂಬೀ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನೀನು ಹಾಕಿಕೋ. ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ - ಆತನ ಜೀವ, ಪ್ರೀತಿ, ಶ್ರಮೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟನು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಈ ಮಹಾಪ್ರೀತಿಗೆ ಯೋಗ್ಯರಲ್ಲದ ನಾವು ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಪಡೆದನಂತರವೂ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ನಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೂ ನಾವು

ಆತನ ವರಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೂ ನಾವು ಯಾವ ದುರವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗಿದ್ದೇವೆಂಬ ಪರಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳದೆ ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಶೋಚನೀಯವಲ್ಲವೇ? ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಘಾಯ ಹೊಂದಿದ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಕಂಡೂ ಕಾಣದಂತಿರಬಹುದೇ? ಆತನ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಬಲಿಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬಹುದೇ? ನಾವು ಮಹಿಮಾಕರ್ತನ ಅಸಮಾನವಾದ ದೀನತೆಯನ್ನು ಕಂಡವರಾಗಿದ್ದರೂ ಏತಕ್ಕೆ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಬೇಕು? ಮತ್ತು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಗುಣಮಟ್ಟಬಹುದೇ? ಅನೇಕ

ದುರಹಂಕಾರಿಗಳು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. "ದೇವರಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಾನೆಂಬ ಭರವಸೆಯು ನಮಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಾವೇತಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ದೈನ್ಯತೆಯಿಂದ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು" ಆಗ ನಾನು ಯಾವ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲೆನು? ಆತನು ಪಾಪರಹಿತ ನಾಗಿದ್ದನು, ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಆತನು ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜಕುಮಾರನಾಗಿದ್ದನು. "ಆದರೆ ಮನುÀ್ಯರಿಗಾಗಿ ಪಾಪಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟನು" "ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಧಾರೆಯೆರೆದು ಮರಣ ಹೊಂದಿ ದ್ರೋಹಿಗಳೊಂದಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಎಣಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಹುಜನ ದ್ರೋಹಿಗಳ

ಪಾಪವನ್ನು ಹೊರುತ್ತಾ ಅವರಿಗಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿದನಲ್ಲಾ."

ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಾಗಿ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಸಲನುವಾದಾಗ ನಾವು ಆತನಲ್ಲಿಗೆ ತರುವುದೇನು? ನಮ್ಮ ಪಾಪದ ಹೃದಯವನ್ನು ಆತನು ತನ್ನ ರಕ್ತದಿಂದ ತೊಳೆದು ಶುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಆತನ ಅಸಮಾನ ಪ್ರೇಮಾಸ್ತಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ತರುವೆವು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಹೃದಯವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಾಗಿ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಸಲನುವಾದಾಗ ನಾವು ಆತನಲ್ಲಿಗೆ ತರುವುದೇನು? ನಮ್ಮ ಪಾಪದ ಹೃದಯವನ್ನು ಆತನು ತನ್ನ ರಕ್ತದಿಂದ ತೊಳೆದು ಶುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಆತನ ಅಸಮಾನ ಪ್ರೇಮಾಸ್ತಕ್ಕೆ

ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ತರುವೆವು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಹೃದಯವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಕಠಿನವೆಂದು ನೆನಸುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಹೇಳಲೂ ಬರಿಯಲೂ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಉಪ [40] ಯೋಗವಾಗುವವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದನ್ನೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ತಾವು ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದುದನ್ನು ಕೊಡಲು ದೇವರು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುವವನು. ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ದೇವರ ಉದ್ದೇಶವೆಂದು

ತಿಳಿಯುವುದು ಎÉ◌ಶ್ಟೀ
ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ. ದೇವರ
ಸದುದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ
ಮನುÀ◌್ಯನು
ಯೋಚಿಸುವುದರಿಂದಲೂ,
ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು
ಮಾಡುವುದ ರಿಂದಲೂ ಇವನು ತನ್ನ
ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ತಾನೇ ದೊಡ್ಡ
ಅನ್ಯಾಯವನ್ನೂ, ನೋವನ್ನೂ
ಉಂಟುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಾದುದು
ಯಾವುದು? ಮತ್ತು ಇವರಿಗೆ
ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ
ಎಂಬುದು ದೇವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ.
ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆತನ ಹಾದಿಗಳನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ದೂರ ಹೋವುವವರಿಗೆ
ಯಾವು ನಿಜವಾದ ಸಂತೋÀವು
ದೊರಕೀತು? ನಾಶನ ಮತ್ತು

ಸಂಕಟಗಳು ನಾಶನದ ಮಾರ್ಗಗಳಾಗಿವೆ. ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕÀ◌್ಟ ತೊಂದರೆಗಳಾಗುವುದನ್ನು ದೇವರು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾನೆಂಬುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ಸ್ವರ್ಗವೇ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂತೋÀ ಉಂಟಾಗುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆನಂದಿಸುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ದೇವರು ಸಂತೋÀದ ಮಹಾ ದ್ವಾರವನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನಮಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನೂ, ಆಶಾಭಂಗವನ್ನೂ ತರುವ ಭೋಗಾಶೆಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ದೇವರ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಸಂತೋÀವು ಲಭಿಸದು. ಬಲಹೀನವೂ, ಅಸಂಪೂರ್ಣವೂ

ಆದ ಮಾನವನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ರಕ್ಷಕನು ಅವನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ರಕ್ತದಿಂದ ಅವರನ್ನು ತೊಳೆದು ಶುದ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ನೊಗವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೊರಲೊಪ್ಪುವವರ ಹೃದಯದ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಆತನು ನೆರವೇರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ಆಧಾರವಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಆತ್ಮದ ನಿಜವಾದ ಸಂತೋÀವಾಗಿದೆ. ಯಾವು ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದವು ದೊರಕುತ್ತದೋ ಅಂಥ ಪರಿಧಿಗೆ ಆತನು ನಮ್ಮನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವಿಧೇಯರು ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮುಟ್ಟಲಾರರು. ಜೀವನರೊಟ್ಟಿಯನ್ನೂ,

ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನೂ ಕೊಡುವುದು ಆತನ ಇÀ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಅನೇಕರು ಹೇಳುವ ಮಾತು ಯಾವುದಂದರೆ - "ನಾನು ನನ್ನನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದು ಹೇಗೆ?" ನೀನು ನಿನ್ನನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡಲು [41] ಇÀ್ಟದಿಂದಿರುತ್ತೀ. ಆದರೆ ಧರ್ಮಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ನೀನು ಬಲಹೀನನಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಸಂದೇಹಗಳಿಗೆ ದಾಸನಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಪಾಪದ ಜೀವಮಾನದಿಂದ ನಿನ್ನ ಬಾಳು ಅಳಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೂ ನಿನ್ನನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ

ವಾಗ್ದಾನಗಳೂ ತೀರ್ಮಾನಗಳೂ ಮಣ್ಣಿನ ಹಗ್ಗದಂತಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಿಯ ಸಹೋದರನೇ, ನೀನು ನಿನ್ನ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನೂ, ಹೃದಯದ ಪ್ರೇರಣೆಗಳನ್ನೂ, ಇÁ◌್ಟರ್ಥಗಳನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ನಿನ್ನ ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ನಡೆಯುವುದ ರಿಂದಲೂ, ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ನಿನ್ನ ವಿÀಯದಲ್ಲಿ ನೀನೇ ಸತ್ಯಪರನಾಗಿ ನಡೆಯಲು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀನು ಆಶಾಭಂಗಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ನಿಜಶಕ್ತಿಯೇನೆಂಬುದನ್ನು

ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದೇ ಮನುÀ್ಯನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಆಳುವ, ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಸುವ ಮತ್ತು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಯ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಸಕಲವೂ ಅಧೀನವಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೂ ಉತ್ತಮವಾದುದನ್ನೂ ಮನುÀ್ಯನು ತನಗಾಗಿ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಈ ಶಕ್ತಿಯು ಮಾಡುವುದು. ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ದೇವರು ಮನುÀ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮನುÀ್ಯನ ಕರ್ತವ್ಯ..

ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೀನೇ ಬದಲಾಯಿಸಲಾರೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನೇ ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡಲಾರೆ, ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ನೀನು ಅಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನೀನು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವಿಯಾದರೆ ದೇವರು ನಿನ್ನ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವನು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿ, ನಿನ್ನ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆತನಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವುದಾದರೆ ಆಗ ಆತನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವನು. ಒಳ್ಳೆಯತನವನ್ನೂ, ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನೂ ಆಶಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದೇ, ಆದರೆ ಬರೀ

ಆಶೆಮಾತ್ರದಿಂದ ಇದಾಗದು.
ಆದರಿಂದ ಏನೂ
ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಾರದು.
ಅನೇಕರು ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗಬೇಕೆಂದು
ಬಯಸಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ
ಆಶೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು
ತಮ್ಮನ್ನು ದೇವರ ಇÀ◌್ಟಕ್ಕೆ
ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡಲಾರದೆ
ನಾಶವಾಗಿದ್ದಾರೆ.
ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗಬೇಕೆಂದು ಅವರು
ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.
ಮನಶ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ನಿನ್ನ
ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಪೂರ ಬದಲಾ [42]
ವಣೆಯಾಗಬಹುದು; ನಿನ್ನನ್ನು
ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದರಿಂದ,
ಈ ಭೂಲೋಕದ ರಾಜತ್ವ ಮತ್ತು
ಪ್ರಭುತ್ವದಿಂದ ಶಕ್ತಿಗಿಂತಲೂ
ಅಧಿಕವಾದ ಶಕ್ತಿಯು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ

ಸಮಾಧಾನವನ್ನುಂಟು
ಮಾಡಬಹುದು. ನೀನು
ಸ್ಥಿರಮನಸ್ಕನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ
ಬರುವುದರಿಂದ ದೇವರು ನಿನಗೆ
ಮೇಲಣಿಂದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
ನಿನ್ನ ಜೀವಮಾನವನ್ನು
ನೂತನಪಡಿಸಿ ಕಡೇವರಿವಿಗೂ
ನಡೆಯಿಸುವನು, ಮತ್ತು ನೀನು
ನಂಬಿಗಸ್ತನೆನಿಸಿ ಬಾಳುವಿ.

ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಪುತ್ರ ಸ್ವೀಕಾರ

ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದಲೂ ವಿವೇಕದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಪಾಪದ ಕೆಟ್ಟತನವನ್ನೂ ಅದರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಅದರಿಂದುಂಟಾಗುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನೂ ನೀನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೀ, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತೀ. ಪಾಪವು ದೇವರಿಂದ ದೂರ ಮಾಡಿದೆಯೆಂದೂ ನೀನು ಅದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತೀಯೋ ಅÀ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೂ ನಿನಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತ್ರಾಣವಿಲ್ಲವೆಂದು

ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ. ನಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಅಪವಿತ್ರವಾದವುಗಳು, ಹೃದಯವು ಕೊಳಕಾಗಿದೆ, ಜೀವಮಾನವು ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದಲೂ ಪಾಪದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವುದು, ನೀನು ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಶುದ್ಧನಾಗಿ ಪಾಪದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಲು ಇÀ್ಟಪಡುವಿಯಾದರೆ ದೇವರ ಸಂಗಡ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಆತನ ಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೂ ಏನು ಮಾಡುವೆ?

ದೈವಪ್ರೇಮ, ಶಾಂತಿ, ಮತ್ತು ಕ್ಷಮಾಗುಣಗಳೇ ಬೇಕಾದವು. ಹಣದಿಂದಾಗಲಿ ಬುದ್ಧಿಜ್ಞಾನಗಳಿಂದಾಗಲಿ ಇವು

ನಿನಗೆ ದೊರಕಲಾರವು. ಸ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಭರವಸೆಯೂ ನಿನಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೇವರು "ಈ ವರ [43] ವನ್ನು ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಕ್ರಯವನ್ನೂ ಕೇಳದೆ" ನಿನಗೆ ಕೊಡುವನು. ನೀನು ಕೈಚಾಚಿ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ನಿನ್ನದಾಗುವುದು. ಕರ್ತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ - "ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಗಳು ಕಡುಕೆಂಪಾಗಿದ್ದರೂ ಹಿಮದ ಹಾಗೆ ಬಿಳುಪಾಗುವವು ಕಿರಿಮಂಜಿ ಬಣ್ಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಉಣ್ಣೆಯಂತೆ ಬೆಳ್ಳಗಾಗುವವು."

"ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೊಸ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೂತನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವೆನು."

ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಿಂದ ದೂರಮಾಡಿರಿ. ನೀವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ; ನೀವು ಈಗ ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವಂತೆಯೂ, ನಿಮಗೆ ಹೊಸ ಹೃದಯವನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆಯೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ. ಆತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡಬಲ್ಲನೆಂದು ನಂಬಿರಿ. ಯಾತಕ್ಕಂದರೆ ಆತನು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಈ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ನಮಗೆ ಬೋಧಿಸಿದನು. ಆತನು ವಾಗ್ದಾನದ ವರಗಳನ್ನು

ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ನಾವು ನಂಬಬೇಕು. ಆಗ ಆತನು ದಯವಿಟ್ಟು ಕೊಡುವ ವರವು ನಮ್ಮದಾಗುವುದು.

ಖಾಯಿಲೆಯಾದವರನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿದುದರಿಂದಲೇ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಗುಣಪಡಿಸಿದನು. ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಪಾಪಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಅವರು ಹೊಂದಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಆತನು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಪಾಶ್ರ್ವವಾಯುರೋಗಿಯನ್ನು ವಾಸಿಮಾಡಿದುದರಲ್ಲಿ ಈ ಶಕ್ತಿಯು ಕಂಡುಬಂದಿತು. “ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನುÀ್ಯ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಉಂಟೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ

ತಿಳಿಯಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಪಾಶ್ರ್ವವಾಯುರೋಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿ "ಎದ್ದು ನಿನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನಡೆ" ಅಂದನು. ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಶ್ರೀ ಯೋಹಾನನು ಸ್ವಾಮಿಯ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹೀಗೆ ಬರಿಯುತ್ತಾನೆ - "ಆದರೆ ಯೇಸು ದೇವಕುಮಾರನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನೆಂದು ನೀವು ನಂಬುವಂತೆಯೂ, ನಂಬಿ ಆತನ ಹೆಸರಿನ ಮೂಲಕ ಜೀವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆಯೂ ಇÉ್ಟಲ್ಲಾ ಬರೆದಿದೆ" ಖಾಯಿಲೆಯವರನ್ನು ವಾಸಿ ಮಾಡಿದನು [44] ಎಂದು ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ - ಆತನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟು, ಪಾಪದಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದು ಹೇಗೆ

ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಬೇತ್ಸಥಾ ಎಂಬ ಕೊಳದ ಬಳಿ ಒಬ್ಬ ಪಾರ್ಶ್ವವಾಯು ರೋಗಿಯನ್ನು ಯೇಸುಸ್ವಾಮಿಯು ಗುಣಪಡಿಸಿದ ವಿಚಾರವನ್ನು ನೋಡುವ, ಸಹಾಯಶೂನ್ಯನೂ, ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನೂ ಆದ ಆ ರೋಗಿಯು ಅಲ್ಲಿ ಮುವತ್ತೆಂಟು ವರುÀಗಳಿಂದಲೂ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನು ನಡೆದಾಡಲಾರದೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದನು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸ್ವಾಮಿಯು ಅವನಿಗೆ "ಎದ್ದು ನಿನ್ನ ಹಾಗೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನಡೆ" ಎಂದನು. ಆ ರೋಗಿಯು ಸ್ವಾಮಿಗೆ "ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ವಾಸಿಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ಆ

ರೋಗಿಯು ಹಾಗೆ ಹೇಳದೆ ಆತನನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಂಬಿದನು. ಮತ್ತು ನಡೆಯಲು ತಕ್ಷಣ ಯತ್ನಿಸಿದನು; ನಡೆಯಬೇಕಂಬ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮಾತಿನಂತೆ ಆತನು ನಂಬಿ ನಡೆದುದರಿಂದ ದೇವರ ಆತನಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆತನ ರೋಗವೂ ವಾಸಿಯಾಯಿತು.

ಇದರಂತೆಯೇ ನೀನು ಒಬ್ಬ ಪಾಪಾತ್ಮ, ಅಪರಾಧಿ, ನಿನ್ನ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ನೀನೇ ಈಡುಕೊಡಲಾರೆ; ನಿನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ನೀನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಾರೆ ಮತ್ತು ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನೇ ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ; ಆದರೆ ದೇವರು ತಾನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿನಗಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ

ಮೂಲಕ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ನೀನು ಆ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ನಂಬು. ನಿನ್ನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊ, ನಿನ್ನನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸು, ಆತನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಲು ನೀನು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡು, ನೀನು ಇದರ ವಿಚಾರ ಎÀ್ಟ ಸತ್ಯಪರನಾಗಿರುತ್ತೀಯೋ ಅÀ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೂ ದೇವರು ತನ್ನ ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ನಂಬು. ದೇವರ ವಾಗ್ದಾನದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿದ್ದರೆ ಈಗಲೇ ನೀನು ಆತನಿಂದ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನೂ, ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವಿ ಎಂದು ನಂಬು; ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ನಂಬಿದ ಪಾಶ್ರ್ವವಾಯು ರೋಗಿಗೆ ಆತನು ವಾಸಿಯಾದುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ

ಆತನಿಗೆ ನಡೆಯಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ದೇವರು ಈಗಲೂ ನಿನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನಿದರ್ಶನ ಕೊಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಸ್ವಸ್ಥವಾಯಿತೆಂದು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಾಕುವವರೆಗೆ ಕಾದಿರಬೇಡ; ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳು "ನಾನು ಸ್ವಾಮಿಯ ಮಾತನ್ನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಆ ಮಾತು ನನ್ನ [45] ಮನಕ್ಕೆ ತಾಕಿದುದರಿಂದಲ್ಲ, ಆದರೆ ದೇವರು ಹಾಗೆ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಹಾಗೆ ನೆರವೇರುತ್ತದೆ."

ಯೇಸು ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಹೇಳಿರುವ ವಾಕ್ಯವಿದು - ಆದಕಾರಣ ನೀವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಿರೋ

ಅದನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ನಂಬಿರಿ; ಅದು ಸಿಕ್ಕುವುದೆಂದು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.1 ಈ ವಾಗ್ದಾನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯು ಇರುವುದಲ್ಲವೆ? ಆ ಶಕ್ತಿಯು ಯಾವುದಂದರೆ -- ನಾವು ದೇವರ ಚಿತ್ತಾನುಸಾರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದೇ ಆ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ದೇವರ ಚಿತ್ತವು ಹೀಗಿದೆ --- ನಾವು ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶುದ್ಧರಾಗಬೇಕು; ನಾವು ಆತನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಶುದ್ಧ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವರಾಗಬೇಕು; ಈ ವರಗಳಿಗಾಗಿ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಹೊಂದಿರುತ್ತೇವೆಂದು ನಂಬುವವರಾಗಬೇಕು. ದೇವರಿಂದ ಈ ವರಗಳು ನಮಗೆ ದೊರೆತಿರುವುವೆಂದು ನಾವು ಆತನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ವಂದನೆಗಳನ್ನು

ಸಲ್ಲಿಸೋಣ. ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಯನ್ನು ಸೇರಿ ಆತನಿಂದ ಪಾಪಪರಿಹಾರವನ್ನೂ, ಶುದ್ಧತ್ವವನ್ನೂ ಹೊಂದಿ, ನಾಚಿಕೆ ವ್ಯಸನಗಳಿಲ್ಲದೆ ಆತನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಎದುರಿಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದು ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕಾಗಿರುವುದು. “ಆದುದರಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಅಪರಾಧ ನಿರ್ಣಯವು ಈಗ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.” ಅವರು ಮಾಂಸಾಧೀನರಾಗಿ ನಡೆಯದೆ ಆತ್ಮಾಧೀನರಾಗಿ ನಡೆಯುವರು.

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮವರಲ್ಲ, ನೀವು ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವರು. “ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟ

ವ್ಯರ್ಥವಾದ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ನಿಮಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದದ್ದು ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರ ಮೊದಲಾದ ನಶಿಸಿಹೋಗುವ ವಸ್ತುಗಳಿಂದಲ್ಲ. ಪೂರ್ಣಾಂಗವಾದ ನಿÀ್ಕಳಂಕ ಯಜ್ಞದ ಕುರಿಯ ರಕ್ತದಿಂದಲೋ ಎಂಬಂತೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ರಕ್ತದಿಂದಲೇ ಎಂದು ಬಲ್ಲಿರಲ್ಲವೇ? ಆತನು ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದನು." ನೀವು ನಂಬುವ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವನು. ನೀವು ದೈವಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುತ್ತೀರಿ; ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೇವರು ತನ್ನ ಮಗನಂತೆ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಈಗ ನಿನ್ನನ್ನು

ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ, ಮತ್ತೆ ನೀನು ಹಿಮ್ಮುಖನಾಗದೇ, ದಿನದಿನವೂ “ನಾನು ಕ್ರಿಸ್ತನವನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಆತನಿಗೆ ನನ್ನನ್ನೇ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳು. [46] ಆತನು ನಿನಗೆ ತನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕರುಣಾ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿಸಲು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು. ನಿನ್ನನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಆತನ ಮಗನಾಗಿದ್ದೀ, ನೀನು ಆತನಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪೌಲನು “ನೀವು ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಆತನಲ್ಲಿದ್ದವರಾಗಿ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳಿರಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ತಾವು ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷಾವಧಿಯಲ್ಲಿರುವವರೆಂದೂ, ಆತನ ಆಶೀರ್ವಾದ ಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ನಡತೆಯು ಮಾರ್ಪಾಟಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ತಾವು ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಕೆಲವರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಅವರು ಈಗಲೇ ದೇವರ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು, ಅವರಿಗೆ ಆತನ ಕರುಣೆಯೂ, ಆತನ ಆತ್ಮವೂ ಮೊದಲು ಅವರ ರೋಗಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾರರು. ನಾವಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು ಇÀ್ಟಪಡುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಪಾಪಾತ್ಮರಾಗಿಯೂ,

ಸಹಾಯಶೂನ್ಯರಾಗಿಯೂ ಇರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಅತುಕೊಂಡವರಾಗಿರಬಹುದು, ನಮ್ಮ ಬಲಹೀನತೆ, ತಿಳಿಗೇಡಿತನ ಮತ್ತು ಪಾಪಗಳೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಆತನ ಬಳಿ ಸೇರಿ ಆತನ ಅಡಿದಾವರೆಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಮಾನಸಾಂತರದಿಂದ ಆತನಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದಾದರೆ ತನ್ನ ಮಹಿಮಾಸ್ತಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತನು ತಾನೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕರು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಈ ವಿಚಾರ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು

ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ದೇವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳಿಗೂ ಪ್ರತಿಫಲವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಪಾಪಕ್ಷಮೆಯು ದೊರಕುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ದೇವರ ಶರತ್ತುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪುವವರೆಲ್ಲರೂ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇವರ ವಾಗ್ದಾನಗಳು ನಮಗೆ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಸಂಶಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ದಲು ನಾವು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು. ಕೃಪೆಯೂ ಬಲವೂ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ನಮಗೆ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಊಳಿಗದ ದೇವದೂತರನ್ನು ನಂಬುವವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಇವು ದೊರಕುತ್ತವೆ. ಬಲವೂ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯೂ ಮತ್ತು ನೀತಿಯೂ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು

ಹೇಳುವ ಪಾಪಾತ್ಮರಿಗಿಂತಲೂ ಬೇರೆ ಪಾಪಾತ್ಮರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾಪದ ಕಲೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ಅವರ ಮಲಿನ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ತನ್ನ ಪರಿಶುದ್ಧ ನೀತಿಯ [47] ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೊದಿಸಲು ಆತನು ಸದಾ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇವರು ಸಾಯದೆ ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕÀ ೆಂದು ಆತನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಪರಿಮಿತಿಯ ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ನಾವು ಒಬ್ಬರ ಸಂಗಡಲೊಬ್ಬರು ವರ್ತಿಸುವಂತೆ ದೇವರು ನಮ್ಮೊಡನೆ ವರ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆತನ ಯೋಚನೆಗಳು ಕೃಪೆಯಿಂದಲೂ, ದಯೆಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು

ಕರುಣೆಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುತ್ತವೆ. ಯೆಹೋವನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ-- “ದುÀ್ಟನು ತನ್ನ ದುರ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಡಲಿ, ಕೆಡುಕನು ತನ್ನ ದುರಾಲೋಚನೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲಿ, ಯೆಹೋವನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡು ಬರಲಿ, ಆತನು ಅವರನ್ನು ಕರುಣಿಸುವವನು; ನಮ್ಮ ದೇವರನ್ನು ಆಶ್ರಿಯಿಸಲಿ, ಆತನು ಮಹಾ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕ್ಷಮಿಸುವನು” “ನಿನ್ನ ದ್ರೋಹಗಳನ್ನು ಮಂಜಿನಂತೆ ಪರಿಹರಿಸಿದ್ದೇನೆ, ನಿನ್ನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮೋಡದಂತೆ ಹಾರಿಸಿದ್ದೇನೆ; ನಿನ್ನನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೋ” “ಸಾಯುವವರ ಸಾವಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಂತೋÀವಿಲ್ಲ; ತಿರುಗಿಕೊಂಡು ಬಾಳಿರಿ; ಇದು

ಕರ್ತನಾದ ಯೆಹೋವನ ನುಡಿ.” ದೇವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಸೈತಾನನು ನಿನ್ನಿಂದ ಅಪಹರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಾನೆ. ನಿನ್ನ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಬೆಳಕಿನ ಒಂದೊಂದು ಅಣುವನ್ನೂ ಸೈತಾನನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಇದಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದ ಕೊಡಬೇಡ. ಸೈತಾನನ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡದೆ ಆತನಿಗೆ - “ನಾನು ಬದುಕಲೆಂದು ಕ್ರಿಸ್ತನು ನನಗಾಗಿ ಸತ್ತು ಜೀವಿಸುವವನಾದನು.” ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ನಾಶನದಲ್ಲಿ ಆತನು ಎಂದಿಗೂ ಇÀ್ಟಪಡನು. ಸ್ವರ್ಗಪಿತನಿಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆಯುಂಟು, ನಾನು

ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಆತನ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ನಾನೆದ್ದು ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ - "ಅಪ್ಪಾ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿಯೂ, ನಿನ್ನ ಮುಂದೆಯೂ ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ; ಇನ್ನು ನಾನು ನಿನ್ನ ಮಗನೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ; ನನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೂಲಿಯಾಳುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಂತೆ ಮಾಡು' ಈ ಸಾಮ್ಯದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿ ಅಲೆದಾಡುವವನು ಹೇಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟನೆಂಬುದು ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಆ ಮಗನು ಇನ್ನೂ ಅತಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವಾ [48] ಗಲೇ ತಂದೆಯು ಆತನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಆತನ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರಗೊಂಡು ಓಡಿ

ಆ ಮಗನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮುದ್ದಾಡಿದನು.

ಕನಿಕರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆದು ಕಲಕುವ ಈ ಸಾಮ್ಯವು ಸಹ ದೇವರ ಅಮಿತವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾರದ್ದಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿಯು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ - "ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿರುವುದು ಶಾಶ್ವತ ಪ್ರೇಮದಿಂದಲೇ; ಆದಕಾರಣ ನಿನ್ನನ್ನು ಮಮತೆಯಿಂದ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ." ಪಾಪಿಯು ತಂದೆಯ ಮನೆಯಿಂದ ದೂರನಾಗಿ, ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ತಂದೆಯ ಹೃದಯವು ಈ ಪಾಪಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮರುಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪಾಪಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ

ಎಚ್ಚರಿಕೆಯು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಕರೆಯುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿರುವ ಪಾಪಿಯನ್ನು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆತಂದು ತಂದೆಯ ಹೃದಯದ ಬಳಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಸತ್ಯವೇದದ ಮೂಲಕ ನಿನಗಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರ ಅಮೂಲ್ಯ ವಾಗ್ದಾನಗಳ ವಿಚಾರ ನೀನು ಸಂಶಯಗ್ರಸ್ಥನಾಗಬಹುದೋ? ಪಾಪಿಯು ತನ್ನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ತಂದೆಯಾದ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಬರುವ ಅಧಿಕ ಆಶೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ, ಮತ್ತು ಆತನು ನಿಜ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರೆ ದೇವರು ಅಂಥವನನ್ನು

ತಳ್ಳುತ್ತಾನೆಂದು ನೀನು ಸಂದೇಹ ಪಡುವಿಯಾ? ತಂದೆಯಾದ ದೇವರ ವಿಚಾರ ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀನು ಅಂತಹ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಿಂದ ದೂಡಿಬಿಡು. ಈ ಬಗೆಯ ದುರಾಲೋಚನೆಗಿಂತಲೂ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ನಿನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ನೋಯಿಸಲಾರದು: ದೇವರು ಪಾಪವನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿದರೂ ಪಾಪಿಯನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇÀ್ಟ ಪಡುವವರೆಲ್ಲರೂ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಮಹಿಮೆಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲೆಂದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಕ್ರಿಸ್ತನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನು. ತಾಯಿಯು ತನ್ನ

ಮಗುವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೆಹೋವನು ತನ್ನವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಂದೇಹ ಪಡಬೇಡ, ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡು, ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿನಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ದೇವರು ತನ್ನ ಕುಮಾರನನ್ನು ಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಆತನನ್ನು ವಂದಿಸು. ಆತನ ಮರಣದ ಫಲವು ನಿರರ್ಥಕವಾಗದ ಹಾಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು. ಆತ್ಮವು ನಿನ್ನನ್ನು [49] ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಿನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಹೃದಯದಿಂದ ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಬಾ ಮತ್ತು ಆತನಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಬೇಡಿಕೋ. ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಅಪರಿಮಿತ ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನು ನೋಡುವಾಗ, ಅವು ಅಸಮಾನವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತವೆಂದು ನೀನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೋ. ದೇವರ ಅಗಾಧವಾದ

ಪ್ರೀತಿಯು ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಪಾಪಾತ್ಮನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಇದೆ. “ಆತನು ನಮಗೋಸ್ಕರ ತನ್ನ ರಕ್ತವನ್ನು ಸುರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಅಪರಾಧಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ನಮಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತು.” ಹೌದು ದೇವರು ನಿನ್ನ ಸಹಾಯಕನೆಂದು ನಂಬು, ದೇವರು ಮನುÀ್ಯನಲ್ಲಿ ಮರಳಿ ಧರ್ಮದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಇಡಲು ಇÀ್ಟಪಡುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಆತನನ್ನು ಮಾನಸಾಂತರದಿಂದಲೂ ಪಾಪದ ಅರಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಸಮೀಪಿಸುವಿಯಾದರೆ ಆತನು ಕೃಪೆಯಿಂದಲೂ ಕ್ಷಮೆಯಿಂದಲೂ ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವನು.

ಶಿÀ್ಯ ತ್ವದ ಪರೀಕ್ಷೆ

“ಯಾವನಾದರೂ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವನು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದನ ಇಗೋ ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲ ನೂತನವಾಯಿತು.”

ಒಬ್ಬ ಮನುÀ್ಯನು ತಾನು ಪರಿವರ್ತನೆಯಾದ ಕಾಲ, ಜಾಗ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇÀ್ಟ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಅವನು ಪರಿವರ್ತನವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಬಾರದು; ಕ್ರಿಸ್ತನು

ನಿಕೋದೇಮನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು---
“ಗಾಳಿಯು ಮನಸ್ಸು ಬಂದಕಡೆಗೆ
ಬೀಸುತ್ತದೆ; ಅದರ ಸಪ್ಪಳವನ್ನು
ಕೇಳುತ್ತೀ; ಆದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲಿಂದ
ಬರುತ್ತದೋ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೋ
ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದು; ಆತ್ಮನಿಂದ
ಹುಟ್ಟಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಅದರಂತೆಯೇ.”
ಗಾಳಿಯು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸು [50]
ವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅದರ
ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಪರಿÁ್ಕರವಾಗಿ
ಕಾಣಬಹುದು. ತದ್ರೀತಿ
ದೇವರಾತ್ಮನೂ ಮನುÀ್ಯರ
ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು
ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮನುÀ್ಯನನ್ನು
ನವೀನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ
ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮನುÀ್ಯನು
ಕಾಣಲಾರದಿದ್ದರೂ ಅದು ಆತನಲ್ಲಿ
ಹೊಸಜೀವನವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

ಇದು ಮಾನವನನ್ನು ದೇವರ ಸಾಮೀಪ್ಯದಲ್ಲಿ ನವೀನ ಜೀವಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮನ ಕಾರ್ಯವು ನಿಶ್ಶಬ್ದವಾಗಿಯೂ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೂ ಅದರ ಫಲಿತಾಂಶಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ನವಜೀವನವು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಯಾಗದಿದ್ದಾಗ, ದೈವಾನ್ಯೋನ್ಯತೆಗೆ ನಾವು ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡದಿರುವಾಗ, ದೇವರ ಕೃಪೆಯು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ

ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಗುಣದಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಸಕಲ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದು ಪ್ರಬಲ ಮಾರ್ಪಾಟು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಣ ಮತ್ತು ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯು ಆಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದು ಪರಿÁ್ಕರವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗಾಗ್ಯೂ ಮಾಡುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಗುಣಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡದೇ, ತಾನಾಡುವ ಮಾತುಗಳಿಂದಲೂ, ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನೂತನ ಜೀವಮಾನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಕ್ತಿಯು ಇಲ್ಲದೆ ಕೆಲವರ ಬಾಹ್ಯ ಚರ್ಯೆಯು ಸರಿಯಾಗಿಡುವಂತೆ ಕಾಣಬಹುದು, ಕೆಲವು ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದು

ವಾಸ್ತವವಾಗಿರುವುದೂ ಉಂಟು. ಪರರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಉತ್ತಮ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿರಬಹುದು, ಸ್ವಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳು ಕೆಟ್ಟ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಾವು ನಿರಾಕರಿಸ ಬಹುದು; ಸ್ವಾರ್ಥವರನಾದವನೂ ಉದಾರಬುದ್ಧಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವು ಯಾವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೆಂದು ಹೇಗೆ ತೋರಿಸೋಣ? ನಾವು ಯಾರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇವೆ, ನಮ್ಮ ಅಲೋಚನೆಗಳು ಯಾರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿವೆ, ನಾವು ಯಾರ ಸಂಗಡ ಸಂಭಾಷಿಸಲು ಇÀ್ಟಪಡುತ್ತೇವೆ, ಯಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ

ದುಡಿಯಬೇಕು? ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನವರಾಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಯೋಚನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆತನವುಗಳಾಗಿರಬೇಕು; ನಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಆತನಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿÉ್ಠ ಮಾಡಬೇಕು. ಆತನ ಆತ್ಮವನ್ನೂ ಆತನ ಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು [51] ಆಶಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಕೃತಿಗಳಿಂದಲೂ ಆತನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂತೋ ಪಡಿಸಬೇಕು.

ಕ್ರಿಸ್ತೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾದವರು ಆತ್ಮನ ಫಲಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವರು. ದೇವರಾತ್ಮನಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಫಲಗಳೇನಂದರೆ -- ಪ್ರೀತಿ, ಸಮಾಧಾನ, ಸಂತೋÀ, ದೀರ್ಘಶಾಂತಿ, ದಯ, ಉಪಕಾರ,

ನಂಬಿಕೆ, ಸಾಧುತ್ವ, ಶಮೆ, ದಮೆ ಇಂಥವುಗಳೇ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವರು ಎÀ್ಟ ಮಾತ್ರವೂ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವದ ಭೋಗಾಶೆಗಳಂತೆ ನಡೆಯದೆ, ದೇವಕುಮಾರನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಆತನ ಹೆಜ್ಜ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದು, ಆತನಂತೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಆತನ ಗುಣಗಳನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವರು. ಹಿಂದೆ ಅವರು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಈಗ ಪ್ರೀತಿಸುವರು, ಹಿಂದೆ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಈಗ ದ್ವೇಷಿಸುವರು. ಹಿಂದೆ ಅಹಂಭಾವದಿಂದಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಮಾತಿಗೇ ಮನ್ನಣೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವರು ಈಗ ದೀನತೆಯನ್ನು ತೋರುತ್ತಾ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡುವರು. ಆಗ ದುರಭಿಮಾನದ

ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದವರು ಈಗ ಗಾಂಭೀರ್ಯದ ಯೋಚನೆಯ ನುಡಿಗಳನ್ನಾಡುವರು. ಕುಡಿಗಾರರು ತಮ್ಮ ಕುಡಿತವನ್ನೂ ದುರಾಚಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ದುರಾಚಾರವನ್ನೂ ಬಿಡುವರು. ಲೌಕಿಕ ಡಂಭಾಚಾರಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವರು. ನಿಜ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಬಾಹ್ಯಾಡಂಬರಗಳನ್ನು ತೊರೆದು ಭಾವ ಶುದ್ಧಿಯ ಅಂತರಂಗಭೂÀಣಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡುವರು. “ಜಡೆ ಹೆಣೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಈ ವೊದಲಾದ ಹೊರಗಣ ಶೃಂಗಾರವೇ ನಿಮ್ಮ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿರಬಾರದು. ಸಾತ್ವಿಕವಾದ ಶಾಂತ ಮನಸ್ಸು ಎಂಬ ಒಳಗಣ ಭೂÀನವೇ ನಿಮಗೆ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿರಲಿ.”

ಪಾಪಿಯು ನಿಜವಾದ ಮಾನಸಾಂತರ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನೂತನ ಜೀವಮಾನದ ಕೃತ್ಯಗಳು ಆತನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ ಹೊರತು ಮಾನಸಾಂತರ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಂದು ದೃಢಪಡಿಸಲಾಗದು. ತಾನು ಅಡುವಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಅಪಹರಿಸಿದ್ದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರನ್ನೂ ತನ್ನ ಜತೆ ಸೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಆಗ ಆತನು ಮರಣದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಜೀವಕ್ಕೆ ಸೇರಿದನೆಂದು ಭರವಸೆ [52] ಯುಳ್ಳವರಾಗಬಹುದು. ಪಾಪ ಮಾಡುವ ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಆತನ ಕ್ಷಮಾಪೂರ್ಣವಾದ

ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲನ್ನು ಹೊಂದದ ನಂತರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ನೊಗವು ಸುಲಭವಾದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೊರೆಯೂ ಹಗುರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಆತ್ಮವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಂತೋೀÀವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿ, ತ್ಯಾಗ ಆನಂದಗಳ ಹರ್Àವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಕತ್ತಲಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಮ್ಮ ಹಾದಿಯು ನೀತಿಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಗುಣವು ಆತನ ಹಿಂಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ದೇವರ ದಿವ್ಯ ಚಿತ್ತದ ಈಡೇರುವಿಕೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹರ್Àವಾಗಿದ್ದಿತು. ದೈವಪ್ರೇಮ,

ತಂದೆಯ ಮಹಿಮೆಗೋಸ್ಕರ
ಆತನಲ್ಲಿದ್ದ ಆಸಕ್ತಿ ಇವು ಕ್ರಿಸ್ತನ
ಜೀವಮಾನವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ
ಗುಣಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಕ್ರಿಸ್ತನು
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸರ್ವಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲೂ
ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಘನತೆಯನ್ನೂ
ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ದೇವರು
ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ತಮ್ಮನ್ನು
ದೇವರಿಗೆ
ಪ್ರತಿÉ್ಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದ
ಹೃದಯಗಳಿಂದ ಪ್ರೀತಿಯು ಜನಿಸಿ
ಹೊರಸೂಸುವುದೇ? ಕ್ರಿಸ್ತನು ಯಾರ
ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಆಳುತ್ತಾನೋ
ಅಂಥವರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಪ್ರೀತಿಯ
ಕಂಡುಬರುವುದು. "ನಮ್ಮನ್ನು
ಆತನು ವೊದಲು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದರಿಂದ
ನಾವು ಆತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇವೆ."1
ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪರಿವರ್ತನೆ

ಹೊಂದಿದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದು ಗುಣವನ್ನು ರೂಪಾಂತರ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಪ್ರೇರೇಪಣೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಅತ್ಯಾಶೆಗಳು ಹತೋಟಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ, ದ್ವೇÁಸೂಯೆಗಳು ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆ, ಪ್ರೀತಿಯು ಶ್ರೇÀ್ಠ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ; ಈ ಪ್ರೀತಿಯು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ದೇವರನ್ನು ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳಿಸುತ್ತಲೂ ಶುದ್ಧವಾದ ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ಬೀರುತ್ತದೆ.

ದೇವರ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಆಗತಾನೇ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮಕ್ಕಳು ಎರಡು ತಪ್ಪುಗಳ ವಿಚಾರ

ವಿಶೇÀ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ದೈವಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲೆತ್ನಿಸುವುದು ಒಂದು ಅಪರಾಧ. ಯಾಕಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಲ್ಲದೆ ಮನುÀ್ಯನು ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಅವು ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯಿಂದಲೂ, ಪಾಪದಿಂದಲೂ ಮಿಶ್ರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾವ ಕಾರ್ಯ [53] ವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮುಖ್ಯನಾಗಿರಬೇಕು. ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟು ನಾವು ಶುದ್ಧರಾಗಬಹುದು. ಇದರÉ್ಟ ಅಪಾಯಕರವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ತಪ್ಪನ್ನು ಮನುÀ್ಯನು

ಮಾಡುವುದುಂಟು. ಆ ಅಪರಾಧವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ - ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ತಾವು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವಿಕೆ. ಇದು ತಪ್ಪು ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಮಾನವರನ್ನು ತಳ್ಳುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ವಕಾರ್ಯಗಳು ರಕ್ಷಣಾಕರ್ತೃಗಳಾಗಲಾರವು. ದೇವರ ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಆತನ ನೈಜಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ವಿಧೇಯತ್ವದ ಬಾಹ್ಯ ಚಿನ್ಹೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರೀತಿಯ ಸೇವೆಯು ಶ್ರೇÀ್ಠವಾದುದಾಗಿದೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸೂತ್ರಗಳು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿರುತ್ತವೆ. ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಧೊರೆತನಕ್ಕೆ ಇವು ತಳಹದಿಯಾಗಿವೆ ದೇವರ ಸಾರೂಪ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳು ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ದೈವಪ್ರೀತಿಯ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ನೆಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ನಾವು ದೇವರ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಅನುÁ್ಠನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಲ್ಲವೋ? ಪ್ರೀತಿಯ ಸೂತ್ರಗಳು ಒಬ್ಬನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಡಲ್ಪಟ್ಟು ಅವನು ಸೃಷ್ಟೀಶನ ರೂಪಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಪಡುವುದಾದರೆ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವಾಗ್ದಾನವು ಅವನಲ್ಲಿ ನೆರವೇರುವುದೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. "ಆ ದಿನಗಳು ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಅವರ

ಸಂಗಡ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಹೀಗಿರುವುದು -- ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇಡುವೆನು. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವೆನು." ದೇವರ ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ಅವು ಮನುÀ್ಯನ ಮುಂದಣ ಜೀವಮಾನವನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಲಾರವೇ? ವಿಧೇಯತೆ, ಸೇವೆ, ಪ್ರೀತಿಯ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇವುಗಳು ಶಿÀ್ಯತ್ವದ ನಿಜಲಕ್ಷಣಗಳು. ಈ ವಿಚಾರ ಸತ್ಯವೇದವು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ - "ದೇವರ ಮೇಲಣ ಪ್ರೀತಿ ಏನಂದರೆ ಆತನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಯುವದೇ." "ಆತನನ್ನು ಒಲ್ಲೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಆತನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ

ನಡೆಯುವವನು ಸುಳ್ಳುಗಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ; ಸತ್ಯವೆಂಬುದು ಅವನಲ್ಲಿಲ್ಲ." ಮನುÀ್ಯ [54] ನನ್ನು ನಂಬಿಕೆಯು ವಿಧೇಯತ್ವದಿಂದ ದೂರಮಾಡದೇ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕರುಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುವಂತೆಯೂ ಆತನಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿ ಬಾಳುವಂತೆಯೂ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ನಾವು ಕೇವಲ ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲಾರೆವು; ಯಾಕಂದರೆ ರಕ್ಷಣೆಯು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ದೊರೆಯುವ ದೇವರ ಉಚಿತ ವರವಾಗಿದೆ. "ಪಾಪಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದನೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ

ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಆತನಲ್ಲಿ ಪಾಪವಿಲ್ಲ. ಆತನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವವನು ಪಾಪಮಾಡನು. ಪಾಪಮಾಡುವವನು ಆತನನ್ನು ಕಂಡವನೂ ಅಲ್ಲ ಕೇಳಿದವನೂ ಅಲ್ಲ.” ಸರಿಯಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಯು ಇದರಲ್ಲಿದೆ. ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ, ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯು ತುಂಬಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಮನೋಭಾವನೆಗಳೂ, ಯೋಚನೆಗಳೂ, ಕಾರ್ಯಗಳೂ ದೈವಕಟ್ಟಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಆತನ ಇÁ್ಟನುಸಾರವಿರುವವು. “ಪ್ರಿಯರಾದ ಮಕ್ಕಳೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾಗಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಡಿರಿ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹೇಗೆ ನೀತಿವಂತನಾಗಿದ್ದನೋ ಹಾಗೆಯೇ

ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸುವವನು
ನೀತಿವಂತನಾಗಿದ್ದಾನೆ.” ಸೀನಾಯಿ
ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ
ದಶಾಜ್ಞೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀತಿಯ ಮಹತ್ವವು
ವಿÀದೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ
ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಾವು
ವಿಧೇಯತ್ವದ ಹಂಗಿನಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ
ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಮಾತು
ದುರಹಂಕಾರದ ನುಡಿಯಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ
ಪೌಲನು “ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ
ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ರಕ್ಷಣೆ
ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ” ಎಂದು
ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆಯೇ
“ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಲ್ಲದ ನಂಬಿಕೆ ಸತ್ತದ್ದು.”
“ನನ್ನ ದೇವರೇ ನನ್ನ ಚಿತ್ತವನ್ನು
ಅನುಸರಿಸುವುದು ನನ್ನ ಸಂತೋÀ;
ನಿನ್ನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ನನ್ನ
ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿದೆ.” ಕ್ರಿಸ್ತನು

ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹಣ ವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದನು.

“ನಾನು ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆದು ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಮೇರೆಗೆ ನೀವು ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವಿರಿ.” ಸತ್ಯವೇದವು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ - [55] “ನಾವು ಆತನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆದರೆ ಅದರಿಂದಲೇ ಆತನನ್ನು ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆತನನ್ನು ಬಲ್ಲೆನೆಂದು ಹೇಳಿ .... ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆ”1 ಆದಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಬೀಳುವಿಕೆಗೆ

ಮೊದಲೇ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಆಜ್ಞೆ ಇದ್ದಿತ್ತೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈಗಲೂ ಆಜ್ಞೆ ಉಳಿದಿದೆ; ಅದು ಯಾವುದಂದರೆ - ದೇವರ ಕಟ್ಟಳೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಧೇಯರಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣ ಶುದ್ಧರಾಗಿರುವುದು. ಈ ಆಜ್ಞೆಗಳಿಲ್ಲದ ಬೇರೆ ಯಾವ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ನಿತ್ಯಜೀವವು ದೊರಕಿದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸದಾ ಗಂಡಾಂತರವು ಇದ್ದೇ ಇರುವುದು ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಗೋಳಾಟವೂ ಸಂಕಟವೂ ಅಧಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅದಮನು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಬೀಳುವ ಮೊದಲು ದೇವರ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಗೆ

ವಿಧೇಯನಾಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಗುಣವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆತನು ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಬಿದ್ದು ಹೋದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವಗಳು ಪಾಪದ ವಾಸನೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನಾವೇ ಪರಿಶುದ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಪಾಪಾತ್ಮರಾಗಿಯೂ ಅಶುದ್ಧರಾಗಿಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ದೈವ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾರೆವು. ನಾವು ಪಾಪದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಕ್ರಿಸ್ತನು ದಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಇದ್ದಾಗ ಆತನೂ ನಮ್ಮಂತೆ ಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅವುಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ದಾರಿಯನ್ನು

ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ನಮಗಾಗಿ ಸತ್ತು ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ತಾನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ನಮಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಕನನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ, ಪಾಪಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದರೂ ಆತನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧನೆಂದು ಗಣಿಸಲ್ಪಡುವ. ನೀನಿರುವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಬಂದು ಪಾಪ ಮಾಡದದಂತೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸುವನು. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆತನು ನಿನ್ನ ಗುಣವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕವೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆತನು ನೆಲಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಅಧಿನಪಡಿಸಿ ಆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ನೀವು

ಆತನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ ಆತನ ಐಕ್ಯತೆಯಲ್ಲಿರುವಿರಾದರೆ ಆತನು ನಿಮ್ಮ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವನು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನೀನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. [56]

"ಈಗ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ನಾನು ಜೀವಿಸಿರುವುದು ಹೇಗೆಂದರೆ ದೇವಕುಮಾರನ ಮೇಲಣ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆತನು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ನನಗೋಸ್ಕರ ತನ್ನನ್ನು ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು." ಆದುದರಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. "ಮಾತಾಡುವವರು ನೀವಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಆತ್ಮನೇ ನಿಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವನು." ಕ್ರಿಸ್ತನು

ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದು ಕೆಲಸ ನಡಿಸುವನು. ನೀವು ಆತನ ನೀತಿಯ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ವಿಧೇಯತ್ವದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವಿರಿ.

ಅಹಂಕಾರ ಮಾಡಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲವು; ನಮ್ಮನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗಿರುವುದು ಒಂದೇ ನಿರೀಕ್ಷೆ. ಆ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಮೂಲಕ ಕ್ರಿಸ್ತನ ನೀತಿಯು ಆರೋಪಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯು ನಮಗೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಮೂಲಕ ದೊರಕುವುದಾದರೆ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ತರುವನು. ನಂಬಿಕೆಯ ವಿಚಾರ ಮಾತಾಡುವಾಗ ನಾವು ಒಂದು ವಿಶೇÀ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು

ಗಮನಿಸಬೇಕು. ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ವಿಶೇÀತರಹ ಪ್ರಭೇಧವಿದೆ. ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಆತನ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನೂ ಆತನ ಮಾತುಗಳ ಯತಾರ್ಥತೆಯನ್ನೂ ಸೈತಾನನೂ ಆತನ ಸಂಘವೆಲ್ಲವೂ ನಿರಾಕರಿಸದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಸತ್ಯವೇದವೂ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

"ದೆವ್ವಗಳೂ ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ನಂಬಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ." ಆದರೆ ಇದು ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲ. ದೇವರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಡುವುದು ಮಾತ್ರ ಸಾಲದು; ನಂಬಿಕೆಯಿಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನೂ ಆತನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.

ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಾವು ಆತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ.

ನಂಬಿಕೆಯ ಪ್ರೀತಿಯು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಸಾರೂಪ್ಯಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾರ್ಪಾಡಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹೃದಯವು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಧೀನವಾಗಿರದೆ, ಅದರ ಪರಿಶುದ್ಧ ವಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದಿಸಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. "ನಿನ್ನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ನನಗೆ ಎÉ◌ಷ್ಟೋ [57] ಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ; ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಅದೇ ನನ್ನ ಧ್ಯಾನ." "ಹೀಗಿರಲು ಶರೀರಭಾವಕ್ಕೆ

ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯದೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವವರಾದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿಯಮವು ನೆರವೇರುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಾಯಿತು." ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕ್ಷಮಾಪಣಾ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಬಲ್ಲವರು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ; ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಲು ಇÀ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂಥವರು ತಮ್ಮ ಗುಣವು ಅಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದೆಂದು ಮನನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ನೂತರ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯಗ್ರಸ್ಥರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಉತ್ತರ ಇಲ್ಲಿದೆ. ನಿರಾಶರಾಗಿ ಹಿಮ್ಮುಖರಾಗ ಬೇಡಿರಿ;

ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗಿ ಆತನಿಗೆ ಮೊರಯಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ನಾವು ಧೈರ್ಯಹೀನರಾಗಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ; ಶತೃವಾದ ಸೈತಾನನಿಗೆ ನಾವು ಸೋತರೂ ದೇವರಿಂದ ತಳ್ಳಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ತಂದೆಯ ಬಲಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ನಮಗೋಸ್ಕರ ಹೋರಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಯೋಹಾನನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. "ನನ್ನ ಪ್ರಿಯರಾದ ಮಕ್ಕಳೆ, ನೀವು ಪಾಪ ಮಾಡುದಂತೆ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಯಾವನಾದರೂ ಪಾಪ ಮಾಡಿದರೆ ತಂದೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನೀತಿವಂತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನೆಂಬ ಸಹಾಯಕನು

ನಮಗಿದ್ದಾನೆ” ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸಹ ಮರೆಯಬಾರದು. “ತಂದೆಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ.” ಮತ್ತೆ ನೀವು ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಂತೆಯೂ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆತನ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವಂತೆಯೂ ಆತನು ಇÀ್ಟಪಡುತ್ತಾನೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾತನು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಬರುವವರೆಗೆ ಅವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವನು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆತನನ್ನು ನಂಬಿರಿ. ಸ್ವಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸೋಣ.

ನಮಗೆ ಕಾಂತಿಯನ್ನೂ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಡುವಾತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸೋಣ. ನೀನು ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಸಮೀಪಿಸಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚು ಅಪರಾಧಿಯೆಂದು ನಿನಗೆ ಕಂಡುಬರುವುದು. ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯು ಸ್ಪÀ್ಟವಾಗಿ ಆತನ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಸ್ವಭಾವದೊಡನೆ ನಿನ್ನನ್ನು [58] ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಿನ್ನ ಅಸಂಪೂರ್ಣತೆಯು ಸ್ಪÀ್ಟವಾಗುವುದು. ಸೈತಾನನ ಮಾಯಾಪಾಶಗಳು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳಿಗಿರುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆಂಬುದೂ ಮತ್ತು ಜೀವಕೊಡುವ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ ಶಕ್ತಿಯು ನಿನ್ನನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ್ತದೆಂಬುದೂ ಇದರಿಂದ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ

ಪಾಪವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳದವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರೀತಿಯು ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಲಾರದು. ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ಮಾರ್ಪಟ್ಟವನು ಆತನ ದೈವೀಕ ಗುಣವನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸುವನು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಜ್ಞಾನದ ಚ್ಯುತಿಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಗುಣವನ್ನೂ, ಅದರ ಉನ್ನತಿಯನ್ನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಸಿದ್ಧಾಂತಪಡಿಸುವುದು. ನಮ್ಮನ್ನು ಎÀ್ಟ ಕನಿÀ್ಟವೆಂದು ಗಣನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೋ ಅÀ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರಕ್ಷಕನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮತ್ತು ಅಸಮಾನವಾದ ಆತನ ಶುದ್ಧತೆಯನ್ನೂ ಗಣನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಪಾಪದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಜ್ಞಾನವು ನಮ್ಮನ್ನು

ಕ್ಷಮಿಸುವ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆಯುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಮನುÀ್ಯನು ಯಾವಾಗ ಸಹಾಯ ಶೂನ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಾನೋ ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ವಾಕ್ಯಗಳ ಮತ್ತು ಆತನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಆತನ ಗುಣದ ವಿಚಾರ ಅÀೂ್ಟ ಹೆಚ್ಚಾದ ಉನ್ನತಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆತನ ರೂಪವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವೆವು.

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಾರೂಪ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುವಿಕೆ

ಹೃದಯ ಪರಿವರ್ತನೆಯಿಂದ ನಾವು ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾಗುತ್ತೇವೆ; ಸತ್ಯವೇದವು ಇದನ್ನು ಪುನರ್ಜನ್ಮವೆಂದು ಸಾರುತ್ತದೆ. ರೈತನು ಬಿತ್ತಿದ ಒಳ್ಳೇ ಬೀಜದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಇದನ್ನು ಹೋಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈಗತಾನೇ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದವರನ್ನು ಅಂದರೆ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನೂ ಪುರುÀರನ್ನೂ [59] ಮಕ್ಕಳೆಂದು ಸಂಬೋಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಲ್ಪಟ್ಟು ಫಲಫಲಿಸುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೀಜದಂತೆ ಇವರು ಫಲಫಲಿಸುವವರಾಗಬೇಕು.

ಯೆಶಾಯನು ಇಂಥವರ ವಿಚಾರ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. "ಯೆಹೋವನು ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹಾಕಿದ ನೀತಿವೃಕ್ಷಗಳು ಎಂಬ ಬಿರುದು ಇವರಿಗಾಗುವುದು."

ಮಾನವನು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಚತುರತೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೂ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನಾದರೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾರನು. ದೇವರು ಸ್ವತ: ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಜೀವದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳಾಗಲಿ ಸಸ್ಯಗಳಾಗಲಿ ಜೀವಿಸಬಲ್ಲವು. ಇದರಂತೆಯೇ ಆತ್ಮೀಯ ಜೀವಮಾನವೂ ಮನುÀ್ಯನ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮನುÀ್ಯನು “ಮೇಲಣಿಂದ
ಹುಟ್ಟದಿದ್ದರೆ” ಇಂಥವನು ಕ್ರಿಸ್ತನು
ಕೊಡುವ ಜೀವದಲ್ಲಿ
ಭಾಗಿಯಾಗಲಾರನು. ಜೀವದ
ವಿಚಾರ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ
ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ವಿಚಾರ ವೊಗ್ಗುಗಳು
ವಿಕಸಿತವಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಹೂವುಗಳು
ಫಲಫಲಿಸುವುದಕ್ಕೂ ದೇವರು ತಾನೇ
ಕಾರಣನು. ಆತನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ
ಬೀಜವು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ.
“ವೊದಲು ಗರಿಯನ್ನೂ ಆಮೇಲೆ
ಹೊಡೆಯನ್ನೂ ತರುವಾಯ ತೆನೆಯ
ತುಂಬಾ ಕಾಳನ್ನೂ ತನ್ನÀ್ಟಕ್ಕೆ
ತಾನೇ ಫಲಿಸುತ್ತದೆ.” ಪ್ರವಾದಿಯಾದ
ಹೊಶೇಯನು ಇಸ್ರಾಯೇಲರನ್ನು
ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ---
“ಅವನು ನೈದಿಲೆಯ ಹಾಗೆ
ಬೆಳೆಯುವನು.” “ಅವರು ಧಾನ್ಯದ

ಹಾಗೆ ಜೀವಿಸುವರು; ದ್ರಾಕ್ಷೆಬಳ್ಳಿಯ ಹಾಗೆ ಬೆಳೆಯುವರು.” ಕ್ರಿಸ್ತನು “ಹೂವುಗಳು ಬೆಳೆಯುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಯೋಚನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಿರಿ” ಎಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಗಿಡಗಳೂ ಹೂವುಗಳೂ ತಮ್ಮಿಂದ ಸ್ವತ: ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೆಳೆಯದೆ ದೇವರು ಅವುಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅವು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಇದು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ಯಾವ ಮಗುವಾದರೂ ತನ್ನ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ತಾನೇ ಬೆಳೆಯಲಾರದು. ಹಾಗೆಯೇ ನೀನೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಮತ್ತು ಚಿಂತೆಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ಗಿಡವಾಗಲಿ

ಮಗುವಾಗಲಿ ತಮ್ಮಿಂದ ತಾವು
ಬೆಳೆಯದೆ ದೇವರು ಇವುಗಳ
ಬೆಳವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವ ಗಾಳಿ,
ಬೆಳಕು ಮತ್ತು [60] ಆಹಾರಗಳಿಂದ
ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮತ್ತು
ಸಸ್ಯಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ
ವರಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ
ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗಿವೆಯೋ ತದ್ರೀತಿ
ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನನ್ನು ನಂಬುವವರ
ಆತ್ಮೀಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ
ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು
ಅವರ ನಿತ್ಯಪ್ರಕಾಶವು ಮತ್ತು
ಸೂರ್ಯನೂ ಗುರಾಣಿಯೂ
ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಗೆ
ಮಂಜಿನಂತೆ ಇರುವನು.
ಹುಲ್ಲುಕೊಯಿದ ಮೇಹುಗಾಡಿನ
ಮೇಲೆ ಸುರಿಯುವ ವೃಷ್ಟಿಯಂತೆ
ಇರಲಿ. ಆತನು ಅವರ ಜೀವಕರವಾದ

ನೀರಾಗಿರುವನು; ದೇವರು ಕೊಡುವ ರೊಟ್ಟಿ ಯಾವುದಂದರೆ ಪರಲೋಕದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದು ಜೀವವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು.

ಭೂಮಂಡಲವನ್ನು ಗಾಳಿಯು ಹೇಗೆ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದೋ ಅÀ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ದೇವರು ತನ್ನ ಕುಮಾರನನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಸಮಾನವಾದ ತನ್ನ ಕೃಪಾವರದ ವಾತಾವರಣವು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಾಯಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಯಾರು ಇದನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡು ಇದರಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಡಿ ಜೀವಿಸುವರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸ್ತ್ರೀಯರಾಗಲಿ ಪುರÀರಾಗಲಿ ಪೂರ್ಣಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುವರು.

ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಕಿರಣಗಳು
ತಮ್ಮ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ,
ಅಂಗಸಂಯೋಗವನ್ನೂ ಪರಿಪೂರ್ಣ
ಮಾಡಲೆಂದು ಪುÀ್ಪ ಒಂದು
ಸೂರ್ಯನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುವಂತೆ
ನಾವೂ ನೀತಿಸೂರ್ಯನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನ
ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವರ್ಗದ
ಪ್ರಕಾಶವು ನಮ್ಮ ಗುಣವನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ
ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಲಿ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಈ
ಮುಂದಣ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ
ತಿಳಿಸುವುದೇನಂದರೆ “ನೀವು ನನ್ನಲ್ಲಿ
ನೆಲೆಗೊಂಡಿರ್ರಿ, ನಾನಂತೂ
ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವೆನು;
ಕೊಂಬೆಯು ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ
ನೆಲೆಗೊಂಡಿರದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ
ತನ್ನÀ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ
ಫಲಕೊಡಲಾರದೋ ಹಾಗೆಯೇ
ನೀವೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ....

ಫಲಕೊಡಲಾರಿರಿ .... ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರರಿ.” ಕೊಂಬೆಯು ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೂ ಮತ್ತು ಫಲಫಲಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಹೇಗೆ ಬಳ್ಳಿಯ ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಂಡಿರುವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ನೀವೂ ಶುದ್ಧವಾದ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ನಡಿಯಲು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನೇ ಆತುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಆತನಿಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜೀವವಿಲ್ಲ. ಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಎದುರಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಕೃಪೆಯಲ್ಲೂ ಶುದ್ಧತೆಯಲ್ಲೂ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಆತನಲ್ಲಿ ನೀವು ವಾಸಿಸುವುದರಿಂದ ಉತ್ತಮ [61] ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವಿರಿ. ಆತನ ಜೀವಸತ್ವವನ್ನು ನೀವು

ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ನೀವೂ
ಬಾಡದ ಉತ್ತಮ ಫಲವನ್ನು
ಕೊಡುವಿರಿ. ನದಿಯ ಕಾಲುವೆಯ
ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟ ಸಸಿಯಂತಿರುವಿರಿ.
ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ಒಂದು
ಭಾಗವನ್ನಾದರೂ ಸ್ವತಂತ್ರಿಸಿ
ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೆಂದು ಕೆಲವರು
ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರು
ಪಾಪ ಕ್ಷಮೆಗಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ
ನಂಬಿಕೆಯಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ
ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ತಮ್ಮ
ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದ ಪವಿತ್ರ
ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು
ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಇದು
ಸಾರ್ಥಕವಾಗಲಾರದು. ಯಾಕಂದರೆ
ಕ್ರಿಸ್ತನು - “ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಏನೂ ಮಾಡಲಾರಿರಿ.” ಎಂದು
ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು

ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ
ಸಂತೋÀದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೂ,
ಇತರರಿಗೆ
ಉಪಯೋಗವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೂ ನಾವು
ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ
ಅಂಟಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿರಬೇಕು.
ಆತನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ
ಪ್ರತಿಗಂಟೆಯಲ್ಲಿಯೂ
ನೆಲಸಿರುವುದಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಆತನ
ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಆದಿಯೂ
ಅಂತ್ಯವೂ ಸದಾ ಇರುವಾತನೂ
ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮ್ಮ
ಜೀವಮಾನದ ಅದಿಯಲ್ಲೂ
ಅಂತ್ಯದಲ್ಲೂ ಮಾತ್ರ ಇರುವುದು
ಸಾಲದು. ಆದರೆ ಆತನು ನಮ್ಮ
ಬಾಳಿನ ಪ್ರತಿದಿನವೂ
ಪ್ರತಿಗಂಟೆಯಲ್ಲೂ
ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿರಬೇಕು. ಹೀಗೆ

ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಆತನ ಕೃಪೆಯ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ದಾವೀದನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ "ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಯೆಹೋವನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಇರುವೆನು, ಆತನು ನನ್ನ ಬಲಗಡೆ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕದಲೆನು." "ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಹೇಗೆ" ಎಂದು ನೀನು ಕೇಳುತ್ತೀಯಾ? ನೀನು ಹೇಗೆ ಮೊದಲು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಸೇರಿಯೂ ಆತನೊಂದಿಗಿರಬೇಕು.

"ನೀವು ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವೆಂಬ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಆತನಲ್ಲಿದ್ದವರಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ."

“ನೀತಿವಂತನು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಬದುಕುವನು.”4 ದೇವರಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ವಿಧೇಯರಾಗಿರಲೂ ಆತನ ಸೇವೆ ಮಾಡಲೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜೀವಿಸಲೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ; ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತ [62] ನನ್ನು ರಕ್ಷಕನನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ನೀವೇ ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿ ಬಲಿಯನ್ನರ್ಪಿಸಲೂ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಲೂ ನೀವು ಅಶಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ; ಆದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟನಂತರ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೇವರೇ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಲುವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ನಂಬುವವರಾಗಬೇಕು. ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಕ್ರಿಸ್ತನವರಾಗಿದ್ದೀರಿ,

ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಆತನಲ್ಲಿದ್ದು ಬೆಳೆಯುವವರಾದಿರಿ; ಇದು ದೇವರ ಕೊಡುವಿಕೆಯಿಂದಲೂ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವೀಕಾರದಿಂದಲೂ ಆಯಿತು. ನೀನು ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಅಂದರೆ ನಿನ್ನ ಹೃದಯ, ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಆತನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು; ಆತನ ಅಜ್ಞಾವಿಧಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಯಲು ನಿನ್ನದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡು; ವಿಧೇಯನಾಗಿರಲು ಶಕ್ತಿ ಬರುವಂತೆಯೂ ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸುವಂತೆಯೂ, ಆತನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿರುವಂತೆಯೂ, ನಿನ್ನನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧನನ್ನಾಗಿ

ಮಾಡುವಂತೆಯೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಆತನಿಂದ ಪಡೆಯಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಡೆಯುವಂತಾಗು.

ಪ್ರತಿ ಪ್ರಾತ:ಕಾಲದಲ್ಲೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಪ್ರತಿÉ್ಠ ಪಡಿಸಿಕೋ; ಇದೇ ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿದಿನದ ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರಲಿ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಹೀಗಿರಲಿ. ನಾನು ಪೂರ್ತಿ ನಿನ್ನವನಾಗಿರುವಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸು. ನನ್ನ ಸರ್ವಯೋಚನೆಗಳನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಪಾದಕಮಲಗಳಲ್ಲಿರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಸಹಾಯಮಾಡು. ಆತನ ಕೃಪೆಯು ನಿನಗೆ ಮಾರ್ಗ

ದರ್ಶಕವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಆತನಿಗೇ ಅಧೀನಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಕಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡು. ಬಿಡಬೇಕಾದವುಗಳನ್ನು ಬಿಡು. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನಿನ್ನನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರತಿÉ್ಠ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬಹುದು; ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಜೀವಮಾನವೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಜೀವಮಾನಕ್ಕೆ ರೂಪಾಂತರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿರುವ ಜೀವಮಾನವು ಶಾಂತಜೀವಮಾನ, ಸಂಭ್ರಮದ ಭಾವನೆಯು ನಿಲ್ಲಲ್ಲಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವು ಶಾಂತರಾಗಿಗೂ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಗ ನಿನ್ನ ಬಲಹೀತನೆಯು ಆತನ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲೂ ನಿನ್ನ ಅಜ್ಞಾನವು ಆತನ

ಜ್ಞಾನದಲ್ಲೂ, ಶೋಧನೆಗೆ ಒಳಬೀಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಎದುರಾಯಿಸುವ ಆತನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಐಕ್ಯಗೊಳ್ಳುವುವು. ನೀನು ನಿನ್ನನ್ನೇ ಆತುಕೊಳ್ಳದೆ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಆತುಕೊಳ್ಳುವವನಾಗು. ನಿನ್ನ ಬಲಹೀನತೆಯಲ್ಲಿ ಬಲವುಂಟೋ? ಆತನನ್ನು ನಂಬು, ಆತನ ಗುಣವನ್ನು [63] ನಿನ್ನ ಹೃದಯವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಲಿ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಿಸ್ವಾರ್ಥತೆ, ದೈನ್ಯತೆ, ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವ, ಅಸಮಾನವಾದ ಪ್ರೇಮ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನ ಆತ್ಮಧ್ಯಾನಾಂಶಗಳಾಗಿರಲಿ, ಆತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಆತನ ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಂಡು ಇರುವುದಾದರೆ ಆಗ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಾರೂಪ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಪಡುವಿ.

‘ನನ್ನ ಸಂಗಡ ಇರ್ರಿ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರ್ರಿ’ ಎಂಬೀ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಶಬ್ದಗಳು ನಮಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ, ಸ್ಥಿರತ್ವದ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಆತನ ಕರೆಯುವಿಕೆಯ ನುಡಿಗಳಿಲ್ಲಿವೆ - “ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬನ್ನಿರಿ .... ನಿಮಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕೊಡುವೆನು.” ಕೀರ್ತನೆಗಾರನ ಅಭಿಪ್ರಯವೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇದೆ. “ಯೆಹೋವನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತನಾಗಿ ಆತನಿಗೋಸ್ಕರ ಕಾದಿರು.” “ಶಾಂತರಾಗಿ ಭರವಸೆದಿಂದಿರುವುದೇ ನಿಮಗೆ ಬಲ”3 ಎಂಬೀ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಯೆಶಾಯನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ಅಲಸ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯು ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವೇನಂದರೆ - ರಕ್ಷಕನ ಕರೆಯುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯೆಂಬುದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸದೆ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ. "ನನ್ನ ನೊಗವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕಲಿತು ಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಆಗ ನಿಮಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಾಗುವುದು." ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಮೇಲೇ ಆತುಕೊಂಡಿರುವುದಾದರೆ ಆಗ ಇದು ನಮ್ಮ ಬಲ, ಜೀವಗಳಿಗೆ ಮೂಲನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೂರ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕಡೆ ಇರುವ ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯಬೇಕೆಂದೂ, ನಮಗೂ

ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೂ ಇರುವ ಪರಸ್ಪರ ಐಕ್ಯವನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಆತನಿಂದ ದೂರ ಸರಿಯುವಂತೆ ಸೈತಾನನು ಸದಾಕಾಲದಲ್ಲೂ ನಾನಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವನು. ಭೂಲೋಕದ ಭೋಗಾಶೆ, ಜೀವಮಾನದ ಹೊರೆ, ಜೀವಮಾನದ ಚಿಂತೆ, ಕಳವಲ ಮತ್ತು ಇತರ ಅಸಂಪೂರ್ಣತೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಮೂಲಕವಾದರೂ ಸರಿ ಅಥವ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವುಗಳ ಮೂಲಕವಾದರೂ ಸರಿ ನಿಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಬೇರೆಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ನೀವು ಸೈತಾನನ ಉಪಾಯಗಳಿಂದ ದಾರಿತಪ್ಪಿ ಹೋಗಬೇಡಿರಿ. ದೇವರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿಯೂ, ದೇವರಿಗೋಸ್ಕರ ಬಾಳಬೇಕೆಂದೂ ಬಯಸುವ ಅನೇಕರ

ಅಪರಾಧಗಳನ್ನೂ ಬಲಹೀನತೆಗಳನ್ನೂ ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ [64] ತಂದು ಅವರನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ಅಗಲಿಸಿ ತಾನು ಜಯ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಸೈತಾನನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ನನ್ನದು ಎಂಬ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವುಗಳಿರದೆ, ನಮಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹದಲ್ಲೂ ನಾವಿರದೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾಗಿರೋಣ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೂಲನಾದವನಿಂದ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತವೆ. ನಿನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಆತನನ್ನೆ ನಂಬು. ‘ನಾನು’ ಎಂಬ ಸ್ವಯಂಪ್ರತಿÉ್ಠಯು ಅಳಿದುಹೋಗಲಿ. ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು

ದೂರಮಾಡು. ಶ್ರೀ ಪೌಲನು ಹೇಳುವಂತೆ “ಇನ್ನು ಜೀವಿಸುವವನು ನಾನಲ್ಲ, ಕ್ರಿಸ್ತನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈಗ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ನಾನು ಜೀವಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂದರೆ ದೇವಕುಮಾರನ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೇಲಣಿಂದಲೇ.” ದೇವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತರಾಗಿರು. ನೀವು ಆತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಕೃಪಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಪ್ರೀತಿಸುವಾತನ ಮೂಲಕ ಜಯಶಾಲಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಉತ್ತಮರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವನು.

ಕ್ರಿಸ್ತನು ನರಾವತಾರವೆತ್ತುದುದರ ಮೂಲಕ ತನ್ನನ್ನು

ಮಾನವರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಬಂಧಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಮನುÀ್ಯನು ಸ್ವಯಂಕೃತಾಪರಾಧದಿಂದ ಈ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದೂರವಾಗುವನೇ ವಿನ: ಮತ್ತ್ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯಾದರೂ ಮಾನವನನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ಭಿನ್ನಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಹವಾಸದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆಯೂ ಆತನ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ದೂರ ಸರಿಯುವಂತೆಯೂ ಸೈತಾನನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸದಾ ಹೊಂಚುತ್ತಿರುವನು. ಈ ವಿÀಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಲೂ ಪ್ರಯತ್ನ

ಮಾಡುವವರಾಗಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಿಂದಲಾದರೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಯಜಮಾನನನ್ನು ನಾವು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಇರೋಣ. ಯಾರನ್ನು ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನನನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಇರಿಸುವೆವಾದರೆ ಆತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುವನು. ನಾವು ಆತನನ್ನು ಸದಾ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದಾದರೆ ಸುರಕ್ಷಿತರಾಗಿರಬಹುದು. ಆತನನ್ನು ನಾವು ಸದಾ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಾವೂ ದೃಷ್ಟಿಸುವವರಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅಧಿಕ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಆ ಪ್ರಭಾವದ ಸಾರೂಪ್ಯವುಳ್ಳವರೇ ಆಗುತ್ತೇವೆ. [65]

ಆದಿಶಿÀ್ಯರು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಿಯ ರಕ್ಷಕನ ಸಾರೂಪ್ತವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಅವರು ಆತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಲಾಲಿಸಿದಾಗ ತಮಗೆ ಆತನು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದ್ದನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರು. ಅವರು ಹುಡುಕಿದ್ದರಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಕಂಡುಕೊಂಡವರು ತಟಸ್ಥರಾಗಿರದೆ ಆತನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಊಟಮಾಡುವಾಗಲೂ ಏಕಾಂತದಲ್ಲೂ ಬಯಲಿನಲ್ಲೂ ಆ ಶಿÀ್ಯರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಶಿÀ್ಯರು ಗುರುವಿನ ಬಳಿಯಿದ್ದುಕೊಂಡು ಆತನಿಂದ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವಂತೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿÀ್ಯರೂ ಸದಾ ತಮ್ಮ

ಗುರುವಿನ
ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಸತ್ಯದ
ಪರಿಶುದ್ಧ ಪಾಠಗಳನ್ನು
ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು
ಆತನನ್ನು ತಮ್ಮ ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ
ಭಾವಿಸಿ, ಆತನ ಬೋಧನೆಯಿಂದ
ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು
ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಆಗ
ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನೊಡನೆ ಇದ್ದ ಶಿÀ್ಯರೂ
‘ನಮ್ಮಂಥಾ
ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು.’ ಪಾಪದ
ಸಂಗಡ ಅವರೂ ನಮ್ಮಂತೆ
ಹೋರಾಟ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.
ಪವಿತ್ರ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು
ನಮ್ಮಂತೆ ಅವರಿಗೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ
ಕೃಪಾಸಹಾಯವು ಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು.

ಅತ್ಯಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದ ಯೋಯಾನನೂ ಸಹ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಅ ಗುಣವನ್ನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮಾತೇ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಹಟವಾದವನೂ, ಸ್ಥಾನಮಾನ ಗೌರವಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ದುರಾಶೆಯನೂ ಹೊಂದಿದ್ದನಲ್ಲದೆ, ಮುಂಗೋಪಿಯೂ ಅಪಕಾರವಾದಾಗ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ರೋÀಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದುವವನೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಆದರೆ ದೈವಪುರÀನ ಗುಣವು ಆತನಿಗೆ ಕಂಡಾಗ ಆತನು ತನ್ನ ನ್ಯೂನತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಆ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ತನ್ನನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವಕುಮಾರನ

ಪ್ರತಿದಿನದ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ಕಂಡ ಬಲ, ತಾಳ್ಮೆ, ಶಕ್ತಿ, ಕರುಣೆ, ಮಹಿಮೆ, ದೈನ್ಯತೆ ಇವುಗಳು ಯೇಹಾನನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದಲೂ ತುಂಬಿಸಿದವು. ದಿನದಿನವೂ ಆತನ ಹೃದಯವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಿತು; ಕಡೆಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟನು. ಕೋಪದಿಂದಲೂ, ದುರಾಶೆಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ ಈ ಯೋಹಾನನ ಮನಸ್ಸು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಅಧೀನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ರೂಪಾಂತರವನ್ನು ಹೊಂದಿತು. ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಪುನರ್ಜನ್ಮದ ಶಕ್ತಿಯು ಆತನನ್ನು ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ [66] ನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರೀತಿಯ ಶಕ್ತಿಯು ಯೋಹಾನನಿಗೆ ನೂತನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಂದಿತು. ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ

ಒಂದಾಗುವುದರ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಫಲಿತಂಶವು ಇದೇನೇ ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವವೆಲ್ಲವೂ ಮಾರ್ಪಾಡುಗುತ್ತದೆ. ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯ ಹೃದಯವು ನಮ್ಮ ಹೃದಯದ ಕಾಠಿಣ್ಯವನ್ನು ಕರಗಿಸಿ ಆತ್ಮವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ದೇವರ ಕಡೆಗೂ ಸ್ವರ್ಗದ ಕಡೆಗೂ ತಿರುಗಿಸುತ್ತವೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಏರಿಹೋದರೂ ಆತನ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಆತನ ಹಿಂಬಾಲಕರು ಮನನ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅದು ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹತ್ತಿರವೂ ಇರುವಂಥಾದ್ದಾಗಿ ಪ್ರೀತ ಬೆಳಕುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿತು. ರಕ್ಷಕನಾದ

ಯೇಸುವು ಅವರ ಸಂಗಡ ನಡೆದನು, ಮಾತಾಡಿದನು, ಅವರ ಸಂಗಡವಿದ್ದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದನು. ಅವರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿಯೂ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೂ ಬಂದಿತು. ಸಮಾಧಾನದ ಸಮಾಚಾರವು ಆತನ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಆತನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಏರಿದು. ದೇವದೂತರು ಆತನನ್ನು ಮೋಡದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಾಗ ಆತನ ಧ್ವನಿಯು ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿತು - "ನೋಡಿರಿ, ನಾನು ಯುಗದ ಸಮಾಪ್ತಿಯವರೆಗೂ ಎಲ್ಲಾ ದಿವಸ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಇರುತ್ತೇನೆ." ಆತನು ಶರೀರಧಾರಿಯಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಏರಿಹೋದನು. ದೇವರ ಸಿಂಹಾಸನದ

ಎದುರಿನಲ್ಲಿರುವೆನೆಂದೂ, ಇನ್ನೂ ಆತನು ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತನೂ ರಕ್ಷಕನೂ ಆಗಿರುವನೆಂದೂ, ಆತನ ಕರುಣೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ತಮ್ಮ ಕÀ್ಟ ತೊಂದರೆಗಳಲ್ಲಿ ಆತನೂ ಒಂದಾಗಿಯೇ ಇರುವನೆಂದೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತನ್ನಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದಿದವರ ಪರವಾಗಿ ತನ್ನ ಗಾಯದ ಕೈಗಳನ್ನೂ, ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸುತ್ತಾ, ಪರಿಶುದ್ಧ ರಕ್ತದ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಗಂಭೀರವಾದ ಭಯದಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನಂಬಿ ಅವರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. “ನೀವು ತಂದೆಯನ್ನು ಏನಾದರೂ ಬೇಡಿಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ಆತನು

ನನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವನು. ನೀವು ಇದುವರೆಗೆ ನನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೊಂದನ್ನೂ ಬೇಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ; ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದು; ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಆನಂದವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು." ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಏರುತ್ತಾ ಅವರು ಈ ಪ್ರಬಲವಾದ ವಾದಕ್ಕೆ ಬಂದರು. "ಕ್ರಿಸ್ತಯೇಸು ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಜೀವಿತ [67] ನಾಗಿ ಎದ್ದು ದೇವರ ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ನಮಗೋಸ್ಕರ ಬೇಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ." ಪಂಚಾಶತ್ತಮ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಅದರಿಕನು ಬಂದನು; ಕ್ರಿಸ್ತನು ಆತನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು - "ಆತನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವನು" ಮತ್ತು

“ನಾನು ಹೋಗುವುದು ನಿಮಗೆ ಹಿತಕರವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಆ ಸಹಾಯಕನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ; ನಾನು ಹೋದರೆ ಆತನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ.” “ಆ ಸಹಾಯಕನು ಯಾರಂದರೆ ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನೇ.”3 ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ತನ್ನವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಮೂಲಕ ನೆಲಸುವಂತಾಯಿತು. ಈ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸ್ವತ: ದೇಹಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ನೆಲಸಿದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹತ್ತಿರವಾಯಿತು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬೆಳಕು, ಪ್ರೀತಿ ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದ ಆತನ ಶಕ್ತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವರ ಮೂಲಕ ಹೊರಸೂಸಿ, ನೋಡುವ ಜನರು “ಇವರು ಯೇಸುವಿನ ಸಂಗಡ

ಇದ್ದವರು" ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವಂತಾಯಿತು. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹಿಂದೆ ಆದಿಶಿÀ್ಯರಿಗೆ ಏನಾಗಿದ್ದನೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಕಾಲದ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಆಗಿರಲು ಇÀ್ಟಪಡುತ್ತಾನೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಕಟ್ಟಕಡೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ನೆರದಿದ್ದ ಶಿÀ್ಯರ ಗುಂಪನ್ನು ನೋಡಿ ಆತನು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ - "ಆದರೆ ಇವರಿಗೋಸ್ಕರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇವರ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ನಂಬುವವರಿಗೋಸ್ಕರ ಸಹ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೆನೆ."

ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ತಾನು ತಂದೆಯೊಡನೆ ಒಂದಾಗಿರುವಂತೆ ನಾವು ಆತನೊಡನೆ ಒಂದಾಗಿರ

ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಎಂಥಾ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ! ರಕ್ಷಕನು ತನ್ನ ವಿಚಾರ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. - "ಮಗನು ತನ್ನÀ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನು ಏನೂ ಮಾಡಲಾರನು." ಮತ್ತು "ತಂದೆಯು ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದು ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತಾನೆ." ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಡಿಸುವನು. "ದೇವರೇ ತನ್ನ ಸುಚಿತ್ತವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೂ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಉಂಟು ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ." ನಾವು ಆತನಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಣ; ಆತನಲ್ಲಿದ್ದ ಮನಸ್ಸನ್ನೇ ನಾವೂ ತೋರಿಸೋಣ. ಈ ರೀತಿ ಆತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಆತನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು [68] "ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸತ್ಯವನ್ನು

ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಬೆಳೆದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ತನಕ ಬೆಳೆಯಬೇಕು."

ಜೀವಮಾನವೂ ಅದರ ಕರ್ತವ್ಯವೂ

ವಿಶ್ವದ ಜೀವನಕ್ಕೂ ಬೆಳಕಿಗೂ ಮತ್ತು ಸಂತೋÀಕ್ಕೂ ದೇವರು ಮೂಲನಾಗಿದ್ದಾನರ. ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಹೊರಡುವ ಕಿರಣಗಳಂತೆಯೂ, ಒಣಗಿದ ಬುಗ್ಗೆಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ಹೊಳೆಯುವಂತೆಯೂ, ದೇವರಿಂದ ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ಆತನ ಆಶೀರ್ವಾದವು ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾರಲ್ಲಿ ದೈನಜೀವಮಾನವಿರುತ್ತದೋ ಅವರಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ಅದು ಪ್ರೀತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹರಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನ ಸಂತೋÀವು ಬಿದ್ದವರನ್ನು ಎತ್ತುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ರಕ್ಷಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಿತು. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತನ್ನ ಜೀವವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದು, ಅವಮಾನವನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿದೆ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಿದನು. ದೇವದೂತರು ಸದಾ ಇತರರಿಗೆ ಸಂತೋÀವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ಅವರ ಸಂತೋÀ. ಗುಣದಲ್ಲೂ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಕಮ್ಮಿಯಾದವರಿಗೂ, ಕÀ◌್ಟಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೂ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹು ಕನಿÀ◌್ಟವೆಂದು ಸ್ವಾರ್ಥಪರರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಪಾಪರಹಿತರಾದ ದೇವದೂತರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಲಕ್ಷಣವು ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಅವರು

ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯವೂ ಸಹ ಇದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರೀತಿಯು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದರೆ ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತೆ ಅದನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರ ಪರಿಶುದ್ಧ ಶಕಿಯು ನಮ್ಮ ಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ಸೇರುವವರೆಲ್ಲರಲ್ಲೂ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಆತ್ಮವು ಮರಳುಕಾಡಿನ ಬುಗ್ಗೆಯಂತಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಎಲ್ಲರ ನೀರಡಿಕೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಜೀವದ ಕಳೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ನಾಶನದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಈ ಜೀವದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುವಂತೆ ಆಶೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. [69]

ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರು ಆತನಂತೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಮಾನವರ

ಆಶೀರ್ವಾದಕ್ಕೋಸ್ಕರವು ಅವರನ್ನು ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೂ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಆಶೆಯ ಮೂಲಕ ಆ ಗುಣವನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ದೇವರ ಮತ್ತು ಇತರ ಜೀವಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ, ಕರುಣೆ, ದಯೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ರಕ್ಷಕನ ಭೂಲೋಕದ ಜೀವಮಾನವು ತನ್ನ ದೇಹದ ಹಿತಚಿಂತನೆಯಿಂದಲೂ ಸುಖದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿರದೆ ತಪ್ಪಿಹೋದವರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಲು ಸದಾ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ದುಡಿಯುವುದಾಗಿದ್ದಿತು. ತಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ಗೋದಲಿಯಿಂದ ತಾನು ಸತ್ತ ಕಲ್ವಾರಿ ಗುಡ್ಡದವರೆಗೂ ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗದ ದಾರಿಯನ್ನು

ಅನುಸರಿಸಿ ಕÀ್ಟಕರವಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಂದಲೂ ಆಯಾಸಕರವಾದ ಪ್ರಯಾಣಗಳಿಂದಲೂ ದುಡಿತ ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳಿಂದಲೂ ತುಂಬಿದ್ದಾಗಿದ್ದಿತು. ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನರ - "ಮನುÀ್ಯ ಕುಮಾರನು ಸೇವೆಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅನೇಕರನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಈಡುಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಬಂದನು." ಆತನ ಜೀವಮಾನದ ಘನತರವಾದ ಕೆಲಸವು ಇದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಉಳಿದ ಕೆಲಸಗಳು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಡೆದು ಆತನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದೇ ಆತನ ಆಹಾರವಾಗಿದ್ದಿತು. ಸ್ವಾರ್ಥವಾಗಲಿ

ಸ್ವಾರ್ಥಹಿತಚಿಂತನೆಯಾಗಲಿ ಆತನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಲೆಹಾಕುವ ಸಂಭವವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಇತರರು ಸ್ವರ್ಗದ ವರವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸತ್ತು ಸರ್ವವನ್ನೂ ಇತರರಿಗಾಗಿ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕರುಣೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗುವವರು ಯಾವ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವರು. ತಮ್ಮ ವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಉತ್ತಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ತಮ್ಮ ಕೈಲಾದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವರು. ನಿಜವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಟಾದವರ ಆತ್ಮನಿಂದ ಹೊರಸೂಸುವ ಲಕ್ಷಣವು ಇದೇ. ಒಬ್ಬನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ತನಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನೆಂಬ

ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಸ್ನೇಹಿತನು ದೊರಕಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ಇತರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಆತನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ ಈ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಆತನು ಬಚ್ಚಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ನೀತಿಯಿಂದ ಹೊದಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆÉ [70] ಆತನ ಆತ್ಮವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ ನಮಗೆ ಆನಂದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದರೆ ನಾವು ಸುಮ್ಮನಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಒಳ್ಳೆಯವನೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಮನನವಾದರೆ ನಾವು ಆತನ ವಿಚಾರ ಏನನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಪಿಲಿಪ್ಪನಂತೆ ನಾವೂ ಇತರರನ್ನು ಆತನ ಬಳಿಗೆ

ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಆಕರ್Àಣೀಯವಾದ ಗುಣಗಳನ್ನೂ, ಮುಂದಣ ಲೋಕದ ಅದೃÀ◌್ಟವಾದ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಜನರೆದುರಿಗೆ ಇಡಲು ಬಯಸುವೆವು. ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಡೆದ ಹೆಜ್ಜೆ ಜಾಡಿನಲ್ಲೇ ನಡೆಯಲು ನಾವೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಆಶಿಸುವೆವು. “ಲೋಕದ ಪಾಪವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ದೈವಕುರಿಮರಿ” ಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲು ಇರುವ ಜನರಿಗೆ ತೋರಿಸಲು ಅತ್ಯಾಶಿಸುವೆವು.

ಇತರರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ತರಲು ನಾವು ಯತ್ನಿಸುವಾಗ ಆ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವವು. ರಕ್ಷಣೆಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಮಗೂ ಒಂದು

ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಆತನ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ತನ್ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯವರಿಗೂ ಆ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಹರಡಲೆಂದು ಆತನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ಮನುÀ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋÀಗಳು ಇವುಗಳೇ. ಯಾರು ಪ್ರೀತಿಯ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರು ದೇವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಹತಿರ ಬರುತ್ತಾರೆ. ದೇವರು ಸುವಾರ್ತೆಯ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲೂ, ಪ್ರೀತಿಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ತನ್ನ ದೂತರಿಗೆ ಅವಕಾಶ

ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ನೆರವೇತಿಸಲು ಅವರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಕರುಣಾನಿಧಿಯಾದ ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ತನ್ನಕೆಲಸದಲ್ಲೂ ಕಿಸ್ತನ ಕೆಲಸದಲ್ಲೂ ದೇವದೂತರ ಕೆಲಸದಲ್ಲೂ ಭಾಗಿಗಳಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಈ ಅಸ್ವಾರ್ಥತೆಯ ಫಲದಿಂದ ದೊರಕುವ ಆಶೀರ್ವಾದ ಸಂತೋÀಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತೆಯೂ ಮತ್ತು ಇತರರ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವಂತೆಯೂ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶ್ರಮಾನುಭವನೂ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಆತನ ಕೆÀಲಸಗ¼ಲಿ ಸಹತಾಪದಿಂದ ಕೈಹಾಕಿ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಏಕೀಕರಿಸಲು

ಇÀ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರರಿಗಾಗಿ ನಾವು ಮಾಡುವ ತ್ಯಾಗದ ಒಂದೊಂದು ಕೃತ್ಯವು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು “ನಾವು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಾಗಲು [71] ನಾನು ಬಡವನಾದ.” ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನ ಸಂಗಡ ಬಹು ಹತ್ತಿದ ಮಿತ್ರಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ದೈವಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಈ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಾವು ಈ ರೀತಿ ನೆರವೇರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕವೇ ನಮ್ಮ ಜೀವಮಾನವು ತಮಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು.

ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ಶಿÀ್ಯರಿಗೆ ಕೆಲಸದ ವಿಚಾರ ಹಂಚಿಕೆ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಂತೆ ನೀನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಮತ್ತು

ಅನೇಕ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ತಂದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಪಾರಮಾರ್ಥ ವಿಚಾರಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜ್ಞಾನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಮಂದಟ್ಟಾಗಿ ನೀನು ನೀತಿಗೋಸ್ಕರ ಹಸಿದು ಬಾಯಾರುವಿ. ನೀನು ದೇವರಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡುವುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯು ಬಲಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಆತ್ಮವು ರಕ್ಷಣಾ ಪಾತ್ರಯಲ್ಲಿ ಕುಡಿದು ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವುದು. ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳೂ ಶೋಧನೆಗಳೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಸತ್ಯವೇದದ ಕಡೆಗೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುವವು. ನೀನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು, ನಿನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿ.

ಇತರರಿಗಾಗಿ ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ದುಡಿಯುವ ಲಕ್ಷಣವು ನಮ್ಮ ಗುಣಕ್ಕೆ ಗಂಬೀರತೆಯನ್ನೂ ಸ್ಥಿರತ್ವವನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಗುಣದ ಮನೋಹರತೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇಂಥಾ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನೂ ಸಂತೋÀವನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಸೋಮಾರಿತನಕ್ಕಾಗಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಲಿ ಸ್ಥಳವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸದ್ಗುಣವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವವರು ದೇವರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥರಾಗುವರು. ಅವರು ಸ್ಪÀ್ಟವಾದ ಆತ್ಮಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದುವರು. ದೇವರ ಆತ್ಮನು

ಅವರ ಆತ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ
ಕೆಲಸವÀನ್ನು ನಡೆಸಿ
ದೈವಕರೆಯುುವಿಕೆಗೆ ಅವು
ಸಮನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ
ಮಾಡುವವು. ಯಾಗು ಸ್ವಾvಥವನ್ನು
ತ್ಯಜಿಸಿ ಇತರರಿಗೆ ಸೇವೆಯನ್ನು
ಮಾಡಲು ತಮ್ಮನ್ನು ಮೀಸಲು
ಮಾಡುವವರೋ ಅವರು ತಮ್ಮ
ರಕ್ಷಣೆಗೆ ತಾವೇ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವರು
ಮತ್ತು ಬಾಧ್ಯರಾಗುವರು.

ಇತರರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೈಲಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ
ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದು
ಅವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವಾದಕ್ಕೆ
ಪಾತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಕ್ರಿಸ್ತನು
ನಮಗೆ ವಿಧಿಸಿರುವ
ಕೆಲಸವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ
ಅಸ್ವಾರ್ಥತೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು

ಪರರಿರಾಗಿ ಮಾಡು [72] ವುದೇ ರಕ್ಷಣೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಬೆಳೆಯಲು ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಅಭ್ಯಾಶದಿಂದ ಶಕ್ತಿಯು ಬರುತ್ತದೆ. ಚಟುವಟಿಕೆಯು ಜೀವದ ಸತ್ವವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕರುಣೆಯಿಂದ ದೊರಕಿದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಬಾಳ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಾ ಇತರರಿಗೆ ಈ ಸತ್ಯಾರ್ಥದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸದೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಾಗಿ ಏನನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಸಮಾನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ಕ್ಷಯಕ್ಕೂ ಅಧಮ ಸ್ಥಿತಿಯಗೂ ಲೌಕಿಕ ಜೀವನವು

ಬರುವಂತೆ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಜೀವನವೂ ಬರುವುದು. ಕೈಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಅಂಗಸಾಧನೆಯನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳ ಶಕ್ತಿಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು. ತದ್ರೀತಿ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಯಾವ ಕ್ರೈಸ್ತನು ಉಪಯೋಗಿಸಿವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ತನಗೆ ದೊರಕಿದ್ದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವವನು.

ಸಭೆಯು ಮನುÀ್ಯರಿಗೆ ದೇವರು ನೇಮಿಸಿರುವ ರಕ್ಷಣಾಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಕೆಲಸವು ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹರಡುವುದಾಗಿದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರೆಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಈ ಹಂಗು ಬಿದ್ದಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ

ಕೈಲಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ದೇವರು ಕೊಡ್ಡ
ವರಗಳ ಪ್ರಮಾಣದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ
ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು
ನೆರವೇರಿಸಬೇಕು. ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ತಿಳಿದ
ನಾವು ತಿಳಿಯದವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ
ಋಣದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ
ಬೆಳಕು ನಮಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ.
ಇತರರಿಗೂ ಹರಡಬೇಕೆಂದು ದೇವರ
ಸಂಕಲ್ಪವಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕೆಲಸದ
ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತರು
ಎಚ್ಚರದಿಂದಿದ್ದರೆ ಒಬ್ಬನು ನಿಂತು
ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ
ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ನಿಂತು
ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳ
ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾರುತ್ತಿದ್ದರು. ತಾವೇ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ನಿಂತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದವರು ತಮ್ಮ ಹಣ
ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಿಂದ ಸಹಾಯ

ಮಾಡುವವರು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯ ಕೆಲಸವು ಜರುಗಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸೇವೆ ನಮಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಗೊತ್ತಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನೇಮಿತವಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮಠಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಗಾತಿಗಳಲ್ಲೂ ಲೌಕಿಕರಲ್ಲೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ಭೂಲೋಕದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜೀವಮಾನವನ್ನು ನಜರೇತಿನ ಬಡಗಿಯ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಮರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಕಳೆದನು. ಆತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿ [73] ಯದ ಮತ್ತು ಗೌರವನ್ನು ಕೊಡದ ಸಾಮಾನ್ಯರಾದ ರೈತರ ಸಂಗಡಲೂ ಕೂಲಿಗಾರರೊಂದಿಗೂ ಸಮ್ಮಿಳಿತವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಜೀವದ

ಪ್ರಭುವಾದಾತನನ್ನು ಊಳಿಗದ ದೂತರು ಉಪಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಯಿಲೆಯಾದವರನ್ನು ವಾಸಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ ಗಲಿಲಾಯದ ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ನಡೆದಾಗಲೂ ಯವ ವಿಧವಾದ ನಂಬಿಕೆಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೋ ಅದೇ ರೀತಿ ನಜರೇóಶಿನ ಬಡಗಿಯ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲೂ ದೈನ್ಯತೆಯಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ನಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದ ಕರ್ತವ್ಯವೂ ಅಂತಸ್ತು ಬಹು ಕನಿÀ್ಟವಾಗಿರಬಹುದು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಆತನೊಡನೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಅಪೋಸ್ತಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ - “ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದನೋ ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಇದ್ದುಕೊಂಡಿರು.” ಕೆಲಸದಿಂದ (ವ್ಯಾಪಾರ, ಕೂಲಿ ಮೊದಲಾದ ವೃತ್ತಿಗಳು) ಜೀವನ ಮಾಡುವವನು ತನ್ನ ಕೆಲಸದಿಂದಲೇ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಮಹಿಮೆ ಬರುವ ರೀತಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಬಹುದು. ನಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಯ ಪ್ರತಿಭಾಗಕ್ಕೂ ಮತದ ಕಳೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕು. (ಕೆಲಸವು ಮತವಾಗಿರಬೇಕು.) ಯಂತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ನಡಿಸುವವನೂ ಸಹ ಗಲಿಲಾಯದ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳ ಬಳಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಕÀ್ಟದ ಜೀವನವನ್ನು ಜರುಗಿಸಿದ ಕ್ರಿಸ್ತನ

ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ಮತ್ತು ಕÀ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಇತರರು ತಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನನ್ನೂ ರಕ್ಷಕನನ್ನೂ ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸುವ ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಕೆಲವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನೂ ನೆವಮಾಡಕೊಂಡು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸೇವೆಗೆ ತಮ್ಮ ವರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಗಳಿವೆಯೋ ಅಂಥವರು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನವನ್ನು ದೇವರ ಸೇವೆ ಪ್ರತಿÀ್ಠ ಮಾಡಿಕೊಂಡು

ಅವುಗಳನ್ನು
ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಂದು
ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ
ಪ್ರೀತಿಗೆ ಒಳಗಾದ ಯಾವುದೋ
ಒಂದು ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ
ತರದ ಶಕ್ತಿಯು
ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೆಂದೂ ಅವರು
ಮಾತ್ರ ದೇವರ ಸೇವೆ
ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಇತರರು ಈ
ಸೇವೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ
ಬಹುಮಾನದಲ್ಲಾಗಲಿ
ಭಾಗಿಗಳಾಗಲಾರರೆಂದು ಕೆಲವರು
ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ
[74] ಕರ್ತನು ಹೇಳಿದ ಸಾಮ್ಯದಲ್ಲಿ
ಈ ತರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ
ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಮನೆಯ
ಯಜಮಾನನು ಸೇವಕರನ್ನು ಕರೆದು

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನಿಗೂ ಅವನವನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೇಮಿಸಿದನು.

ಪ್ರೀತಿಯ ಮನದಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ಕನಿÀ್ಟ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಕರ್ತನಿಗೆಂದು ಮಾಡಬೇಕು. (ನೀವು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದನ್ನು ಮನುÀ್ಯರಿಗೋಸ್ಕರವೆಂದು ಮಾಡದೆ ಕರ್ತನಿಗೋಸ್ಕರವೇ ಎಂದು ಮನ:ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಿರಿ.) ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಅದು ತೋರಿಬರುವುದು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸುವಾಸನೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವುದು.

ದೇವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ನಾವು ಮಹತ್ತರವಾದ ಸಮಯಗಳಿಗಾಗಲಿ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಗಾಗಲಿ ಕಾಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಪದವರು ನಿನ್ನ ವಿಚಾರ ಏನೇನೋ ಯೋಚಿಸಿಬಿಡುವರೆಂಬ ಭಯವೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಅನುದಿನದ ಜೀವಮಾನವು ನಂಬಿಕೆಯ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಗೂ ಸತ್ಯತೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಇತರರಿಗೆ ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಮಾಡಲು ಆಶೆಪಡುತ್ತೀ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಮನಗಂಡರೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಸಫಲಗೊಳ್ಳದಿರಲಾರವು. ಅವರ ಆತ್ಮಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಾರೂಪ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು. ಅವರು

ಈ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಜೊತೆ ಕೆಲಸದವರು. ಉತ್ತಮವಾದ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಮುಂದಿನ ನಿರಂತರವಾದ ಸಂತೋÀಕ್ಕೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಪಾತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅತ್ಯಂತ ದೈನ್ಯತೆಯ ಮತ್ತು ಬಡತನದ ಶಿÀ್ಯರೂ ಸಹ ಇತರರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ತರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಇತರರಿಗೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯದಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಶೀರ್ವಾದದ ಅಲೆಗಳು ದೂರವಾಗಿಯೂ ಆಳವಾಗಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಬಹುದು. ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಒಳ್ಳೆಯ

ಫಲಿತಾಂಶಗಳು ಅವರಿಗೆ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ಬಹುಮಾನದ ದಿನಗಳವರೆಗೂ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಹೋಗಬಹುದು. ತಾವು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆಂಬ ಅರುಹೇ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು. [75] ಆದರೆ ಅವರು ಅವುಗಳ ಜಯದ ವಿಚಾರ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ಮುಂದರಿಸುತ್ತಾ ದೇವರು ತಮಗೆ ದಯೆಯಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಅವರ ಜೀವಮಾನವು ನಿರರ್ಥಕವಾಗಲಾರದು.

ಮನುÀ್ಯನಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ದೈವಜ್ಞಾನ

ದೇವರು ತನ್ನನ್ನು ಮನುÀ್ಯರಿಗೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಕೊಂಡು ತನ್ನ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇÀ್ಟಪಡುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯೂ ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಗೋಚರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆತನ ಕೈಕೆಲಸಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಪ್ರೀತಿ ಮಹಿಮೆಗಳು ತೆರೆದ ಮನಸಿಗೆ ಖಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಗಮನವಿಟ್ಟು ಲಾಲಿಸುವ ಮನುÀ್ಯನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೂಲಕ ದೈವನಿಯಮವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವನು. ಹಸುರಾದ

ಮೈದಾನಗಳು, ಉನ್ನತವಾದ ವೃಕ್ಷಗಳು, ಚಲಿಸುವ ಮೋಡಗಳು, ಹೂಗಳು, ಮೊಗ್ಗುಗಳು, ಸುರಿಯುವ ಮನೆ, ಗುಳಗುಳನೆ ಹರಿಯುವ ತೊರೆಗಳು, ಆಕಾಶದ ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ದೇವರ ವಿಚಾರ ನಮಗೆ ಬೋಧಿಸಿ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ ಆತನ ಬಳಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನೂ ಸಹ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಾದೃÀ್ಯಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಅಮೂಲ್ಯ ಬೋಧನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಣಿವೆಯ ಹೂವುಗಳೂ ಮರ ಗಿಡಗಳೂ, ಪಕ್ಷಿಗಳೂ, ಸುಂದರವಾದ ಆಕಾಶ ಜೀವಮಾನದ ಸಂಗತಿಗಳೂ,

ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳೂ ಆತನ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನಮ್ಮ ಅನುದಿನದ ಯಾವ ಕÀ್ಟವಾದ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಜೀವನದ ಚಿಂತೆಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಆ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳ [76] ಬಹುದು. ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಆತನ ಕೈಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂದೂ ತಾವು ವಾಸಮಾಡುವ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ದಯಪಾಸಿರುವ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಹರ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಇÀ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಆತನು ಸ್ವಯಂಸೌಂದರ್ಯಪ್ರಿಯನು; ಅಧಿಕವಾಗಿ ಹೊರಗಣ ನೋಟದಿಂದಲೂ ಆಕರ್Àಣೀಯವಾದ ಗುಣದ

ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರೀತಿಸುವವನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸರಳತೆಯೂ ಶುದ್ಧತೆಯೂ ನೆಲೆಯಾಗಿರಲೆಂದು ಆತನು ಇÀ್ಟಪಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಪುÁ್ಪದಿಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನಲಂಕರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಆತನಿಗೆ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲ. ದೇವರ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕೆಲಸಗಳೂ ಆತನ ವಿಧೇಯತೆ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯ ಪಾಠಗಳೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವು ನಮಗೆ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತವೆ. ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಒಂದು ಅಣುವಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮಹತ್ತರವಾದ ಒಂದು ನಕ್ಷತ್ರದವರೆಗೂ ನಾವು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಅವು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಯುಗದಿಂದ ಯುಗಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಕೃತಿಯ

ನಿಯಮವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಆಜ್ಞೆಯು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಂದಲೇ ಬಂದುದಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾವು ಗ್ರಹಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ದೇವರು ತಾನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿರುವ ಸರ್ವಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಗಮನವಿಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅನಂತ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಆಧಾರದ ಭೂತನಾಗಿರುವಾತನು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಹಾಡುವ ಕಂದುಬಣ್ಣದ ಒಂದು ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಕೇವಲ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿ ಎರಡು ತೆರನಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಆತನು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಜನರು ತಮ್ಮ ಅನುದಿನದ

ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕÀ್ಟದಿಂದ ಮಾಡುವುದುಮ ಅವರು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸುವುದು. ಧನಿಕರು ತಮ್ಮ ಅರಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಭೋಜನ ಮಾಡುವುದು, ಅಥವಾ ಬಡವನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಭುಂಜಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಇವೇ ವೊದಲದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಸ್ವರ್ಗಪಿತನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಯಾರೂ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸುರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ತಮ್ಮನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆಂದು ಮುಗುಳ್ನಗೆಯನ್ನು ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸದರೆ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುವ ನಿರರ್ಥಕವಾದ ಚಿಂತೆಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ನಾವು ಆಶಾಭಂಗಪಡಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ; ಯಾಕಂದರೆ ಅವು ಅಲ್ಪವಿÀಯಗಳಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಮಹತ್ತರ ವಿಯ [77] ಗಳಾಗಲಿ ದೇವರ ಕೈಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಸಂಖ್ಯೆಯ ಚಿಂತೆಗಳು ಆತನನ್ನು ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಳಿಸ ಲಾರವು; ಅಥವಾ ಅವುಗಳ ಭಾರದಿಂದ ಕುಗ್ಗಿಯೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಾವು ಇತರರು ಅನುಭವಿಸಲಾರದ ಮನಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವೆವು. ಆಕರ್Àಣೀಯವಾದ ಭೂಮಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದ ನಾವು ಸಂತೋÀಭರಿತರಾಗುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ

ಮುಂದಣ ಲೋಕದ
ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತೂ
ಯೋಚಿಸಿ ಹರ್ಷಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಈ
ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಆ
ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೈವಶಾಪದ ಮಾತೇ
ಇಲ್ಲ. ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದಿದವರು
ವಾಸಿಸುವ ಆ ಪರಲೋಕವು ನಾವು
ಊಹಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಧಿಕ
ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದಲೂ ಮಹಿಮೆ
ಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆಂದು
ಮನನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
ಪ್ರಕೃತಿಯೂ ಸಹ
ದೈವಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ
ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇದರ ವಿಚಾರ
ಹೀಗೆ ಬರೆದಿದೆ --- “ದೇವರು ತನ್ನನ್ನು
ಪ್ರೀತಿಸುವವರಿಗಾಗಿ
ಸಿದ್ಧಮಾಡಿರುವಂಥಾದೆಲ್ಲವನ್ನು

ಕಣ್ಣು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಕಿ" ಕೇಳಲಿಲ್ಲ, ಅದರ ಭಾವನೆಯು ಮನುÀ್ಯರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ."

ಕವಿಗಳೂ ಪದಾರ್ಥ ವಿಜ್ಞಾನಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿಚಾರ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮಾತ್ರ ಭೂಮಿಯ ನಿಜಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಣನೆಗೆ ತರವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಆತನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಕೈಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ದೈವ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಹತ್ತನ್ನೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮರ, ಗಿಡ, ಹೂ, ಬಳ್ಳಿಗಳೂ ಸಾರುತ್ತಿರುವ ಅನಂತ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಗುಡ್ಡ, ನದಿ,

ಪರ್ವತ, ಕಣಿವೆ, ಸಮುದ್ರ ಸಾಗರಗಳ ಮೂಲಕ ದೇವರು ಮನುÀ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಕಟಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುವ ದೈವಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಯಾರು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾರರೋ, ಅಂಥವರು ಇವುಗಳ ವಿಶೇÀ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾರದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ತನ್ನ ಕರುಣೆಯ ಕೆಲಸಗಳ ಮೂಲಕವೂ, ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ನಡಿಸುವ ಕೆಲಸಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಮಾತಾಡುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಬಾಳಿನ ನಡವಳಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ, ನಮಗಿರುವ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲೂ ತೆರೆದ ಹೃದಯವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ

ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ದೈವಪರಿಪಾಲನೆಯನ್ನು ಕಂಡು [78]

ಕೊಂಡ ಕೀರ್ತನೆಗಾರನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ --- "ಭೂಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಯೇಹೋವನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದೆ." ಮತ್ತು "ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಯೆಹೋವನ ಕೃಪಾಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ." ದೇವರು ತನ್ನ ಪರಿಶುದ್ಧ ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಮಾತಾಡುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಪರಿಶುದ್ಧ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಆತನ ಗುಣ, ಮನುÀ್ಯರೊಡನೆ ಆತನು ವರ್ತಿಸುವ ರೀತಿ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ ಇವುಗಳ ವಿಚಾರ

ಪರಿÁ್ಕರವಾದ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ.

ಮೂಲಪುರುÀರ, ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮತ್ತು ಹಿಂದಣಕಾಲದ ಸದ್ಭಕ್ತರ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಪರಿÁ್ಕರವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಅವರೂ "ನಮ್ಮಂಥಾ ಸ್ವಭಾವದವರಾಗಿದ್ದರು." ಹೇಗೆ ಅವರು ಅಧೈರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಸಂಕಟಗಳೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿದರು. ಅವರೂ ಹೇಗೆ ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾದರು? ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಹೇಗೆ ದೈವಕೃಪೆಯಿಂದ ಆ ಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ಪಾರಾದರು ಎಂಬ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು ಧರ್ಮ

ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಲು
ಧೈರ್ಯಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.
ಅವರಿಗುಂಟಾದ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ
ಅನುಭವ, ಬೆಳಕು, ಆನಂದಕರವಾದ
ಆಶೀರ್ವಾದ, ದೈವಕೃಪೆಯಿಂದ
ಅವರು ನಡೆಯಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳು
ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು
ಆವೇಶಪೂರಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಶಕ್ತಿ
ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ
ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯ
ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು
ಉದ್ರೇಕಗೊಳಿಸಿ, ನಮ್ಮಲ್ಲೂ
ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಣಗಳು
ಉಂಟಾಗಬೇಕೆಂಬ
ಅಲೋಚನೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ನಾವೂ
ಅವರ ಹಾಗೆ ದೇವರ ಸಂಗಡ
ಒಂದಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು
ಬಯಕೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವಿಚಾರ ಅದರಲ್ಲೂ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವಿಚಾರ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ - “ಅವುಗಳೂ ನನ್ನ ವಿÀಯ ಸಾಕ್ಷಿ ಕೊಡುವವುಗಳಾಗಿವೆ.” ಆತನು ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನು, ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯಜೀವದ ಎಲ್ಲಾ ನೀರಿಕ್ಷೆಯೂ ಆತನಲ್ಲೇ ಕ್ರೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹೌದು, ಸತ್ಯವೇದದ ಅದ್ಯಂತರಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನೇ ಸಾರುತ್ತವೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೊದಲನೆಯ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವಿಚಾರ ಅದರಲ್ಲೂ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವಿಚಾರ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ - “ಅವುಗಳೂ ನನ್ನ ವಿÀಯ ಸಾಕ್ಷಿ ಕೊಡುವವುಗಳಾಗಿವೆ.” ಆತನು ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನು, ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯಜೀವದ ಎಲ್ಲಾ ನೀರಿಕ್ಷೆಯೂ ಆತನಲ್ಲೇ

ಕ್ರೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹೌದು, ಸತ್ಯವೇದದ ಅದ್ಯಂತರಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನೇ ಸಾರುತ್ತವೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೊದಲನೆಯ ವಾಕ್ಯದಿಂದ "ಆತನಿಲ್ಲದೆ [79] ಒಂದಾದರೂ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ" ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತ್ಯದ ವಾಗ್ದಾನವಾದ "ಇಗೋ ಬೇಗನೆ ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂಬುದರವರೆಗೂ ನಾವು ಆತನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ಆತನ ಸ್ವಭಾವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಒಡನಾಟದಲ್ಲಿ ನೀನು ಇರಬೇಕಾದರೆ ಪರಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳನ್ನು ಓದು. ನಿನ್ನ ಹೃದಯವೆಲ್ಲವೂ ದೈವವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರಲಿ. ಅವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಜೀವಕರವಾದ ನೀರಾಗಿದ್ದು ನಿನ್ನ ಕಡುದಾಹವನ್ನು

ಶಮನಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅವು ಸ್ವರ್ಗದ ಜೀವಕರವಾದ ರೊಟ್ಟಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯೋಣ. “ನೀವು ಮನುÀ್ಯಕುಮಾರನ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನದೆ ಅವರನ ರಕ್ತವನ್ನು ಕುಡಿಯದೆಹೋದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜೀವವಿಲ್ಲ.” ಮತ್ತು “ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿರುವ ಮಾತುಗಳೇ ಆತ್ಮವಾಗಿಯೂ ಜೀವವಾಗಿಯೂ ಇದೆ.” ನಾವು ತಿನ್ನುವ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಹವು ಬಲವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ; ಲೌಕಿಕ ವಿಚಾರವು ಹೇಗೋ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ವಿಚಾರವೂ ಹಾಗೆಯೆ; ಯಾವುದರ ವಿಚಾರ ನಾವು ತದೇಕ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತೇವೋ ಅದೇ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬಲವನ್ನು ಕೊಡತ್ತದೆ.

ರಕ್ಷಣಾಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ದೇವದೂತರೂ ತಿಳಿಯಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ, ಈ ವಿಚಾರವೇ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರ ಯುಗಯುಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಂಗೀತವೂ, ವಿಜ್ಞಾನಶಾಸ್ತ್ರವೂ ಆಗಿದೆ. ಇದರ ವಿಚಾರ ನಾವು ಯೋಚಿಸಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ? ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಗಮ್ಯವಾದ ಪ್ರೀತಿ, ಕರುಣೆ, ಆತನು ನಮಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ತ್ಯಾಗ ಇವುಗಳನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾದುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೋ? ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನೂ ಮಧ್ಯಸ್ಥನೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಿಚಾರ ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕಲ್ಲವೋ? ಪಾಪದಿಂದ ಜನರನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದಾತನ ವಿಚಾರ ನಾವು ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು. ಸ್ವರ್ಗೀಯವಾದ ಈ

ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಬರುವುದಾದತೆ ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆ, ಪ್ರೀತಿ ಇವು ಬಲವಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳೂ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೇವರ ಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾಗುತ್ತವೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಇವು ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಗಳೊಡನೆ ಸಮ್ಮಿಳಿತವಾಗುವುವು. ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ ಆಸÀ [80] ಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ತುಂಬಿರುವುವು. ಇದರಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಗಿ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಬರುವವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಕ್ಷಿಸಲು ಪೂರ್ತಿ ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬ ಜೀವದ ಅನುಭವವು ಪ್ರತಿದಿನದಲ್ಲೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದು. ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು

ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲೂ ಆತನ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯ ಸಾರೂಪ್ಯಕ್ಕೆ ಬರಲೂ ಆಶಿಸುತ್ತೇವೆ. ಯಾವಾತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತೇವೋ ಆತನಂತೆ ನಾವೂ ಆಗಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮವು ತವಕಪಡುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಆತನ ವಿಚಾರ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾರಲು ಇÀ◌್ಟಪಡುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಆತನನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ.

ಸತ್ಯವೇದವು ಕೇವಲ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬರೆಯಲ್ಪಡದೆ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಸಹ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ

ಬಿಸಿಲು ಎÀ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ
ಸ್ಪÀ್ಟವಾಗಿದೆಯೋ ಅÉ್ಟೇ
ಸ್ಪÀ್ಟವಾಗಿ ರಕ್ಷಣಾಕಾರ್ಯವೂ
ತೋರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ದೈವ
ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ ತಮ್ಮ
ಸ್ವಂತ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ
ತಪ್ಪು ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಎಡೆಕೊಟ್ಟು
ಸತ್ಯದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೂರ
ಸರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು
ಸತ್ಯವೇದದ ವಿಚಾರ ಪಡುವ
ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ನಾವು
ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸದೆ, ನಾವೇ
ಸ್ವತ: ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ಓದಿ
ಧ್ಯಾನಿಸುವವರಾಗಬೇಕು. ನಾವೇ
ಮಾಡಬಹುದಾದ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು
ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬಿಡುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ
ಯೋಚನಾಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾವು

ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಧ್ಯಾನಾರ್ಹವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ಬಿಡುವುದರಿಂದಿ, ಕಡೆಗೆ ಇವುಗಳ ಶಕ್ತಿಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಆಳವೂ ಸತ್ಯವೂ ಆದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದನ್ನಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೂ ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಆತ್ಮೀಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದ ರಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಪರಿಪಕ್ವವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಳವಾಗಿಯೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿಯೂ ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು.

ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ಓದುವುದರಿಂದ ಬರುವÀ್ಟ ಮನಶ್ಯಕ್ತಿಯ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಯು ಮತ್ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಯಾವುದೇ ಗ್ರಂಥವಾಗಲಿ [81] ಮನುÀ್ಯನ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತರಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಇವು ಘನತರವಾಗ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಾರವು. ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಓದಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಓದಿ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸೂ ವಿಶಾಲವಾಗುವುದು. ಮತ್ತು ಈ ಕಾಲದ ಇತರರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರಲಾರದ ಘನೋದ್ದೇಶಗಳ ಸ್ಥಿರತ್ವವೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ

ಕಂಡುಬರುವುದು. ಆತುರದಿಂದ ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ಓದುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬನು ಇದನು ಅದ್ಯಂತವಾಗಿ ಓದಿದರೂ ಅದರ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಆಳವಾದ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಓದಿ ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ರಕ್ಷಣಾಭಾಗಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಸಹ ಗೊತ್ತುಗುರಿಯಿಲ್ಲದೆ ನೂರಾರು ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು

ಓದುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ
ಶ್ರೇÀ್ಠವಾಗಿರುವುದು. ಗ್ರಹಿಕೆಯಿಟ್ಟು
ಓದುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ
ಆದರಿಂದ ಲಭಿಸಬೇಕಾದ ಪಾಠಗಳು
ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುವವು.
ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ
ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರು,
ಸಮಯ ದೊರೆತಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು
ಗಮನವಿಟ್ಟು ಓದು, ಓದಿದ
ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿಕೊ. ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ
ಹೋಗುವಾಗಲೂ ಇದನ್ನು ಓದಿ
ಧ್ಯಾನಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಖಚಿತ ಮಾಡಬಹುದು.

ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾದ ಗಮನವೂ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ
ಅಧ್ಯಯನವೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ

ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗಲಾರದು. ಸತ್ಯವೇದದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಅತಿ ಸುಲಭವಾದ ತಪ್ಪುಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಭವಗಳುಂಟು. ಆದರೆ ಸತ್ಯವೇದದ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಸಲ ಓದುವುದರಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಾರದು. ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ಓದುವುದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾದ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಒಂದರೊಡನೆ ಒಂದನ್ನು ಹೋಲಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಹುಡುಕುವಿಕೆಯೂ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಯೋಚನೆಯೂ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ತೆರನಾದ ಸತ್ಯವೇದಾಧ್ಯಯನವೇ ಫಲಕಾರಿಯಾದುದು. ಭೂಗರ್ಭದಲ್ಲಿ

ಅಡಗಿರುವ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಲೋಹಗಳ ಪದರಗಳನ್ನು ಭೂಗರ್ಭಶೋಧಕರು ಕÀ್ಟಪಟ್ಟು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಯಾರೂ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಪರಿಶೋಧನೆ ಮಾಡು [82] ತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ನಿಧಿಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಓದುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಈ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳು ಮರೆಯಾಗಿರುವುವು. ಆವೇಶವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ನಾವು ಧ್ಯಾನಿಸುವುದಾದರೆ ಅವು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವದ ತೊರೆಗಳಂತಿರುವುವು.

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡದೇ ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ಓದಬಾರದು, ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಬೆಳಕನ್ನು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಅದು ನಮಗೆ ದೊರಕುವುದು. ನತಾನಿಯೇಲನು ರಕ್ಷಕನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು - “ಇಗೋ ಇವನು ನಿಜವಾದ ಇಸ್ರಯೇಲ್ಯನು, ಇವನಲ್ಲಿ ಕಪಟವಿಲ್ಲ.” ನತಾನಿಯೇಲನು - “ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಹೇಗೆ ಬಲ್ಲೆ? ಎಂದು ಯೇಸುವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆತನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆ ಅಂಜೂರದ ಮರದ ಕೆಳಗಿದ್ದಾಗ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದೆನು.” ನಾವು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಸತ್ಯವನ್ನು

ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲೂ ಮತ್ತು ಬೆಳಕಿಗಾಗಿಯೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೆ ಆತನು ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುವನು. ಯಾರು ದೈನ್ಯತೆಯಿಂದ ದೇವರ ನಡೆಯಿಸುವಿಕೆಗಾಗಿ ಬೇಡುವರೋ ಅವರನ್ನು ಬೆಳಕಿನ ಲೋಕದ ದೇವದೂತರು ನೋಡುವರು.

ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ರಕ್ಷಕನನ್ನು ಘನಪಡಿಸಿ ಮಹಿಮೆಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನೂ ನೀತಿಯನ್ನೂ ಆತನ ಮೂಲಕ ನಮಗೆ ದೊರಕುವ ದೊಡ್ಡ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದೇ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಯೇಸು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ - “ಆತನು ನನ್ನದರೊಳಗಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನೇ

ಮಹಿಮೆಪಡಿಸುವನು.” ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನು ಮಾತ್ರ ದೈವಸತ್ಯವನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಬೋಧಿಸುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಕುಮಾರನನ್ನು ಮಾನವರ ಸಲುವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ಮಾನವರಿಗೆ ಬೋಧಕನನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿರುವುದೂ ಮಾನವರ ಹಿತಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗಿರುವ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಪ್ರೀತಿಗೆ ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿವೆ. ದೈವಪ್ರೀತಿಯ ಅತಿಶಯವನ್ನು ಇವುಗಳು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ. [83]

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಹಕ್ಕು

ಪ್ರಕೃತಿ, ಪ್ರಕಟನೆ, ಪರಾಂಬರಿಕೆ, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆ ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ದೇವರು ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಇವು ಸಾಲವು, ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಆತನೆದುರಿಗೆ ಒಯ್ಯಬೇಕು. ಆತ್ಮೀಯ ಜೀವಮಾನವೂ ಶಕ್ತಿಯೂ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರೊಡನೆ ನಿಕಟಸಂಪರ್ಕವನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಆತನ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಎಳೆಯಲ್ಪಡಬಹುದು. ಆತನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಕರುಣೆಯ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನೂ ನಾವು

ಧ್ಯಾನಿಸಬಹುದು; ಆತನೊಡನೆ ಸಂಭಾÀಣೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಸ್ನೇಹಿತನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರೊಡನೆ ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಮಾತಾನಡುವುದಾಗಿದೆ. ನಾವು ಏನಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಆತನು ಅದನ್ನು ಆಗಲೇ ಗ್ರಹಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಆತನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಭಾಗವು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರಬೇಕು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ದೇವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ತಂದಿರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ನಮ್ಮನ್ನೇ ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ತನ್ನ ಶಿÀ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಿದನು; ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅನುದಿನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ, ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಚಿಂತೆಗಳನ್ನೂ ಆತನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದೂ ಅವರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದನು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ದೇವರಿಂದ ಕೇಳಲ್ಪಡುತ್ತವೆಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳೂ ದೇವರಿಂದ ಕೇಳಲ್ಪಡುತ್ತವೆಂದು ನಮಗೂ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು.

ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನು
ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಪದೇ ಪದೇ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು
ನಮ್ಮ ಅಸತ್ಯಗಳನ್ನೂ
ಬಲಹೀನತೆಗಳನ್ನೂ
ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಬೆರೆತು
ಈ ಜೀವಮಾನದ ಶೋಧನೆ ಮತ್ತು
ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನು
ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಪದೇ ಪದೇ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು
ನಮ್ಮ ಅಸತ್ಯಗಳನ್ನೂ
ಬಲಹೀನತೆಗಳನ್ನೂ
ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಬೆರೆತು
ಈ ಜೀವಮಾನದ ಶೋಧನೆ ಮತ್ತು
ಸಂಕÀ◌್ಟಗಳನ್ನು ಎದುರಾಯಿಸಲೂ
ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಹೊಸ ಬಲವನ್ನು
ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲೂ ತಂದೆಯನ್ನು
[84] ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಎಲ್ಲಾ

ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೂ ಆತನು ನಮಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ಬಲಹೀನತೆಗಳಲ್ಲಿ ಆತನು ನಮಗೆ ನೆರವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು “ಎಲ್ಲಾ ವಿÀಯಗಳಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಶೋಧನೆಗೆ ಗುರಿಯಾದನು” ಆದರೆ ಪಾಪರಹಿತನಾದ ಆತನು ಪ್ರತಿಪಾಪಕ್ಕೂ ವಿರೋಧಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಪಾಪಭರಿತವಾದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೂ ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿದನು. ಆತನ ಮನುÀ್ಯತ್ವವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಒಂದು ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನಾಗಿಯೂ ಹಕ್ಕನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿತು. ತಂದೆಯಾದ ದೇವರೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ

ಸೌಖ್ಯವೂ ಸಂತೋÀವೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಮನುÀ್ಯರ ರಕ್ಷಕನೂ ದೇವಕುಮಾರನೂ ಆಗಿದ್ದ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಅÀ್ಟ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಪಾಪಾತ್ಮರೂ ಮರಣಾಧೀನರೂ ಆದ ಮಾನವರಿಗೆ ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಎಷ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ಸ್ವರ್ಗಪಿತನು ನಮಗೆ ತನ್ನ ಪೂರ್ಣಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲು ಕಾದಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಗಾಧವಾದ ಜೀವಬುಗ್ಗೆಯ ಬಳಿ ನೀರಡಿಕೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ಕೊಂಚವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು ಎಂಥಾ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಂತ

ದೈನ್ಯತೆಯ ಮಕ್ಕಳ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿ
ಸಿದ್ಧನಾಗಿಯೂ
ಸಂತೋÀವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ ಇರುವ
ಪರಲೋಕದ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು
ನಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು
ಲಾಲಿಸುತ್ತಾನಾದರೂ, ನಮ್ಮ
ಹಕ್ಕಾಗಿರುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು
ಮಾಡಲು ನಾವು
ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಇದೂ
ಅಲ್ಲದೆ ಇದನ್ನು ಸ್ಪÀ್ಟವಾಗಿ
ತೋರಿಸುತ್ತಲೂ ಇರುತ್ತೇವೆ. ದೇವರು
ಅಗಾಧವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ
ಮಾನವರ ವಿÀಯ
ಮರುಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಇವರು
ಕೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ
ಯೋಚಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವಾಗ

ಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುವ ನಿಭಾಗ್ಯ ಮಾನವರು ಸಹಾಯಶೂನ್ಯರಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸದೇ, ಆತನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಡದೆ ಇರುವುದನ್ನು ದೇವದೂತರು ಕಂಡು ಏನೆಂದು ಯೋಚಿಸಬಹುದು? ದೇವದೂತರು ದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಲೂ, ಆತನ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರಲೂ ಇÀ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ಸಂಗಡ ಸಂಭಾಷಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋÀವೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವರೊಬ್ಬನಿಂದಲೇ ದೊರಕುವ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕಾದುಕೊಂಡಿರಬೇಕಾದ ಮನುÀ್ಯ ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ ದೇವರಾತ್ಮನ ಬೆಳಕಿಲ್ಲದೆ ಆತನ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಜೀವಿಸಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. [85]

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡುವವರ ಸುತ್ತಲೂ ಕೆಟ್ಟತನದ ಕತ್ತಲೆಯು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಶೋಧಕನು ಪಿಸುಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಶೋಧನೆಗಳು ಅವರನ್ನು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಮರಳು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ದೇವರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಹಕ್ಕನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಸ್ವರ್ಗದ ಭಂಡಾರದ ಮನೆಗೆ ನಂಬಿಕೆಯು ಬೀಗದ ಕೈ ಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಶ್ರೇÀ್ಠವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾನವರು ಮಾಡದೆ ಏತಕ್ಕೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದಿರಬೇಕು? ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಅಪರಿಮಿತವಾದ

ದೈವಶಕ್ತಿಯ ನಿಧಿಯಿದೆ. ಸತ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದನ್ನೂ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿದ್ದು ಕಾಯುವುದನ್ನೂ ಬಿಡುವುದರಿಂದ ನಿರ್ಲಕ್ಷಭಾವದಲ್ಲಿ ಬೆಳದು ತಪ್ಪು ಹಾದಿಗೆ ಹೋಗುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ದೇವರ ಕೃಪಾಸನದ ಬಳಿಗೆ ಬಾರದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಸೈತಾನನು ನಮ್ಮ ಹಾದಿಗೆ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ತಂದುಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಆಸಕ್ತಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದಲೂ ನಂಬಿಕೆಯ ಹಾದಿಯಿಂದಲೂ ದೂರ ಸರಿಯಬೇಕೆಂದೇ ಶೋಧಕನು ಈ ರೀತಿ ಎಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ತಂದುಹಾಕಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸದುತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುವ ದೇವರು ನಮಗೆ ಕೆಲವು

ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನಿರಿಸಿರುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದೇವರ ಸಹಾಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ನಮಗಿದೆ ಎಂಬುದೇ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿದೆ. ಆತನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ - "ಬತ್ತಿದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಒಣನೆಲದಲ್ಲಿ ಕಾಲುವೆ ಹರಿಸುವೆನು." ಯಾರು ನೀತಿಗೆ ಹಸಿದು ಬಾಯಾರಿರುತ್ತಾರೋ, ದೇವರನ್ನು ಯಾರು ಆಶಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂಥವರು ತಮಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವುದೆಂದು ಭರವಸೆಯುಳ್ಳ ವರಾಗಿರಬಹುದು; ಹೃದಯವು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಗೆ ತೆರೆದಿರಬೇಕು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇವರ ಆಶೀರ್ವಾದವು ದೊರೆಯಲಾರದು.

ನಮ್ಮ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಒಂದು ಪ್ರಬಲ ಕಾರಣ; ಇದು ನಮಗಾಗಿ ವಾಕ್ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ವಾದಿಸುವುದು. ಇವುಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ - “ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಆಗ ನಿಮಗೆ ಅದು ದೊರೆಯುವುದು.” ಮತ್ತು “ಸ್ವಂತ ಮಗನನ್ನು [86] ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಆತನನ್ನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೋಸ್ಕರ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟನಲ್ಲಾ. ಮಗನನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಸಮಸ್ತವನ್ನೂ ನಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸದಿರುವನೇ”

ನಾವು ಕೆಟ್ಟತನವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಬಿಡದೆಯೇ

ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವುದಾದರೆ ಕರ್ತನು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಮನದಿಂದಲೂ, ಜಜ್ಜಿದ ಹೃದಯದಿಂದಲೂ ಆತನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಆತನು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಯೇ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಅಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡನಂತರ ದೇವರು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆಂದು ನಂಬಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸ್ವಪುಣ್ಯಗಳು ದೇವರಿಂದ ಕರುಣೆ ತೋರಿಸುತ್ತವೆಂದು ನಾವು ಹೇಳಬಾರದು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಆತನ ರಕ್ತವು ನಮ್ಮನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸ್ವೀಕಾರದ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಪಾಲಿಸಬೇಕು.

ನಂಬಿಕೆಯು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. “ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಬರುವವನು ದೇವರು ಇದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕುವವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನಂಬುವುದು ಅವಶ್ಯ.” ಸ್ವಾಮಿಯು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ - “ಆದಕಾರಣ ನೀವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ದೇವರಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಿರೋ ಅದನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ನಂಬಿರಿ; ಅದು ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದೆಂದ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.”. ಆತನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೋ? ನಮಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಭರವಸೆಯು

ವಿಶಾಲವಾದದ್ದಾಗಿಯೂ
ಪರಿಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿಯೂ
ಇರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ವಾಗ್ದಾನ
ಮಾಡಿದಾತನು ನಂಬಿಗಸ್ತನು; ನಾವು
ಬೇಡಿಕೊಂಡ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು
ನಮಗೆ ದೊರಕದಿದ್ದರೂ ದೇವರು
ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು
ಕೇಳುತ್ತಾನೆಂದು ಮತ್ತು ನಮಗೆ
ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂದೂ
ನಂಬಬೇಕು. ನಾವು ತಪ್ಪು
ಮಾಡುವವರೂ,
ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದವರೂ
ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ
ಆಶೀರ್ವಾದ ಪರಿಣಮಿಸಿದ
ವರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದುಂಟು.
ಪ್ರೀತಿಸ್ವರೂಪನಾದ ದೇವರು
ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ವರಗಳನ್ನು ನಮಗೆ
ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ದೈವಬೆಳಕು ದೊರೆತು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ನಿಜಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸುವವರಾ [87] ಗಿದ್ದರೆ ಉತ್ತಮವಾದವುಗಳನ್ನೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಉತ್ತರವು ಕೊರಕದಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬಂದರೂ, ನಾವು ಆತನ ವಾಗ್ದಾನದ ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಯಾಕಂದರೆ ನಮಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದವು ಸಿಕ್ಕಿಯೇ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಕೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ದೇವರು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವನೆಂದೂ, ನಾವು ಕೇಳಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂದೂ ಭಾವಿಸುವುದಾದರೆ ಅದು

ಅಹಂಕಾರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು. ದೇವರು ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡದಾತನು ಜ್ಞಾನಿಯೂ ನೀತಿಪರನೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಕೊಡಲು ಹಿಂಜರಿಯುವವನಲ್ಲ; ಆದುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಉತ್ತರ ಬಾರದಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. "ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ನಿಮಗೆ ದೊರಕುವುದು" ಎಂಬ ಆತನ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ನಂಬಬೇಕು.

ನಂಬಿಕೆಯು ನಮಗಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಸಂಶಯ ಮತ್ತು ಭಯಗಳೊಡನೆ ನಾವು ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಸ್ಪÀ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣದಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳಲು

ಪ್ರಯತ್ತಿಸಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಕಳವಳಗಳು ಇನ್ನೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ದೊಡ್ಡವುಗಳಾಗುತ್ತವೆ; ಆದರೆ ನಾವು ಸಹಾಯಶೂನ್ಯರೆಂದೂ, ಆಶ್ರಿತರೆಂದೂ ಹೇಳಿ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ, ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯೂ, ಸರ್ವವನ್ನೂ ನೋಡುವವನೂ, ಸರ್ವಜಗತ್ತನ್ನೂ ತನ್ನ ಮಾತಿನಿಂದಲೇ ಆಳುವವನಾದ ದೇವರು ನಮ್ಮ ಮೊರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತನ್ನ ಬೆಳಕನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ನಿಜವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೂಲಕ ಆತನೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ರಕ್ಷಕನು

ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸಾಕಾದÀ್ಟ ಕರುಣೆ, ಪ್ರೀತಿ, ದಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಸಾಕಾದÀ್ಟ ನಿದರ್ಶನಗಳು ದೊರೆಯದಿದ್ದರೂ ಆತನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಮಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ನಂಬುವವರಾಗೋಣ. ನಾವು ಆತನನ್ನು ಸ್ಪರ್Éೀಂದ್ರಿಯದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದಿದ್ದರೂ, ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯ ಆತನ ಹಸ್ತವು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇದ್ದೇ ಇರುವುದು. ದೇವರ ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಿಗಾಗಿ ನಾವು ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಾಗ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಆತನ ಗುಣಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು.

“ನಾವು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವಂತೆ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು [88] ಕ್ಷಮಿಸು” ಎಂಬ ಕ್ಷಮಾಗುಣವು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ, ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬಹುದೇ?

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ದೇವರು ಕೇಳಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಎÀ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತೇವೋ ಅÀ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವೂ ಇತರರ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವವರಾಗಿರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಬಿಡದೆ ಸ್ಥಿರಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇÀ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾವು ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ನಾವು ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲೂ ಅನುಭವದಲ್ಲೂ

ಬೆಳೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಬೇಸರಿಕೆ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. "ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಮಾಡುವವರಾಗಿರಬೇಕು." ನಂಬಿಗಸ್ತರಿಗೆ ಪೇತ್ರನು ಹೀಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ. "ಯಾವ ಸಂಬಂಧವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರ್ರಿ." ಪೌಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. "ಯಾವ ಸಂಬಂಧವಾಗಿಯೂ ಚಿಂತೆಮಾಡದೆ ಸರ್ವವಿÀಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಸುತ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿರಿ." ಯೂದನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. "ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ.” ಸದಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಾವೂ ಸದಾ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯಿಂದಿರಬಹುದು. ಹೀಗಿದ್ದರೆ ದೇವರ ಜೀವವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನಮ್ಮಿಂದ ನೀತಿ, ಪರಿಶುದ್ಧತೆಗಳು ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಹರಿಯುವವು. ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಚುರುಕಾಗಿರಬೇಕು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಯಾವುದೂ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿರಬಾರದು. ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೂ ನಿನ್ನಾತ್ಮನಿಗೂ ನಿಕಟಬಾಂಧವ್ಯವೂ, ಐಕ್ಯತೆಯೂ ಇರುವಂತೆ ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ನಡೆಯುವ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೋಗು; ದೇವರ ಸಂಗಡ ಸಂಭಾÀಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವವರು

ಪ್ರಾರ್ಥನಾಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪದೇ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ತಮಗೆ ದೊರಕುವ ಎಲ್ಲಾ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನೂ ಪಡೆಯಲು ಕಾತುರರಾಗಿರುವರು. ತಾವು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಬೆಳಕನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮಯವನ್ನೂ [89] ನಿರರ್ಥಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅದನ್ನು ಊರ್ಜಿತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾದುದಾಗಿದೆ.

ನಾವು ಕುಟುಂಬ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಂತರಂಗ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರಬೇಕು; ಯಾಕಂದರೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೇ ಆತ್ಮೀಯ ಜೀವನವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ ಆತ್ಮನನ್ನೇ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದು. ಕುಟುಂಬ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಅಥವಾ ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದು ಮಾತ್ರ ಸಾಲದು. ಆತ್ಮನು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಪರಿಶೋಧಿಸುವ ದೇವರ ಎದುರಿಗೆ ಎದ್ದುನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಅಂತರಂಗ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ದೇವರೊಬ್ಬನಿಗೇ ಕೇಳಿಬರಬೇಕು. ಬೇರೆಯವರಾರೂ ಅದನ್ನು ಕೇಳಬಾರದು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಣ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಂದಲೂ ಉದ್ವೇಗಗಳಿಂದಲೂ ಆತ್ಮನು ಗುಪ್ತಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಾಂತಿಯಿಂದಲೂ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಆತ್ಮವು

ದೇವರನ್ನು ಬೇಡುತ್ತದೆ. ಅಂತರಂಗವನ್ನು ನೋಡುವವನೂ, ಹೃದಯದಿಂದ ಹೊರಡುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವವನೂ ಆದ ದೇವರಿಂದ ದೊರಕುವ ಸಹವಾಸವು ಮನೋಹರವಾಗಿಯೂ ಸರ್ವದಾ ಇರುವುದಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮನು ಶಾಂತತೆಯಿಂದಲೂ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೂ ದೇವರ ಸಂಗಡ ಸಂಭಾಷಿಸಿ ಸೈತಾನನೊಡನೆ ಹೋರಾಟ ನಡಿಸಲು ಬಲಶಾಲಿಯಾಗುವಂತೆ ದೈವಬೆಳಕಿನ ಕಿರಣವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯ ಕೋಟೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ನಿನ್ನ ಅಂತರಂಗದ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲೂ ಅನುದಿನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗಲೂ ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು. ಹನೋಕನು ಈ ರೀತಿಯಲಿದೇವರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಅಂತರಂಗ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಸುವಾಸನೆಯಾದ ಧೂಪದಂತೆ ದೇವರ ಕೃಪಾಸನದ ಬಳಿಗೆ ಏರುತ್ತವೆ. ಯಾವಾತನ ಮನಸ್ಸು ದೇವರಲ್ಲಿರುತ್ತದೋ ಆತನನ್ನು ಸೈತಾನನು ಜಯಿಸಲಾರನು. ದೇವರಿಗೆ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಾಗಲಿ ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಾಗಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಲು ಯಾವುದು ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಬೀದಿಯ ಜನರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಾಗಲಿ

ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳ ನಡುವೆಯಾಗಲಿ
ನೆಹೆಮೀಯನು ಅಹÉ್ವರೋÀ
ಅರಸನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದಂತೆ
ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡ ಆತನ
ನಡೆಯಿಸುವಿಕೆಗಾಗಿ
ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಾವು
ಎಲ್ಲದ್ದರೂ ದೇವರ [90] ಸಂಗಡ
ಸಂಭಾಷಿಸಬಹುದು. ನಾವು
ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಸದಾ
ತೆರೆದಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳಲ್ಲಿ
ಕ್ರಿಸ್ತನು ಬಂದು ಸ್ವರ್ಗಾಧಿಪತಿಯಂತೆ
ನೆಲೆಸಲು ಅಹ್ವಾನಿಸಬೇಕು.
ಅಶುದ್ಧವಾದ ಊಹೆಗಳಿಗೂ
ಯೋಚನೆಗಳಿಗೂ ನಮ್ಮ
ಮನೋದ್ವಾರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ,
ಸಹಜವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೂಲಕ
ಆತ್ಮವನ್ನು ದೈವಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ
ಎತ್ತಬಹುದು. ಯಾರ ಹೃದಯಗಳು

ಭೂಲೋಕದ ಹವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಹವಾದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವರು; ಮತ್ತು ಇವರು ಸದಾ ದೇವರ ಐಕ್ಯತೆಯಲ್ಲೂ ಸಹವಾಸದಲ್ಲೂ ಇರುವರು.

ಯೇಸುಸ್ವಾಮಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸ್ಪÀ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ನಿರಂತರ ವಾಗಿರುವ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ವಿಚಾರ ಹೆಚ್ಚಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವು ದೇವರ ಮಕ್ಕಳ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲೂಬಹುದು, ದೈವಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸುವಂತೆ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು. ಸ್ವರ್ಗದ ಹವವನ್ನು

ನಾವು ಉಸಿರಾಡಲು ದೇವರು ನಮಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲೆಂದು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಭೂಲೋಕದ ಕಡೆಯಿಂದ ಮೇಲ್ಲೋಕದ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು. ಪುÀ◌್ಪವು ಸೂರ್ಯನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುವ ಶೋಧನೆ, ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ನಾವು ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿನಗೆ ಸಂಭವಿಸುವ ಕೊರತೆ, ಸಂತೋÀ, ವ್ಯಸನ, ಚಿಂತೆ ಮತ್ತು ಭಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ದೇವರ ಎದುರಿಗಿಡು. ನಿನ್ನಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಹೊರೆಯಾಗಲಾರದು. ನೀನು ಆತನನ್ನು ದಣಿಸಲಾರೆ. ನಮ್ಮ ತಲೇಕೂದಲುಗಳನ್ನು

ಲೆಕ್ಕಿಸಬಲ್ಲಾತನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಕೊರತೆಗಳ ವಿಚಾರ ಉದಾಸೀನನಾಗಿರಲಾರನÉ್ಟ? “ದೇವರು ಕರುಣಾಸಾಗರನೂ ದಯಾಳುವೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ.” ನಮ್ಮ ಚಿಂತೆ ವ್ಯಸನಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದರ ಮೂಲಕವೂ, ಕೇಳುವುದರ ಮೂಲಕವೂ ದೇವರು ಮರಗುತ್ತಾನೆ. ನಿನ್ನ ಗಲಿಬಿಲಿಗಳನ್ನು ಆತನೆದುರಿಗಿಡು. ಆತನು ಹೊರಲಾರದÀ್ಟ ದೊಡ್ಡದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ; ಯಾಕಂದರೆ ಆತನು ಸರ್ವಲೋಕಗಳಿಗೆ ಆಧಾರನಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಳುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಶಾಂತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸರ್ವ [91] ಯೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಅವು ಎÀ್ಟ ಕÀ್ಟವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನ್ನು

ಗಮನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನಿಗೆ ನಮ್ಮ
ಅನುಭವಗಳೆಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಗೊತ್ತಾಗಿರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ
ಗಲಿಬಿಲಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆತನು
ಬಲ್ಲವನಾಗಿ ಇವುಗಳನ್ನು
ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ
ಕೇವಲ ಅಲ್ಪರಾದವರಿಗೂ ಅವತ್ತು
ಬರಲಾರದು. ಯಾವ
ಚಿಂತೆಯಾದರೂ ಅವರ
ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ತೊಂದರೆ ಪಡಿಸದು.
ಆತನು ಅವರ ಸಂತೋ(À,
ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸದೇ
ಇರಲಾರನು. “ಮುರಿದ
ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರನ್ನು ವಾಸಿ
ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಅವರ ಗಾಯಗಳನ್ನು
ಕಟ್ಟುತ್ತಾನೆ.” ದೇವರಿಗೂ ಪ್ರತಿ
ಆತ್ಮನಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವು
ಅವರು ಭಿನ್ನಭಿನ್ನರಾಗಿರದೆ ಒಂದೇ

ಆಗಿದ್ದಾರೆನ್ನುವÀ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ಪÀ್ಟವಾಗಿದೆ; ಆ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ದೇವರು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಕುಮಾರನನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ - “ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ನಾನು ತಂದೆಯನ್ನು ನಿಮಗೋಸ್ಕರ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂತ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. .... ತಂದೆಯು ತಾನೇ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮಮತೆ ಇಡುತ್ತಾನಲ್ಲವೇ?” ಮತ್ತು “ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಆರಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆರಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ....ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ತಂದೆಯನ್ನು ಏನೇನು

ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರೋ ಅದನ್ನು ಆತನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವನು.” ಆದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದೆಂದರೆ ಆತನ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಆದಿಯಲ್ಲೂ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲೂ ಹೇಳಿಬಿಡುವುದೆಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿದ್ದ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಆತ್ಮ ಇದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವದೆಂದು ಅರ್ಥ. ಆತನ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ನಂಬುವವರಾದ ನಾವು ಆತನ ಕೃಪೆಯಲ್ಲೂ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲೂ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಡಬೇಕು.

ಆತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಸರ್ವಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಂತಿರಬೇಕೆಂಬುದು ದೇವರ ಇÀ◌್ಛವಾಗಿಲ್ಲ; ಆತನ ಜನರ

ನಡುವೆ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಕ್ರಿಸ್ತನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಆ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ನಾವಿರಬೇಕೆಂಬುದು ದೇವರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಯೇಸುಸ್ವಾಮಿಯ ಜೀವನದಂತೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನವಿರಬೇಕು. ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ನಾವು ಮಾಡುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಸತ್ತದ್ದಾಗಿರುವುದು. ಸಂಘದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಮನುÀ್ಯರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಕ್ರೈಸ್ತರ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು [92] ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ, ನಮಗೋಸ್ಕರ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ದುಡಿದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಹೊರುವುದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ಆಗ ಮನುÀ್ಯನು ಏನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೇ ಮರೆತು ಭಕ್ತಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು

ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಅವರವರ ಸ್ವಂತ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವುಗಳಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವುಗಳಾಗಿಯೂ ಆಗುತ್ತವೆ. ಅವರು ಮಾನವ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಾಜ್ಯದ ಹರಡುವಿಕೆಗಾಗಿಯೂ ಬೇಡಲಾರದವರಾಗುವರು ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮದ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಶಕ್ತಿ ಬೇಕೆಂದು ಇವರು ದೇವರ ಸಂಗಡ ಹೋರಾಡಲಾರರು. ದೇವರ ಸೇವೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಅಲಕ್ಷ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನÀ್ಟವನ್ನೇ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ದೈವವಾಕ್ಯದ ಸತ್ಯಾಂಶದ

ಜಾಗೃತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಾಣದೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳು ಬೆಳಕನ್ನೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕಳಕೊಂಡು ಆತ್ಮೀಯ ಜೀವನವು ಕ್ಷಯಿಸುತ್ತದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇತರರಿಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕಾದ ದಯೆಯು ಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವನು ತನಗೆ ಮಾತ್ರ ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೋ ಅಂಥವನು ದೇವರಿಂದ ನೇಮಕವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಲು ಯೋಗ್ಯನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವ ಲಕ್ಷಣವು ಇತರರ ವಿಚಾರ ನಾವು ದಯಾಪರರಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು

ನಮಗೆ ದೇವರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಬಲವೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೂ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಅದು ನಮಗೆ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗುವುದು.

ಕ್ರೈಸ್ತರು ಒಬ್ಬರ ಸಂಘದಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಬೆರೆತು ದೈವಪ್ರೀತಿಯ ವಿಚಾರವೂ ರಕ್ಷಣೆಯ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ವಿಚಾರವೂ ಸಂವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಇವರ ಹೃದಯಗಳು ಚೇತನಗೊಳ್ಳುವುವಲ್ಲದೆ ಇದರಿಂದ ಇತರರ ಹೃದಯಗಳೂ ಚೇತನಗೊಳ್ಳುವವು. ಅನುದಿನವೂ ನಾವು ಸ್ವರ್ಗಪಿತನ ವಿಚಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಆತನ ಕೃಪೆಯ ವಿಚಾರ ಹೊಸ ಅನುಭವಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದುವೆವು. ಆಗ ನಾವು ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯ ವಿಚಾರ ಮಾತಾಡಲು

ಇÀ್ಟಪಡುವೆವು. ನಾವು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿ ಧೈರ್ಯಗೊಳ್ಳುವವು. ನಾವು ನಮ್ಮ ವಿಚಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾತಾ [93] ಡುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಿಚಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಆತನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯೂ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ದೊರಕುವುದು.

ದೇವರ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ವಿಚಾರ ನಿದರ್ಶನಗಳು ದೊರಕಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಅವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಆತನನ್ನು ಸದಾ ನಮ್ಮ ಅಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆವು; ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಆತನ ವಿಚಾರ ಮಾತಾಡಲು

ಕಾತುರರಾಗಿರುವೆವು. ಲೌಕಿಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಆಸಕ್ತರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ವಿಚಾರ ಮಾತಾಡುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸುಖದು:ಖಗಳು ಅವರನ್ನೂ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಲೋಕದ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೇವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಲು ಹೆಚ್ಚು ಕಾರಣಗಳುಂಟು. ನಮ್ಮ ಯೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಆತನನ್ನು ಇರಿಸಿ ಆತನ ಒಳ್ಳೇತನ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗಳ ವಿಚಾರ ಮಾತಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ದೇವರಿಂದ ನಮಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ವರಗಳು ನಮ್ಮ ಯೋಚನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಗಳನ್ನು ಆತನ ಕಡೆಗೆ

ತಿರುಗಿಸಲು ಜ್ಞಾಪಕವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ನಾವು ಆತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಸದಾ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಇವು ನಮಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಸ್ವರ್ಗದ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಾನದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ದೈವಮಹಿಮೆಯು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು “ಆತನು ತನ್ನ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಬರುವವರನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದಾನೆ.”

ಆತನ ಕೃಪೆಗೋಸ್ಕರವೂ ಆತನು ಮಾನವರಿಗೆ ನಡೆಯಿಸಿದ ಅದ್ಭುತಗಳಿಗೋಸ್ಕರವು ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಬೇಕು.2 ಬೇಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೂ,

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೂ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಿರಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರಿಂದ ನಮಗೆ ದೊರಕಿರುವ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನೂ ನೆನಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಅಧಿಕ. ಸ್ತೋತ್ರ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ಕಡಿಮೆ. ನಾವು ದೇವರಿಂದ ಸದಾ ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆತನಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಕೃತಜ್ಞತೆಯು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. [94]

ಪುರಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಲು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ ದೇವರು ಹೀಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು - “ಆತನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಊಟಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ದೇವರಾದ ಯೆಹೋವನು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಕೈಗೂಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವೂ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗಳವರೂ ಸಂತೋÀದಿಂದಿರಬೇಕು.” ನಾವು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಗೋಸ್ಕರ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸದಾ ಸಂತೋÀದಿಂದಲೂ ಸ್ತೋತ್ರಗೀತಗಳಿಂದಲೂ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಸ್ತುತಿಯಿಂದಲೂ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ವ್ಯಸನದಿಂದಲೂ ಕುಗ್ಗಿದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಮಾಡಬಾರದು.

ಪರಲೋಕದ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಕರುಣಾಸಾಗರನೂ ಕೃಪಾನಿಧಿಯೂ ಆಗಿ ಪ್ರೇಮ ಹೃದಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಕೇವಲ ದು:ಖದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಬಾರದು. ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವಾಗಲೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವಾಗಲೂ ಸಂತೋÀದಿಂದ ಆರಾಧಿಸುವುದು ಆತನಿಗೆ ಇÀ್ಟವಾಗಿದೆ. ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸಂತೋÀದಿಂದಲೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು. ಆತನು ತನ್ನ ಜನರ ಮಧ್ಯೆ ಸ್ನೇಹಿತನಂತೆ ಇರುವನು. ತನ್ನ ಭಕ್ತರ ಆರಾಧನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋÀಪಡುತ್ತಾ ಅವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವಾದಿಸುತ್ತಾ ಅವರ

ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತೋÀವನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆ.

ನಾವು ಶಿಲುಬೆಯ ಬಳಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಬೇಕು. ಕ್ರಿಸ್ತನೂ ಆತನ ಶಿಲುಬೆಯೂ ನಮ್ಮ ಧ್ಯಾನದ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ದೇವರಿಂದ ನಮಗೆ ದೊರಕಿರುವ ಒಂದೊಂದು ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನೂ ಜ್ಞಾಪಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ಆತನ ಮಹಾ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗ, ಶಿಲುಬೆಯನಏರಿದಾತನನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸ್ತೋತ್ರದ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಆತ್ಮನು ಸ್ವರ್ಗದ ಬಳಿಗೆ ಏರಬಹುದು. ದೇವರು ಆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ, ಗಾನಗಳಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರ

ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ
ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವಾಗ
ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಸೈನಿಕರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ
ರೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತೇವೆ.
“ಸ್ತೋತ್ರದ ಯಜ್ಞವನ್ನು
ಸಮರ್ಪಿಸುವವರು ದೇವರನ್ನು
ಮಹಿಮೆಪಡಿಸುವವರು.”
“ಮರ್ಯಾದಾಪೂರ್ವಕದಿಂದ
ಕೂಡಿದ ಸಂತೋÀದ
ಸ್ತೋತ್ರಧ್ವನಿಯಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ
ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸೋಣ.”
[95]

ಸಂಶಯ ನಿವಾರಣೋಪಾಯ

ಅನೇಕರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ತರುಣ ರಾಗಿರುವವರು ಅನೇಕ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧವಾದ ಸಂದೇಹಗಳಿಂದ ತೊಂದರೆಪಡುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯವೇದದ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಅವರು ವಿವರಿಸಲಾರರು ಮತ್ತು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ಇವುಗಳನ್ನು ಸೈತಾನನು ತನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇವು ದೇವರಿಂದ ಬಂದ ಪ್ರಕಟನೆಗಳೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಅವರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನೇ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥವರು

ಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ ‘ನನಗೆ ಸರಿಯಾದ ದಾರಿಯು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು ಹೇಗೆ?’ ಸತ್ಯವೇದವು ನಿಜವಾದ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಸಂಶಯಗಳಿಂದಲೂ ಕಳವಳಗಳಿಂದಲೂ ಪಾರಾಗುವುದು ಹೇಗೆ?

ಸಾಕಾದÀ್ಟ ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ನಾವು ಆತನನ್ನು ನಂಬಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆತನ ಇರುವಿಕೆ, ಆತನ ಗುಣ, ಆತನ ವಾಕ್ಯಗಳ ಸತ್ಯ ಸಂಧತೆ ಇವುಗಳು ಕಾರಣ ಸಹಿತವಾಗಿ ರುಜುವಾತು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದÀ್ಟ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಅಸ್ಪದವಿಲ್ಲದೇ ಇಲ್ಲ

ಅಂದರೆ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯು ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಂಡಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ತೋರಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಂಡಿರಬಾರದು. ಸಂಶಯಪಡಲು ಇÀ್ಟಪಡುವವರಿಗೆ ಕಾರಣಗಳೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದಿರುವವರಿಗೆ ಅವರ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಸಾಕಾದÀ್ಟು ದೃÁ್ಟಂತಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಪರಿಮಿತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಮನುÀ್ಯರು ಪರಿಮಿತಿಗೆ ಒಳಪಡದ ದೇವರ ಗುಣವನ್ನಾಗಲಿ ಆತನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ಮಹಾ ಜ್ಞಾನಿಗೂ ಮತ್ತು ಮಹಾ ವಿದ್ವಾಂಸನಿಗೂ ಸಹ ದೇವರು

ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ಗುಟ್ಟಾಗಿಯೇ ಕಾಣಬರುವನು. “ದೇವರ ಅಗಾಧಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಿಯಾ? ಸರ್ವಶಕ್ತನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಕೊಳ್ಳಬಹುದೋ?” ಆಹಾ (ಆತನÀ [96] ಜ್ಞಾನವು) ಆಕಾಶದ ಹಾಗೆ ಉನ್ನತವಾಗಿದೆ; ನೀನು ಮಾಡುವುದೇನು? ಪಾತಾಳಕ್ಕಿಂತ ಆಳವಾಗಿದೆ ನೀನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೇನು?1 ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ --- “ಆಹಾ ದೇವರ ಐಶ್ವರ್ಯವೂ ಜ್ಞಾನವೂ ವಿವೇಕವೂ ಎÉ್ಟೂ ಅಗಾಧ! ಆತನ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಪರಿಶೋಧನೆಗೆ ಎÉ್ಟೂ ಅಗಮ್ಯ! ಆತನ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು

ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಎÉ◌ಶ್ಟೀ ಅಸಾಧ್ಯ” ಆದರೆ “ವ್ರೋಡಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಗತ್ತಲು ಆತನ ಸುತ್ತಲು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ನೀತಿ ನ್ಯಾಯಗಳು ಆತನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಅಸ್ತಿವಾರವಾಗಿವೆ.”

ನಮ್ಮ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಎÀ◌್ಟ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅÀ◌್ಟನ್ನೂ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೀರಿದ ದೇವರ ಸರ್ವಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯ ಸಹಾಯಗಳು ನಮಗೆ ದೊರಕುತ್ತದೆಂದು ನಂಬಬೇಕು. ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ದೇವರ ಗುಣವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎÀ◌್ಟ ಅಸಾಧ್ಯವೋ ಅÀ◌್ಟರಮಟ್ಟಿಗೂ ಪರಿಮಿತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಮನುÀ◌್ಯನ ಆತನ

ವಾಕ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪಾಪದ ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅವತಾರ, ಪುನರ್ಜನ್ಮ, ಪುರನುತ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಆಗಾದ ಮರ್ಮಗಳಾಗಿ ಮಾವನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿ ಸಂಶಯ ಪಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲೂ ನಾವು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾರದ ಅನೇಕ ಮರ್ಮಗಳು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಅತ್ಯಂತ ಕೀಳುತರಹ ಪ್ರಾಣಿಯ ಜೀವಮಾನವನ್ನು ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯಾದ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯೂ ಕೂಡ ವಿವರಿಸಲು ಅಶಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ

ಮೀರಿದ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನೇ ನಾವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಂಗತಿಗಳೇ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಆತ್ಮೀಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಅದ್ಭುತಗಳ ವಿಚಾರ ನಾವು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಕೇ? ಈ ಬಗೆಯ ತಿಳಿಗೇಡಿತನಕ್ಕೆ ಮನುÀ◌್ಯನ ಸಂಕುಚಿತವಾದ ಮತ್ತು ಬಲಹೀನವಾದ ಮನಸ್ಸೇ ಕಾರಣ. ದೇವರು ಸತ್ಯವೇದದ ಮೂಲಕ ಅವುಗಳ ಆತನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆಂದು ಸಾಕಾದÀ◌್ಟ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. [97] ಅವುಗಳ ಮರ್ಮವನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರೆವೆಂದು ನೆಪವನ್ನು ಹೂಡಿ ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು.

ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೇತ್ರನು ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವಿÀಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯುವಾಗ ಹೀಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾನೆ - "..................... ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕÀ್ಟವಾಗಿವೆ. ವಿದ್ಯಾಹೀನರೂ ಚಪಲಚಿತ್ತರೂ ಹೇಗೆ ನಮಗಿರುವ ಮಿಕ್ಕಾದ ಗ್ರಂಥಗತಪ್ಪಾದ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇವುಗಳಿಗೂ ತಪ್ಪಾದ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮಗೆ ನಾಶನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ."1 ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿರುವ ಕÀ್ಟವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೇ ಸಂಶಯಗ್ರಸ್ತರು ಪ್ರಧಾನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸತ್ಯವೇದವು ದೈವಪ್ರೇರಿತವಾದ ಗ್ರಂಥವೆಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಲು ಮತ್ತು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ದೇವರ ವಿಚಾರವಾದ ಸಂಗತಿಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪರಿಮಿತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಮನುÀ್ಯನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆಗ ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೈವಾಧಿಕಾರದ ವಾಣಿಗಳು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳ ಮಹತ್ವ ಮತ್ತು ಗೂಢಾರ್ಥಗಳೇ ಅದು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವೆಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕು.

ಸತ್ಯವೇದವು ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲೂ ಮಾನವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಮತ್ತು ಆಶೆಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿಯೂ ಇರುವಂತೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ಮಹಾ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಳಿಸಿ ಅವರ ಗಮನವನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ದೀನರೂ ವಿದ್ಯಾಹೀನರೂ ಆದ ಮನುÀ್ಯರೂ ಸಹ ಅದರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವ ರಕ್ಷಣೆಯ ಹಾದಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಉನ್ನತವಾದ, ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮತ್ತು ಮಾನವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತವೆ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಅದು

ದೇವರಿಂದ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬಂದಿತೆಂದು ನಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದು. ರಕ್ಷಣೆಯ ಹಂಚಿಕೆಯು ಈ ರೀತಿ ನಮಗೆ ಸರಾಗ ಮಾಡÀ [98]

ಲ್ಪಟ್ಟು ಪಶ್ಚತ್ತಾಪದಿಂದ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಬರುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಹಾದಿಯನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ ದೇವರು ನೇಮಿಸಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದಲು ಸಹಾಯ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ಇÀ ್ಟ ಸುಲಭವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗುಪ್ತವಾಗಿರುವ ದೈವಮಹಿಮೆಯು ಮನುÀ ್ಯನನ್ನು ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸುವ ಗೂಡಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಪೂಜ್ಯಭಾವನೆಯಿಂದಲೂ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಹುಡುಕುವವನಿಗೆ ದೈವಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಅದು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವೆಂಬ ದೃಢತೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಮನುÀ್ಯ ಜ್ಞಾನವು ದೈವಪ್ರಕಟನೆಯ ಮಹಿಮೆ ಎದುರಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬೀಳುತ್ತದೆ.

ನಾವು ಅದರ ಅಗಾಧ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರೆವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದೇವರನ್ನು ಮಿತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಮನಸ್ಸು ಪೂರ್ತಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದ

ಹಾಗಾಯಿತು. ಮಿತಿಯಾದ ಮಾನವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮನವು ಸರ್ವಜ್ಞಾನಿಯ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದು.

ಗೂಢವಾದ ಸಂಗತಿಗಳ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನೇ ಕಾರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾದವರೂ, ನಾಸ್ತಿಕರೂ ಇದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ನಂಬುವವರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಅಪಾಯದಿಂದ ಪಾರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಪೋಸ್ತಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. "ಜೀವ ಸ್ವರೂಪನಾದ ದೇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಅಪನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ಕೆಟ್ಟ

ಹೃದಯವು ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ
ಯಾವನಲ್ಲಿಯೂ ಇರಬಾರದು.”
ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿರುವ
ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಆಳವಾಗಿ
ಯೋಚಿಸುವುದೂ, “ಇನ್ನೂ
ರಹಸ್ಯವಾಗಿರುವ
ಭವಿÀತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು” ದೇವರ
ಆಳವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ
ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವÀ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ,
ಹುಡುಕುವುದೂ ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ.
“ದೇವರ ಅಗಾಧವಾದ ವಿಚಾರಗಳು”
ಆತನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿವೆ ಮತ್ತು
“ದೇವರು ತನ್ನ ಆತ್ಮದ ಮೂಲಕ
ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವುದು” ನಮಗೆ
ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದೆ.2 ಹೀಗೆ
ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು
ಸೈತಾನನು ಬುಡಮೇಲು
ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸತ್ಯವೇದದ ಸತ್ಯಾಂಶ

[99] ಗಳನ್ನು ಮನುÀ್ಯರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಗರ್ವವು ಬೆಳೆಯುವುದರಿಂದ ತಮಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವ ರೀತಿಯಿಂದ ಸತ್ಯವೇದದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ, ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ದೈವಪ್ರಕಟನೆಯ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರೆನೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಕೇವಲ ನಿಕೃÀ್ಟವೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವರು ತನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವವರೆವಿಗೆ ಕಾದಿರಲು ಅವರಿಗೆ ಶಾಂತಿಯಾದ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಸಹಾಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ

ಸ್ವಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು
ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು
ಊಹಿಸಿ ಹಾಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ
ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ, ಸತ್ಯವೇದದ
ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುತ್ತಾರೆ.
ಸತ್ಯವೇದದ ಆಧಾರದಿಂದಲೇ
ದೊರಕಿದವೆಂದು ಹೇಳುವ ಮತ್ತು
ಜನಾನುರಾಗವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ
ಬೋಧನೆಗಳೂ ಮತ್ತು
ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳೂ ಇರುವುದೂ ನಿಜ;
ಆದರೆ ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ
ದೈವಪ್ರೇರಣೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ
ವಿರುದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಈ ಸಂಗತಿಗಳು
ಅನೇಕರ ಸಂದೇಹಕ್ಕೂ ಗಲಿಬಿಲಿಗೂ
ಕಾರಣಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.
ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ತಪ್ಪನ್ನು
ನಾವು ದೇವರ ಮೇಲೆ

ಹಾಕಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಇದಕ್ಕೆ ಜನರ ತಪ್ಪು ಭಾವನೆಯೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮನುÀ್ಯರು ದೇವರನ್ನು ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ಕೈಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನದ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ಮುಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಮತ್ತು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಸತ್ಯಾನ್ವೇÀಣ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಮನಶ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಹೃದಯಶಕ್ತಿಯನ್ನಾಗಲಿ ವಿಕಸಿತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾದುದೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗುವುದಾದರೆ ದೇವರು ಸರ್ವಶ್ರೇÀ್ಠನಾಗಿರದೆ ಕೇವಲ

ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುÀ್ಯನಂತಾಗುವನು. ಮತ್ತು ಮನುÀ್ಯನು ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನದ ಪರಮಾವಧಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಇನ್ನು ಮಾರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವುದು. ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಇಡದೇ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಲಿ. ದೇವರು ಅನಂತನು ಮತ್ತು “ತನ್ನಲ್ಲೇ ಜ್ಞಾನವಿದ್ಯಾ ಸಂಬಂಧವಾದ ನಿಕ್ಷೇಪಗಳ [100] ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.” ಮನುÀ್ಯನು ಯುಗಯುಗಗಳವರೆಗೆ ಆತನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಾ ಹೋದರೂ ಅತನಲ್ಲಿ ಅಡಿಗಿರುವ ನಿಧಿಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಆತನ ಜ್ಞಾನ, ಶಕ್ತಿ,

ಒಳ್ಳೇತನಗಳು ಏನೆಂದು ಅರಿಯಲಾರರು. ಆತನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಗೂಢವಾದ ದ್ರವ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇರುವನು.

ದೇವರು ಈ ನಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಆತನ ವಾಕ್ಯದ ಸತ್ಯಗಳು ನಮಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಇÀ◌್ಛಪಡುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಿದೆ. ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಮಾಡಿದ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದಲೇ ಇದು ಸಾಧ್ಯ. “ದೇವರ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ದೇವರ ಆತ್ಮನೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಗ್ರಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಆತ್ಮನು ಎಲ್ಲಾ ವಿÀಯಗಳನ್ನೂ ದೇವರ

ಅಗಾಧವಾದ ವಿÀಯಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಪರಿಶೋಧಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.” ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನು ಬಂದಾಗ ಆತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಕಲ ವಿÀಯಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವನು. “....................ಆತನು ನನ್ನದರೊಳಗಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನೇ ಮಹಿಮೆಪಡಿಸುವನು.”

ಮನುÀ್ಯನು ತನ್ನ ವಿವೇಚನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲೆಂದು ದೇವರು ಇÀ್ಟಪಡುತ್ತಾನೆ; ಸತ್ಯವೇದದ ಪರಿಶೋಧನೆಯು ಇತರ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪರಿಶೋಧನೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನುÀ್ಯನ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಉತ್ತರಿಸಿ

ಬಲಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಕಾರಣಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಗÀಳೆಯುªವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಬೇಕು; ನಾವು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಬಲಹೀನತೆಯೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯಭಾಗದ ಅರ್ಥವಾದರೂ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮಗುವಿನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ನಡೆಯಿಸುವಿಕೆಗಾಗಿ ಬೇಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ದೇವರ ಶಕ್ತಿ, ಆತನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅಶಕ್ತರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ

ದೈನ್ಯ [101] ಭಾವದಿಂದ ಆನತ ಸನ್ನಿದಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತೇವೋ ಅನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು. ನಾವು ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ಓದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ನಮ್ಮ ವಿವೇಚನಾಶಕ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಅದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ಹೃದಯವೂ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವೂ 'ಇರುವಾತನೂ' ಆದ ಆತನ ಎದುಗಿನಲ್ಲಿ ಬಗ್ಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು.

ಹೊರಗಿನ ತೋರಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಕÀ್ಟಕರವೂ ಮತ್ತು ಗೂಢವೂ ಆದ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳಿವೆ. ಯಾರು ಈ ರೀತಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ದೇವರು ತಾನೇ ಅವುಗಳನ್ನು

ಸ್ಪÀ್ಟಮಾಡಿ, ಸುಲಭವಾಗಿ
ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ;
ಆದರೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ನಮ್ಮನ್ನು
ನಡಿಸದೇ ಹೋದರೆ ನಾವು ಸದಾ
ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪಾದ
ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವುಗಳನ್ನು
ತಾರುಮಾರು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.
ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ
ಓದಿದರೂ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ
ಲಾಭಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನÀ್ಟವೇ
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು. ದೇವರ
ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನಾವು
ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆಯೂ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ
ಮಾಡದೆಯೂ ಓದಲು
ತೆರೆಯುವುದಾದರೆ ಮತ್ತು ಆತನ
ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತಗಳು ಸರಿಹೊಂದಿ
ಕೊಂಡಿರದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯ
ಯೋಚನೆಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ

ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವು ತಲೆದೋರತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಓದುವಾಗ ಸಂಶಯಗಳು ಬಲವಾಗುತ್ತವೆ. ಸೈತಾನನು ನಮ್ಮ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಹತೋಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಪ್ಪಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತರುತ್ತಾನೆ. ಯಾವಾಗ ಮನುÀ್ಯನು ಮಾತಿನಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದಲೂ ದೇವರ ಸಂಗಡ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಆಗ ಆತನು ಎÉಷ್ಟೇ ವಿದ್ವಾಂಸನಾಗಲಿ ಸತ್ಯವೇದದ ವಚನಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ; ಮತ್ತು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಸ್ವಂತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ

ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕ್ಷೇಮಕರವಲ್ಲ. ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೇ ಹುಡುಕುವವರಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪಾಪದ ಮೇಲಿರುವ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಅನೇಕ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಪನಂಬಿಕೆಗೂ ಸಂಶಯಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಬೋಧನೆಗಳೂ ನಿಬಂ [102] ಧನೆಗಳೂ ಅಹಂಕಾರಿಗಳಗೂ, ಪಾಪಪ್ರಿಯರಿಗೂ ಅವುಗಳ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದವರಿಗೂ ಅದರ ಅಧಿಕಾರದ ವಿಚಾರ ಸಂಶಯಪಡುವವರಿಗೂ ಇವು ದುಸ್ಸಹನೀಯಗಳಾಗಿವೆ. ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ಸಹಜವಾದ

ಆಶೆಯು ಇರಬೇಕು; ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದ ಮನಸ್ಸು ಇರಬೇಕು. ಈ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ಓದುವವರು ಇದು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವೇ ಹೌದೆಂಬುದನ್ನು ನಾನಾ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಸತ್ಯವೇದದ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳು ಅರ್ಥವಾಗಿ ಅವುಗಳಿಂದಲೇ ಅವರು ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅರ್ಹರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ - “ಆತನ ಚಿತ್ತದಂತೆ ಯಾರಿಗೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸದೆಯೊ ಅವರಿಗೆ ಈ ಬೋಧನೆಯು ದೇವರಿಂದ

ಬಂದದ್ದೊ ....ನಾನೇ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿ .... ಗೊತ್ತಾಗುವುದು.”[1] ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳ ವಿಚಾರನಿರರ್ಥಕವಾದ ವಾದವನ್ನು ಹೂಡದೆ, ನಿನಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಬೆಳಕಿನ ವಿಚಾರ ಯೋಚಿಸು, ಆಗ ನಿನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಳಕು ಸಿಕ್ಕುವುದು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕರುಣೆಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಸ್ಪÀ್ಟಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡು, ತದನಂತರ ನಿನಗೆ ಸಂಶಯಾತ್ಮಕವಾದ ಮತ್ತು ತಿಳಿಯದಿರುವ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು.

ಘನವಿದ್ವಾಂಸರಿಗಾಗಲಿ ಕೇವಲ ವಿದ್ಯಾಹೀನರಿಗಾಗಲಿ ಒಂದು ಸಾಕ್ಷಿಯು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವ

ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಅನುಭವಸಾಕ್ಷಿ ಎಂಬುದು. ದೇವರು ತನ್ನ ವಾಕ್ಯದ ಮತ್ತು ವಾಗ್ದಾನಗಳ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ನಾವೇ ಸ್ವತ: ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ನಮಗೆ ನಾವೇ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಮಾತು ಇಲ್ಲಿ ಇದೆ. "ಯೆಹೋವನು ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದು ಅನುಭವದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ." ಇತರರ ಮಾತುಗಳ ಮೇಲೆ ನಾವು ಆತುಕೊಂಡಿರದೆ, ನಾವೇ ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನೂ, ದೇವರನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ - "ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ನಿಮಗೆ ದೊರಕುವುದು" ಆತನ ವಾಗ್ದಾನವು

ನೆರವೇರು [103] ವುದು. ಅವು ಎಂದಗೂ ನಿರರ್ಥಕವಾಗಲಾರವು ಮತ್ತು ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿರುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ನಾವು ಎಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಆತನ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಿಸಿದರೆ ಆತನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಯೂ ಸಂಶಯಗಳೂ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುವು. ಶ್ರೀ ಪೌಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ - "ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಂಧಕಾರದ ದೊರೆತನದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಕುಮಾರನ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಿದನು." ಮರಣದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಜೀವಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯ. 'ನನಗೆ ಸಹಾಯವು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು; ಅದು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ದೊರಕಿತ್ತು. ನನಗೆ

ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲಾ ಆತನಿಂದ ದೊರೆಯಿತು. ನನ್ನ ಆತ್ಮದ ಹಸಿವು ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತು. ಸತ್ಯವೇದವು ಈಗ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನೀನು ಏತಕ್ಕೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟಿದ್ದೀ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೀಯ? ಹೌದು, ಆತನೇ ನನಗೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ನಂಬುತ್ತೇನೆಂದು ಒಬ್ಬನು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು. ಹೌದು, ಅದು ನನ್ನ ಆತ್ಮನಿಗೆ ದೈವವಾಕ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ.'

ಸತ್ಯವೇದವು ಸತ್ಯವೆಂದೂ ಕ್ರಿಸ್ತನು ದೈವಕುಮಾರನೆಂದೂ ನಮಗೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯವು ದೊರೆಯಬಹುದು. ವೋಸದ ಮತ್ತು ಕಟ್ಟು ಕಥೆಗಳನ್ನು ನಾವು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಪೇತ್ರವು

ಸಹೋದರರರನ್ನು ಹೀಗೆ ಪ್ರಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ - “ನೀವು ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನೂ ರಕ್ಷಕನೂ ಆಗಿರುವ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ವಿÀಯವಾದ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾ ಇರ್ರಿ.” ದೇವಜನರು ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋದಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಸದಾ ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾ ಬರುವರು. ಇವರು ಪರಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಬೆಳಕನ್ನೂ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವರು. ಈ ಅಂಶವು ಸಭಾಚರಿತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ವೊದಲಿಂದಲೂ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿಯೇ ಇದು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಇರುವುದು.

ಭವಿÀ್ಯತ್ತಿನ ವಿಚಾರ ನಾವು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಿರಬೇಕು; ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಆತನ ವಚನಗಳನ್ನು ಆಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮನುÀ್ಯನ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ದೇವರ ಸಂಗಡ ಮಿಳಿತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮನ ಪ್ರತಿಶಕ್ತಿಯು ಬೆಳಕಿನ [104] ಮೂಲಕಾರಣವಾದ ದೇವರ ಸಂಗಡ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ದೇವರ ಪರಿಪಾಲನೆಯ ವಿÀಯವಾಗಿ ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುವ ಗಲಿಬಿಲಿ ಗಾಬರಿಗಳು ಪರಿÁ್ಕರವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆಂದು ಹರ್ಷಿಸುವ; ನಾವು ತಿಳಿಯಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಆಗ ನಮಗೆ ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಯಾವ ವಿÀಯಗಳು ವೊದಲು ನಮಗೆ ಗಲಿಬಿಲಿಗೂ ಅಪನಂಬಿಕಗೂ

ಕಾರಣಗಳಾಗಿ,
ಸದುದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದವುಗಳ ಹಾಗೆ
ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದವೋ ಅಂತಹ
ವಿÀಯಗಳು ದೇವರೊಡನೆ
ನಮಗುಂಟಾಗುವ ಸಹವಾಸದಿಂದ,
ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಸಂದೇಹದ
ಹೊದಿಕೆಗಳಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿಯೂ
ಕಂಡುಬರುವುವು. "ಈವಾಗ ಕಂಚಿನ
ದರ್ಪಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವಂತೆ ದೇವರ
ಮುಖವು ಮೊಬ್ಬಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ;
ಆವಾಗ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ
ಆತನನ್ನು ನೋಡುವೆವು."

ಕರ್ತನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸಿಸಿರಿ

ದೇವರ ಮಕ್ಕಳು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿರಲು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವರು ಕರ್ತನ ಒಳ್ಳೇತನವನ್ನೂ ಕರುಣೆಯನ್ನೂ ಇತರರಿಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಯೇಸುಸ್ವಾಮಿಯು ದೇವರ ನೈಜಗುಣವನ್ನು ನಮಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವಂತೆ ಆತನ ಕರುಣೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯದ ಜನರಿಗೆ ನಾವು ತಿಳಿಸಲು ಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ --- “ನನ್ನನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಂತೆ ನಾನು ಇವರನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟೆನು. ನಾನು

ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಇರಲಾಗಿ ....ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟೆದ್ದಿ.......................... ಎಂದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಿಳಿದುಬರುವುದು.”

ಅಪೋಸ್ತಲವಾದ ಪೌಲನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿÀ್ಯರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ --- “ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ಬರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಪತ್ರ [105] ವಾಗಿದ್ದೀರೆಂಬುವುದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಎಲ್ಲರು ಬಲ್ಲರು.” ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನ ಮೂಲಕವೂ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹಿಂಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಮೂಲಕವೂ ನೀನು ವಾಸವಾಗಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗೂ ನಿನ್ನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ನಿನ್ನ

ಬೀದಿಗೂ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ, ತನ್ನನ್ನು ತಿಳಿಯದವರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮೂಲಕ ಮಾತನಾಡಲು ಇÀ್ಛಪಡುತ್ತಾನೆ. ಬಹುಶ: ಅವರು ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ಓದುವುದಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಪ್ರತಿ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಆತನ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನೀನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಿಜವಾದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಮೂಲಕ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಒಳ್ಳೇತನವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಆತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಸೇವಿಸುವವರಾಗಬಹುದು.

ಕ್ರೈಸ್ತರು ಇತರರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ ದಾರಿಗೆ ಬೆಳಕನ್ನು ತೋರಿಸುವವರಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರ ಮೂಲಕ ಇತರರಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮತ್ತು

ಆತನ ಸೇವೆಯ ವಿಚಾರ ಸರಿಯಾದ ಭಾವನೆಯುಂಟಾಗುವ ರೀತಿ ಅವರ ನಡತೆಯೂ ಜೀವಮಾನವೂ ಇರಬೇಕು.

ನಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಆತನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಆಕರ್Àಣೀಯವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ವ್ಯೊಬ್ಬನ್ನೂ ವ್ಯಸನವನ್ನೂ ಕೂಡಿಹಾಕಿಕೊಂಡು ಗೊಣಗಾಡುತ್ತಲೂ ದೂರುತ್ತಲೂ ಇದ್ದರೆ, ದೇವರ ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತಜೀವಮಾನದ ವಿಚಾರ ಸುಳ್ಳಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದೇವರು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಹರ್Àಚಿತ್ತವುಳ್ಳವರಾಗಿರ

ಬೇಕೆಂದು ಇÀ್ಛಪಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅವರು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವರು ಆತನ ವಿಚಾರ ತಪ್ಪಾದ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೈತಾನನು ನಿರಾಶೆ ಮತ್ತು ಅಪನಂಬಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಳಿಸಿದಾಗ ಬಹು ಸಂಭ್ರಮಪಡುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ದೇವರ ರಕ್ಷಣಾಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಶಯಗ್ರಸ್ತರಾದರೆ ಸೈತಾನನಿಗೆ ಮತ್ತೂ ಆನಂದವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವರು ತನ್ನ ಪರಿಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕೇಡನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸೈತಾನನಿಗೆ ಬಲುಪ್ರೀತಿ. ಕರ್ತನು ಸಾಕಾದÀ್ಟ ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕೂಡಿಲ್ಲದವನೆಂಬ

[106] ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕರ್ತನ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸುಳ್ಳುಸುಳ್ಳಾಗಿ ನಮಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸುವವನು ಆತನೆ. ಕರ್ತನ ವಿಚಾರ ತಪ್ಪು ಊಹೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಕರ್ತ್ರ್ಯ ಆತನೆ. ನಾವು ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸದೆ, ಸ್ಯೆತಾನನು ನಮಗೆ ತಪ್ಪುತಪ್ಪಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಕರ್ತನನ್ನು ನಂಬದೆ ಗುಣಮಟ್ಟ ಆತನಿಗೆ ಅವಮಾನವನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ಯೆತಾನನು ನಮ್ಮ ಮತದ (ಭಕ್ತಿಯ) ಜೀವವನ್ನು ವ್ಯಸನದಿಂದಲೂ ವ್ಹೊಬ್ಬಿನಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರಲೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕ್ರ್ಯಸ್ತರು ಈ ತರಹ ಜೀವಮಾನವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮತದ ಅನುÁ◌್ಟನಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾ

ಇದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ಅಪನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಸೈತಾನನ ಅಸತ್ಯವನ್ನು ನಿಜವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ.

ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೂ ಸೋಲುಗಳನ್ನೂ ಆಶಾಭಂಗಗಳನ್ನೂ ಬಹು ದೊಡ್ಡವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವ್ಯಸನದಿಂದಲೂ ಅಧೈರ್ಯದಿಂದಲೂ ತುಂಬಿಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಯೂರೋಪ್ ಖಂಡದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ಈ ತರಹ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಾ ಬಹಳ ವ್ಯಸನಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದಳು. ಮತ್ತು ಆಕೆಯು ತನಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನೂ ಧೈರ್ಯವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು

ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಆಕೆಯ ಕಾಗದವನ್ನು ನಾನು ಓದಿಕೊಂಡನಂತರ ಆ ರಾತ್ರಿ ನನಗೆ ಒಂದು ಕನಸು ಬಿದ್ದಿತು. ಆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ತೋಟದಲ್ಲಿದ್ದೆನು. ಅದರ ಮಾಲಿಕನು ನನ್ನನ್ನು ತೋಟದ ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ನಾನು ಹೂವುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಮೂಸಿನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಹೆಂಗಸು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ನಮ್ಮ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಹೋಗಲು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವು ಮುಳ್ಳುಗಿಡಗಳನ್ನು ನೋಡೆಂದು ಅವುಗಳ ಬಳಿ ಅಳುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಆಕೆ ದಾರಿತೋರಿಸುವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು

ಮುಳ್ಳುಗಿಡಗಳ ನಡುವೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಆಕೆ "ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಈ ಸುಂದರವಾದ ತೋಟ ಹಾಳಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಇದು ಎÀ್ಟು ಶೋಚನೀಯ!" ಎಂದಳು. ಆಗ ತೋಟಗಾರನು ಹೀಗೆಂದನು - "ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಡು, ಆದರೆ ಗುಲಾಬಿ ಹೂವುಗಳನ್ನೂ ನೈದಿಲೆಗಳನ್ನೂ ಪಾಟಲವರ್ಣದ ಹೂವುಗಳನ್ನೂ ಮಾತ್ರ ಆರಿಸಿ ಕೊಯ್ದುಕೋ; ಮುಳ್ಳುಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಗಾಯಪಡಿಸುತ್ತವೆ." [107]

ನಿನ್ನ ಜೀವಮಾನಲ್ಲಿ ಸಂತೋÀದ ಸಮಯಗಳು ಒದಗಿಲ್ಲವೋ? ದೇವರ ಆತ್ಮನ ಕರೆಯುವಿಕೆಗೆ ನಿನ್ನ ಹೃದಯವು

ಸಂತೋÀದಿಂದ ಉಬ್ಬಿದ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಸಮಯಗಳು ನಿನಗೆ ಒದಗಿಲ್ಲವೋ? ನಿನ್ನ ಜೀವಮಾನವೆಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸಂತೋÀದ ಸಮಯಗಳೆಂಬ ಪುಟಗಳು ಇಲ್ಲವೋ? ದೇವರ ವಾಗ್ದಾನಗಳು ನಿನ್ನ ಜೀವಮಾನದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಸುವಾಸನೆಯ ಪುÀ್ಪಗಳಂತಿಲ್ಲವೇ? ಅವುಗಳ ಸೌಂದರ್ಯವೂ ಸುವಾಸನೆಯೂ ನಿನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಸಂತೋÀದಿಂದ ತುಂಬಿಸಿಲ್ಲವೇ? ಮುಳ್ಳಿನ ಪೊದೆಗಳೂ, ಮುಳ್ಳುಗಳೂ ನಿನಗೆ ಗಾಯಮಾಡಿ ನಿನ್ನನ್ನು ವ್ಯಸನಗೊಳಿಸುವುವು. ನೀನು ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಿಸಿ ಇತರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ದೇವರ ಕೃಪೆಯನ್ನು

ನಿಕೃÀ◌್ಟವೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಇತರರರನ್ನೂ ಸರಿಯಾದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿದ ಆಶಾಭಂಗಗಳನ್ನೂ ಮರಳಿ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಗೆ ಕೆಲಸವಲ್ಲ; ಅವುಗಳ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡಿ ದು:ಖಿಸುವುದೂ, ದು:ಖದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳುಗಿ ಅಧೈರ್ಯಪಡುವುದೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಧೈರ್ಯದ ಆತ್ಮವು ಕತ್ತಲಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಬೆಳಕನ್ನು ದೂಡುತ್ತದೆ. ಇತರರ ಜೀವಮಾನದ ಹಾದಿಗೂ ಕತ್ತಲನ್ನು ತಂದು ಹಾಕುತ್ತದೆ.

ದೇವರು ನಮಗೆ ಈ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಂತೋÀಗಳಿಗಾಗಿಯೂ, ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ಸ್ತೋತ್ರ ಸಲ್ಲಿಸುವ, ದೇವರು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸದಾ ನೋಡುತ್ತಿರೋಣ. ದೇವಕುಮಾರನು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು, ತನದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಮಾನುÀತ್ವವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು, ಮನುÀ್ಯನನ್ನು ಸೈತಾನನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದ್ದು, ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಆತನು ಜಯಶಾಲಿಯಾದದ್ದು, ಸ್ವರ್ಗದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಮನುÀ್ಯರಿಗೆ ಸರಾಗ ಮಾಡಿದ್ದು, ದೇವರು ಎಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೋ ಅಂಥ ಸ್ವರ್ಗದ ದರ್ಶನವನ್ನು

ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದು, ಪಾಪದ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮಾನವ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಉದ್ಧರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಮರಳಿ ದೇವರ ಸಂಗಡ ಒಂದು ಮಾಡಿದ್ದು, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಾವು ದೈವಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವವೆಂಬ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ಆತನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಬಳಿಗೆ ಎತ್ತಲ್ಪಡುವುದು ಎಂಬ ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ದೇವರು ನಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ಚಿತ್ರಿಸಿ ಇವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕೆಂದು ಇÀ◌್ಛಪಡುತ್ತಾನೆ. [108]

ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯ ವಿಚಾರ ನಾವು ಸಂಶಯಪಟ್ಟು ಆತನ

ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನು ನಾವು ನಂಬದೆ ಹೋದರೆ ಆತನನ್ನು ಅವಮಾನ ಪಡಿಸಿದ ಹಾಗಾಯಿತು; ಮತ್ತು ನಾವು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ನೋಯಿಸುತ್ತೇವೆ. ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಯು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತನ್ನ ಜೀವವನ್ನೇ ತೇಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆಕೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೇದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಆ ಮಕ್ಕಳು ದೂರಿದರೆ ಆಕೆಯು ಎÀ್ಟ ಮನನೊಂದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಬಹುಶ: ಆಕೆಯ ಪ್ರೀತಿಯ ವಿಚಾರ ಮಕ್ಕಳು ಸಂಶಯಪಟ್ಟರೆ ಆಕೆಯ ಎದೆಯೇ ಒಡೆದುಹೋಗುವುದು. ಈ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ವರ್ತಿಸಿದರೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಮನಸ್ಸೇನಾಗಬಹುದು? ನಾವು ಜೀವ ಹೊಂದಲು ತನ್ನ ಏಕಪುತ್ರನನ್ನು

ನಮಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ತಂದೆಯ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನಾವು ನಂಬದೆ ಹೋದರೆ ಆತನು ನಮ್ಮ ವಿಚಾರ ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸುವನು? ಅಪೊಸ್ತಲನು ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ - “ಸ್ವಂತ ಮಗನನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಆತನನ್ನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೋಸ್ಕರ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟನಲ್ಲ. ಮಗನನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಸಮಸ್ತವನ್ನೂ ನಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸದೆ ಇರುವನೇ?” ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲವೇ ತಮ್ಮ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. - “ದೇವರು ನನ್ನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆತನು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸದೆ ಇತರರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ.”

ಇವುಗಳೆಲ್ಲವು ನಿನ್ನ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಕೇಡನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ; ನೀನು ಸಂಶಯಪಟ್ಟಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಸೈತಾನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ನಿನ್ನ ಸಂಶಯ ಭಾವವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿ, ಊಳಿಗ ಮಾಡುವ ದೇವದೂತರ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ನೋಯಿಸುತ್ತದೆ. ಸೈತಾನನು ನಿನ್ನನ್ನು ಶೋಧಿಸುವಾಗ ಸಂಶಯದ ಅಥವಾ ಕತ್ತಲಿನ ಒಂದು ಶಬ್ದವನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಬೇಡ. ಅವರು ಸೂಚಿಸುವ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಾರಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸಂಶಯದಿಂದಲೂ ತಿರುಗಿಬೀಳುವ ವಿಚಾರಗಳಿಂದಲೂ ತುಂಬುತ್ತದೆ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಸಂಶಯಗಳ ವಿಚಾರ ಪದೇ ಪದೇ ಇತರರ ಎದುರಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಅದು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೆಡಿಸುವುದಲ್ಲದೆ

ಇತರರರನ್ನೂ ಕೆಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋಗುವುದು. ನೀನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸೈತಾನನ ಉರ್ಲಿನಿಂದ ಪಾರಾದರೂ ಇತರರು ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಅಪನಂಬಿಕೆಯಿಂದ [109] ಪಾರಾಗದೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ಅಪನಂಬಿಕೆ ಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡದೆ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಬಲವನ್ನೂ ಜೀವವನ್ನೂ ಕೊಡುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಡುವುದು ಎÀ್ಟ ಅವಶ್ಯಕವಾದುದು.

ನೀನು ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನನ ವಿಚಾರ ಯಾವ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು

ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಿ ಎಂದು ದೇವದೂತರೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಂಭಾÀಣೆಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮಧ್ಯಸ್ಥನಾದ ಜೀವಿಸುವ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿರಲಿ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಕೈಕುಲಕಿ ಆತನ ಕ್ಷೇಮಸಮಾಚಾರವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವಾಗಲೂ ನಿನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕವಾದ ದೈವಸ್ತೋತ್ರವು ವೊದಲು ಹೊರಡಲಿ. ನೀನು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಆತನನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಎಳೆದಾರಿಯಾಗುವುದು. ಸರ್ವರಿಗೂ ತೊಂದರೆಗಳೂ ಸಹಿಸಲು ಕÀ್ಟಕರವಾದ ವ್ಯಸನಗಳೂ ಎದುರಾಯಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಶೋಧನೆಗಳೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು

ಮರಣಾಧೀನರಾದ ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋಗದೆ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ದ್ವಾರದ ಮೂಲಕ ದೇವರಿಗೆ ಹೇಳು. ಸಂಶಯದ ಮತ್ತು ಅಧೈರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಒಂದು ಮಾತನ್ನಾದರೂ ಆಡಬಾರದೆಂಬ ಒಂದು ಸೂತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೋ. ನೀನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಸಂತೋÀವನ್ನು ಕೊಡುವ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಆಡುವುದರಿಂದ ಇತರರ ಜೀವಮಾನವು ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೆ ಬಲವನ್ನು ಸಹ ಹೊಂದುವುದು.

ಧೈರ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಅನೇಕ ಆತ್ಮಗಳು ಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು

ಸ್ವಾರ್ಥದೊಂದಿಗೂ ಕೆಟ್ಟತನದ ಶಕ್ತಿಗಳೊಡನೆಯೂ ಮಾಡುವ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಚೆ ಹೋಗುವ ಸಂಭವಗಳಿರಬಹುದು. ಅಂಥವರನ್ನು ಅಧೈರ್ಯಪಡಿಸಬೇಡ. ಅಂಥವರು ತಮ್ಮ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸುವಂತೆ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಧೈರ್ಯಗೊಳಿಸು. “ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ತನಗಾಗಿ ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲ.”1 ನಮ್ಮ ಪ್ರೇರಣೆಯು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೆ ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿಯಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು; ಹೀಗಾಗಿ ಅವರು

ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನೂ ಆತನ ಸತ್ಯವನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಸಿಬಹುದು ಇಲ್ಲವೇ ತ್ಯಜಿಸಬಹುದು. [110]

ಅನೇಕರು ಕ್ರೈಸ್ತ ಜೀವಮಾನ ಮತ್ತು ನಡತೆಯ ವಿಚಾರ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಆತನಲ್ಲಿ ಸಂತೋÀ, ಪ್ರೀತಿ, ದಯೆ ಇವುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಕಾಠಿಣ್ಯ ನಿರ್ದಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಮತದ (ಭಕ್ತಿಯ) ಜೀವಮಾನದ ಅನುಭವವು ಈ ತರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಆತನು ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಅತ್ತನು ಆದರೆ ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ ನಗೆಮೋರೆಯನ್ನು

ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವ್ಯಸನದ ಮನುÀ್ಯನೂ ದು:ಖದಿಂದ ಪೀಡಿತನಾದವನೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಯಾಕಂದರೆ ಆತನು ಸರ್ವರ ದು:ಖದಲ್ಲಿ ತಾನೂ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಆತನ ಜೀವಮಾನವೂ ತನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂಥಾದ್ದು, ನೋವು ಚಿಂತೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದೂ ಆಗಿದ್ದರೂ ಆತನ ಧೈರ್ಯವು ಎಂದೂ ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆ ಮತ್ತು ಕಳವಳಗಳ ಭಾವಗಳು ಕಂಡುಬರದೆ ಶಾಂತದ ಗಂಭೀರತೆಯು ಕಾಣಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆತನ ಹೃದಯವು ಜೀವದ ಬುಗ್ಗೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆತನು

ಹೋದಡೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಶಾಂತಿ, ಉಲ್ಲಾಸ ಮತ್ತು ಸಂತೋÀಗಳು ತಾಂಡವಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕನು ಬಹು ಗಾಂಭೀರ್ಯವುಳ್ಳವನೂ ತನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನೂ ಆಗಿದ್ದದ್ದು ನಿಜ; ಆದರೆ ಸಿಡುಮೋರೆಯವನೂ ಜೋಲುಮುಖದವನೂ ಆಗಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆತನ ಜೀವಮಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವರು ಸರಿಯಾದ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ; ಅವರು ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ವಿಚಾರ ಪೂರ್ಣಗಮನ ಕೊಡುವವರ ರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಚಪಲತೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗದ್ದಲದ ಸಂತೋÀವು

ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಒರಟಾದ ಅಪಹಾಸ್ಯಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮತವು ನದಿಯಂತೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಸಂತೋÀದ ಬೆಳಕನ್ನು ಕುಂದಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಹರ್Àವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ, ಮುಖದ ಸಂತೋÀದ ವರ್ಚಸ್ಸನ್ನು ಕಾಂತಿಗೆಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಬಂದನು; ಮತ್ತು ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾವು ಆತನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವೆವು.

ನಾವು ಇತರರ ಕ್ರೂರವಾದ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಇದ್ದರೆ

ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದಂತೆ ಅವರನ್ನು ನಾವು [111] ಪ್ರೀತಿಸಲಾರೆವು; ಆದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅದ್ಭುತ ಪ್ರೀತಿ ಕರುಣೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅದೇ ತರದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಇತರರಿಗೂ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ನಾವು ಇತರರಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ್ಯೂ ಅವರನ್ನು ಮರ್ಯಾದಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು; ಅವರ ಅಸಂಪೂರ್ಣತೆಗಳನ್ನೂ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನೂ ನಾವು ಕಾಣದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೈನ್ಯತೆ, ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ನಂಬದಿರುವುದು ಮತ್ತು ಇತರರ ತಪ್ಪುಗಳ ವಿಚಾರ ಶಾಂತಭಾವವನ್ನು ವಹಿಸುವುದು ಈ ಗುಣಗಳನ್ನು ನಾವು ಅಭ್ಯಾಸಿಸಬೇಕು.

ಈ ಗುಣಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಸಂಕುಚಿತಭಾವದ ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ಕೊಂದು ಓದಾರ್ಯವನ್ನೂ ಉದಾರತ್ವವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಕೀರ್ತನೆಗಾರನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ - “ಯೆಹೋವನಲ್ಲಿ ಭರವಸೆÀವಿಟ್ಟು ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಮಾಡು; ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸು.” “ಕರ್ತನಲ್ಲಿ ಭರವಸೆವಿಡಿರಿ.” ಪ್ರತಿ ದಿನದಲ್ಲೂ ನಮಗೆ ಚಿಂತೆ, ಂಗಲಿಬಿಲಿಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸಂಧಿಸಿದಾಗ ನಮ್ಮ ತೊಂದರೆಗಳ ಮತ್ತು ಶೋಧನೆಗಳ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡಲು ಸದಾ ಸಿದ್ಧರಾಗಿಯೇ

ಇರುವೆವು. ನಮ್ಮ ನಾನಾ ತೊಂದರೆಗಳು, ಭಯಗಳು, ವ್ಯಾಕುಲಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ರಕ್ಷಕನು ಕರುಣಾರಹಿತನೆಂದೂ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳದವನೆಂದೂ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಕÀ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡದವನೆಂದೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡಬಹುದು.

ಕೆಲವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆದರುತ್ತಲೂ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಎರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೂ ಇರುವರು. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ದೈವಪ್ರೀತಿಯ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಅವರಿಗೆ ದೊರಕುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅವರು

ದೈವಪರಿಪಾಲನೆಯ ವರಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ತಾವು ಪಡೆದವುಗಳನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ತಮಗೊಪ್ಪದಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಸದಾ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವು ತಮಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಬಹುದೆಂದು ಹೆದರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ತೊಂದರೆಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇರಬಹುದು. ಇದು ದೇವರ ಉಪಕಾರಗಳಿಗೆ ಇವರು ಕೃತಜ್ಞತೆ ತೋರಿಸದಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಅವರಿಗೆ [112] ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ತೊಂದರೆಗಳು ಸರ್ವಸಹಾಯಗಳಿಗೂ ಒಬ್ಬನೇ ಮೂಲನಾದ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ನಡಿಸದೆ

ಅವನಿಂದ ಅವರನ್ನು ದೂರಮಾಡುತ್ತವೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಅವು ಅವರಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿಯನ್ನೂ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ಅಪನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ನಮಗೇನಾದರೂ ಒಳ್ಳೇದಾಗುತ್ತದೋ? ನಾವೇ ತಕ್ಕೆ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾಗಿಯೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಲ್ಲದವರಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕು? ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತನು, ಸ್ವರ್ಗವೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಸೌಖ್ಯದ ವಿಚಾರ ಕುತೂಹಲ ಪಡುತ್ತಿದೆ. ನಾವೇತಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದ ಗಲಿಬಿಲಿಗಳು ಮತ್ತು ಕÀ್ಟಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ವ್ಯಸನಗೊಳಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು? ನಾವು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ

ಸದಾ ದು:ಖವೇ ನಮ್ಮ
ಗತಿಯಾಗುವುದು. ನಮ್ಮನ್ನು
ಕಂಗಾಲಾಗ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು
ಸವೆಯಿಸುವ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ನಾವು
ಏತಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು? ಈ ಏಕಾಂತದಿಂದ
ನಮಗೆ ಯಾವ ಸಹಾಯವೂ
ಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಜೈಸುವ ಶಕ್ತಿಯೂ
ದೊರೆಯಲಾರದು.

ನಿನ್ನ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ
ಕಳವಳಗಳು ಬರಬಹುದು,
ಭವಿÀ್ಯದ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳು
ಮಂಕಾಗಬಹದು. ನಿನಗೆ
ನÀ್ಟವಾಗುವ ಸೂಚನೆಯು
ಕಂಡುಬಂದು
ಭಯಭ್ರಾಂತನಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ
ಆಧೈರ್ಯಪಡಬೇಡ, ನಿನ್ನ
ಚಿಂತೆಗಳನ್ನು ದೇವರ ಮೇಲೆ

ಹೊಯ್ಯಿ ಮತ್ತು
ಸಂತೋÀದಿಂದಲೂ
ಶಾಂತಿಯಿಂದಲೂ ಇರು. ನಿನ್ನ
ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು
ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಲು
ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ದೇವರಿಗೆ
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು. ಇದರಿಂದ ನಿನ್ನ
ಕÀ್ಟವನ್ನೂ ದುರ್ದಶೆಯನ್ನೂ
ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು". ನಿನಗೆ
ಅನುಕೂಲವಾದ ಫಲಗಳು
ದೊರಕಲು ನಿನ್ನ ಕೈಲಾದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಮಾಡು. ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ
ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದು
ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ; ಆದರೆ ನಿನ್ನ
ಯತ್ನವನ್ನು ನೀನು ಮಾಡಬೇಕು.
ಸ್ವರ್ಗದ ತಂದೆಯನ್ನು ನಂಬಿ ನಿನ್ನ
ಕೈಲಾಗುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀನು
ಮಾಡಿದ್ದಿ ಆದುದರಿಂದ ಬರುವ

ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಸಂತೋÀದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸು.

ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ವ್ಯಸನಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗಲೆಂಬುದು ದೇವರ ಇÀ್ಟವಿಲ್ಲ. ಕರ್ತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಮೋಸಪಡಿಸುವವನಲ್ಲ. ಆತನು ನಮಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವವನಲ್ಲ "ಹೆದರಬೇಡಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಹಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಅಪಾಯಗಳಿಲ್ಲ." ನಮಗೆ ಅವು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಆತನು ಪರಿÁ್ಕರ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ಪಾಪದಿಂದಲೂ ಕೆಟ್ಟತನದಿಂದಲೂ [113] ತುಂಬಿರುವ ಲೋಕದಿಂದ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳದೆ ತಮಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ

ಕೋಟೆಯ ಕಡೆಗೆ ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಇಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ಶಿÀ್ಯರ ಪರವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು - “ಇವರನ್ನು ಲೋಕದೊಳಗಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೋಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ; ಕೆಡಕನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.” ಮತ್ತು ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. “ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸಂಕಟವುಂಟು; ಧೈರ್ಯವಾಗಿರಿ, ನಾನು ಲೋಕವನ್ನು ಜಯಿಸಿದ್ದೇನೆ.”

ಸ್ವಾಮಿಯು ತನ್ನ ಪರ್ವತಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ವಿಚಾರ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ

ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಬೋಧನೆಗಳು ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲೂ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಮತ್ತು ಈಗಿನವರೆಗೂ ಅವು ಜ್ಞಾನದಾಯಕವಾಗಿಯೂ ಆತ್ಮಸೌಖ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಂಥವು ಗಳಾಗಿಯೂ ಇವೆ. ಜೀವಮಾನದ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲದೇ ದೇವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನು ನೋಡಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. "ಅವು ಬಿತ್ತುವುದಿಲ್ಲ, ಕೊಯ್ಯುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಕಿ ಸಲಹುತ್ತಾನೆ." ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ - "ಅವುಗಳಿಗಿಂತ ನೀವು

ಹೆಚ್ಚಿನವರಲ್ಲವೋ?"3 ದೊಡ್ಡ ಪರಿಪಾಲಕನು (ದೇವರು) ಮನುÀ್ಯರಿಗೂ ಮೃಗಗಳಿಗೂ ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಆತನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ. ಆತನು ಅವುಗಳ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಆಹಾರವನ್ನು ತುತ್ತು ತುತ್ತಾಗಿ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಅವುಗಳಿಗಾಗಿ ಹಾಕಿರುವ ಆಹಾರವನ್ನು ಅವುಗಳೇ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಸಾಮಾನುಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಮರಿಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಸಾಕಬೇಕು. ಅವು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಯಾಕಂದರೆ "ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ತಂದೆಯು

ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಕಿ ಸಲಹುತ್ತಾನೆ.”
ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಗಳಾಗಿಯೂ
ಆತ್ಮರೂಪದಲ್ಲಿ
ಆರಾಧಿಸುವವರಾಗಿಯೂ ಇರುವ
ನೀವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಯುವರಲ್ಲವೇ?
ಸೃಷ್ಟೀಶನೂ ನಮ್ಮ ಪರಿಪಾಲಕನೂ
ತನ್ನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನುಂಟು
ಮಾಡಿದ [114] ವನೂ ಆಗಿರುವ
ದೇವರು ನಾವು ಆತನನ್ನು ನಂಬಿದರೆ
ನಮಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು
ಅನುಗ್ರಹಿಸದಿರುವನೇ? ಕ್ರಿಸ್ತನು
ಹೂವುಗಳ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಗಮನವನ್ನು
ಎಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವು ಮೈದಾನಗಳಲ್ಲಿ
ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆದು ತಮ್ಮ
ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಬೀರುತ್ತವೆ. ಈ
ಸೌಂದರ್ಯವು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಂದ
ಅವುಗಳಿಗೆ ಬಂದುದು. ಮತ್ತು
ಇದನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯ ಗುರುತಿಗಾಗಿ

ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ಈ ಹೂವುಗಳ ವಿಚಾರ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. “ಅಡವಿಯ ಹೂವುಗಳು ಬೆಳೆಯುವ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿರಿ ಅವು ದುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ನೂಲುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಾಗ್ಯೂ ಈ ಹೂವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕಿರುವÀ್ಟ ಅಲಂಕಾರವು ಅರಸನಾದ ಸೊಲೋಮೋನನಿಗೆ ಸಹ ಅವನು ಸಕಲ ವೈಭವದಿಂದಿರುವಾಗಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.” ಈ ಸಾಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಅಲಂಕಾರವನ್ನೂ ಭೂಲೋಕದ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರವಾದ ಮತ್ತು ವೈಭವದ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಚತುರನಾದ ಕೆಲಸಗಾರನೂ ಮಾಡಿತೋರಿಸಲಾರನು. ದೇವರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವು

ಮಾನವನ ಅತ್ಯಂತ ಚತುರತೆಯ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀರಿದ್ದು ಮತ್ತು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಾಟಿಯಾಗಲಾರದು. ಸ್ವಾಮಿಯು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. “ಎಲೈ ಅಲ್ಪವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇ ಈ ಹೊತ್ತು ಇದ್ದು ನಾಳೆ ಒಲೆಯ ಪಾಲಾಗುವ ಅಡವಿಯ ಹುಲ್ಲಿಗೆ ದೇವರು ಉಡಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಎÉಷ್ಟೋ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಉಡಿಸಿ ತೊಡಿಸುವನಲ್ಲವೇ?” ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗುವ ಹೂವಿಗೆ ದೈವಿಕಶಿಲ್ಪಿಯಾದ ದೇವರು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಬಣ್ಣಗಳ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಂಟು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವರಿಗಾಗಿ ಎÀಷ್ಟು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾನೆ? ಜೀವಮಾನದ ಚಿಂತೆ, ಗಲಿಬಿಲಿ ಮತ್ತು ಸಂಶಯಗಳಿಂದ

ತುಂಬಿರುವವರಿಗೆ ಇದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಗದರಿಕೆಯ ಪಾಠವಾಗಿದೆ.

ಕರ್ತನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋÀ, ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಕ್ಕಳಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಆಶೆಪಡುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. “ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತೇನೆ, ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಲೋಕವು ಕೊಡುವ ರೀತಿಯಿಂದ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯವು ಕಳವಳಗೊಳ್ಳದಿರಲಿ ಹೆದರದಿರಲಿ ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಆನಂದವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂತಲೂ ನಿಮ್ಮ ಆನಂದವು

ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಬೇಕೆಂತಲೂ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.”
[115]

ಕರ್ತವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಆನಂದವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲವಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಚಂಚಲವಾದುದಾಗಿಯೂ ಅಶಾಂತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ಜಾಗ್ರತೆ ಅದೃÀ್ಯವಾಗಿ ಆತ್ಮವು ಒಂಟಿಯಾಗಿಯೂ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿಯೂ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ದೈವಸೇವೆಯಿಂದ ಆನಂದವೂ ತೃಪ್ತಿಯೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತನು ಗೊತ್ತು ಗುರಿಯಿಲ್ಲದೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ

ನಡೆಯಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ; ಆತನು ನಿರರ್ಥಕವಾದ ವ್ಯಸನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಶಾಭಂಗಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಡಲ್ಪಡನು. ಈ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಸುಖಸಂತೋÀಗಳಿಲ್ಲವಾದರೂ ಮರಣಾನಂತರದ ಮುಂದಿನ ಜೀವಮಾನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಹರ್Àವುಳ್ಳವರಾಗಿರಬೇಕು.

ಆದರೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲೇ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಹವಾಸದ ಸಂತೋÀದಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಅವರು ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯ ಬೆಳಕನ್ನೂ ಆತನ ಸುಮ್ಮುಖದಿಂದ ಸದಾ ದೊರಕುವ ಆನಂದವನ್ನೂ ಹೊಂದಬಹುದು. ಜೀವಮಾನದ ಒಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯೂ (ಅಂತಸ್ತು) ನಮ್ಮನ್ನು

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹತ್ತಿರತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತರಬಹುದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಭವವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಾಂತಿಯ ಮನೆಗೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಒಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಸಮೀಪಿಸಬಹುದು. ನಾವು ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಡದಿರೋಣ, ಹಿಂದಿನ ಭರವಸೆಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭರವಸೆದಿಂದರೋಣ. ದೇವರು ಈವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ಸಹಾಯಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯದವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ಸಹಾಯಕನಾಗಿರುವನು. ನಮ್ಮನ್ನು ಕೆಡಕನ ಕೈಗೆ ತಪ್ಪಿಸಲೂ ನಮಗೆ ಆನಂದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲೂ ಮಾಡಿರುವ ಸ್ಮಾರಕ ಕಂಭಗಳಂತಿರುವ

ಸುಸಮಯಗಳನ್ನು ನಾವು
ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಮ್ಮ
ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಆತನು ಹಿರಿಸಿದ್ದು
ನಮ್ಮ ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ಆತನು
ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿದ್ದು ನಮ್ಮ
ಭಯಗಳನ್ನು ಆತನು
ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ್ದು ನಮಗೆ
ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಆತನು
ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ್ದು ನಮಗೆ ಆತನು
ಕೊಟ್ಟ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು
ಇವುಗಳನ್ನು ನಾವು
ಜ್ಞಾಪದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಆತನನ್ನು
ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿ ಕರ್ತನು
ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಜೀವಮಾನದ
ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ನಮ್ಮನ್ನು
ಬಲಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಮುಂದಿನ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬರುವ ಹೊಸ ಗಲಿಬಿಲಿಗಳ ವಿಚಾರ ನಾವು ಕಾದುಕೊಂಡಿರದೆ ಹಿಂದೆ ಕಳೆದುಹೋದ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಬರಲಿಕ್ಕಿರುವ [116] ವುಗಳ ವಿಚಾರ ಲಕ್ಷಿಸಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವ “ಕರ್ತನು ಇಲ್ಲಿನವರೆಗೂ ಸಹಾಯಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಇರುವವರೆಗೂ ನಿಮಗೆ ಬಲವು ಇರುವುದು.” ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೀರಿದ ಶೋಧನೆ ನಮಗೆ ಬರಲಾರದು. ನಮಗೆ ಕೆಲಸವು ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಸರಿ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮಾಡುವ, ನಮಗೆ ಬರುವ ಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಲು ತಕ್ಕ ಪ್ರಮಾಣದ ಶಕ್ತಿಯು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಂದು ನಂಬುವ.

ಕ್ರಮೇಣ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಸ್ವರ್ಗದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಲ್ಪಡುವುದು. ಮಹಿಮೆಯ ರಾಜನ ಧ್ವನಿಯು ಬಹು ಇಂ¥ನಾದದಂತೆ ಅವರ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಬೀಳುವುದು. “ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಆಶೀರ್ವಾದ ಹೊಂದಿದವರೇ ಬನ್ನಿರಿ ಲೋಕಾದಿಯಿಂದ ನಿಮಗೋಸ್ಕರ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ.”

ಆಗ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿರುವ ಮನೆಗೆ ಸ್ವಾಗತಿಸಲ್ಪಡುವರು. ಅಲ್ಲಿನ ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರು ಈ ಭೂಲೋಕದವರಂತೆ ಸುಳ್ಳುಗಾರರೂ ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕರೂ ಅಶುದ್ಧರೂ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದವರೂ

ನೀಚರೂ ಆಗಿರದೆ
ದೈವಕರುಣೆಯಿಂದ ಸೈತಾನನನ್ನು
ಗೆದ್ದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ
ಗುಣಗಳನ್ನು
ಹೊಂದಿದವರಾಗಿರುವರು. ಇಲ್ಲಿ
ಅವರನ್ನು ಕಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ
ಒಂದೊಂದು ಪಾಪದ ಆಶೆಯೂ
ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಕ್ತದಿಂದ
ಹೋಗಲಾಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸೂರ್ಯನ
ಬೆಳಕನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ
ದೈವಮಹಿಮೆಯ ಬೆಳಕು ಅವರ
ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದು.
ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಮತ್ತು
ನೀತಿಯ ಗುಣವು ಅವರ
ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ
ಬೆಳಗುವುದು. ಇದು ಹೊರಗಿನ
ತೋರಿಕೆಯ ಕಾಂತಿಗಿಂತಲೂ
ಅತಿಶಯವಾದುದು.

ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಈ ಮಹಿಮಾಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಬದಲು ಏನನ್ನು ಆತನು ಕೊಟ್ಟಾನು? “ಅಥವಾ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಏನು ಈಡು ಕೊಟ್ಟಾನು?”3 ಒಬ್ಬ ಮನುÀ್ಯನು ಬಡವನಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಆತನಲ್ಲೇ ಈ ಪ್ರಪಂಚವು ಕೊಡಲಾರದ ಒಂದು ನಿಧಿಯೂ ಮತ್ತು ಘನತೆಯೂ ಉಂಟು. ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೇವರ ಸೇವೆಗೆ ಧಾರೆಯೆರೆದು ಪಾಪದಿಂದ ಶುದ್ಧಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದಿದ ಒಂದು ಆತ್ಮನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಅಸಾಧ್ಯ; ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮತ್ತು ದೇವದೂತರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಒಬ್ಬ ಪಾಪಿಯ ವಿಚಾರ

ಸಂತೋÀವುಂಟಾಗುವುದು; ಈ
ಸಂತೋÀವು ಪರಿಶುದ್ಧ ಜಯದ
ಗೀತವಾಗಿರುವುದು.